

Απάντηση στην κριτική του Ισλάμ

Αγαπητέ κ. Ahmed Eldin γειά σας,

-Το όνομα μου είναι Σαλαμβάς Γεώργιος και θα ήθελα να σας πω μερικά πράγματα σε σχέση με την απάντηση που δώσατε για μια εκπομπή μας που αναφερόταν στο Ισλάμ. Για να μην θέλετε τόσο πολύ να αναφερθείτε στο όνομα μου και σε αυτά που είπα, ή ήταν κενά περιεχομένου ώστε δεν υπήρχε λόγος να κάνετε κάποια αναφορά ή πρόσβαλα τη θρησκεία σας, τον προφήτη, ή το Θεό τον όποιο πιστεύετε. Αν λοιπόν είναι το δεύτερο σας ζητάω συγνώμη γιατί πραγματικά αν και πιστεύω στον αληθινό Θεό δεν έχω το δικαίωμα να προσβάλω το Θεό και την πίστη κανενός. Θα ξεκινήσω λοιπόν να σας αποδείξω πως ένας είναι ο αληθινός Θεός και σίγουρα δεν είναι αυτός του Κορανίου, και αυτό έχει πολλή μεγάλη σημασία για την συζήτησή μας, αν και δεν νομίζω να υπάρξει άλλη.

Τίτ. 3:9 Όμως, μωρές συζητήσεις, και γενεαλογίες, και φιλονικίες, και μάχες νομικές, απόφευγέ τες· επειδή, είναι ανωφελείς και μάταιες.

Τίτ. 3:10-11 Άνθρωπο αιρετικό, ύστερα από μια πρώτη και δεύτερη νουθεσία, άφησέ τον ξέροντας ότι ο άνθρωπος αυτού του είδους έχει διαστραφεί, και αμαρτάνει, καθώς είναι αυτοκατάκριτος.

-Έτσι λοιπόν μετά από μία δύο νουθεσίες «παραιτού» (λέει το κείμενο) κι επειδή ψάχνοντας λίγο είδα πως έχεις μιλήσει με όλους σχεδόν (δώδεκα θειστές, ορθόδοξους χριστιανούς και δεν ξέρω και τι άλλο??) μια κι έξω λοιπόν ο Κύριος μου και Θεός μου σου δίνει μία ακόμα ευκαιρία. Εγώ, δεν ξέρω αν έψαξες καθόλου για μένα, δεν είμαι ούτε θεολόγος ούτε διδάσκαλος, ούτε διάκονος σε κάποια εκκλησία, ούτε καν λόγιος, γιατί τώρα ακόμα πάω στο Λύκειο. Είμαι ένας απλός πιστός που δεν είχα ποτέ σχέσεις με τον Θεό και το Ευαγγέλιο όταν μετά από πρόβλημα με τα ναρκωτικά πήγα σε ένα κέντρο στην Ισπανία, (τα λέω αυτά στις εκπομπές που κάνω με όνομα Μικρά Μηνύματα από την Αγία Γραφή στο του tube) και για πρώτη φορά άρχισα να διαβάζω την Καινή Διαθήκη· άρχισα να βλέπω πως η αμαρτία μου έφταιγε που έφτασα εκεί που έφτασα (στο δρόμο, ζητιανεύοντας και κλέβοντας). Πριν πάω λοιπόν στην Ισπανία μέσα στην απελπισία μου φώναξα στον Θεό (χωρίς να ξέρω ποιος πραγματικά είναι) και είπα: Κύριε εγώ αυτή την ζωή δεν την θέλω, ή παρ' την ή δώσε μου μιαν άλλη, (Πράξ. 2:21 Και καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί»). Έτσι μετά από λίγο καιρό βρέθηκα με την βοήθεια του Θεού στην Ισπανία να διαβάζω την Γραφή, κι άρχισα σιγά-σιγά να ζητάω συγνώμη από τον Θεό για όλα αυτά που είχα κάνει, μου πήρε αρκετό καιρό, περίπου 5-6 μήνες ώσπου μια μέρα ένιωσα πως ο Θεός με συγχωρεί για όλα, ένιωσα το βάρος της αμαρτίας να φεύγει από πάνω μου, ένιωσα ελεύθερος και χωρίς βάρος στην καρδιά ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ (ΑΛΛΕΛΟΥΓΙΑΧ-ΑΙΝΕΙΤΕ ΤΟΝ ΓΙΑΧΒΕ) αλλά μάλλον εσείς, από ότι κατάλαβα, δεν το λέτε αυτό. Αν πραγματικά είναι έτσι λοιπόν σημείο 1^{ον} δεν πιστεύουμε τον ίδιο θεό, και φυσικά ούτε στον ίδιο Χριστό. Σημ. 2^{ον} και ίσως και το πιο σημαντικό τα ονόματα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη.(όνομα =ιδιότητα)

Όταν κατά την διάρκεια της μελέτης μου είχαμε πάει στην συναγωγή των Εβραίων είχαμε ρωτήσει για τα πρώτα εδάφια της βίβλου,

Γέν. 1:1 ΣΤΗΝ αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη.

:יְהוָה בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ **Γέν. 1:1**

Γέν. 1:1 εν αρχη εποιησεν ο θεος τον ουρανον και την γην

-ΞΕΡΕΤΕ το βιβλίο λέγεται ΜΠΕΡΕΣΙΤ και είναι χωρίς υπογραφή, όποιος το έγγραψε όπως πολλά μέσα στην ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ δεν έβαλε υπογραφή κι αυτός δεν είναι λόγος να μην είναι **Θεόπνευστα!!!!**

Εξάλλου έχουμε την μαρτυρία του Χριστού.

Λουκ. 24:44 Και τους είπε: Αυτά είναι τα λόγια, που σας είχα μιλήσει, όταν ακόμα ήμουν μαζί σας, ότι πρέπει να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα μέσα στον νόμο τού Μωυσή και στους προφήτες και στους ψαλμούς για μένα.

-GEN1:1 ΜΠΕΡΕΣΙΤ ΜΠΑΡΑ ΕΛΟΧΙΜ,,,

ΜΠΕΡΕΣΙΤ : στην Αρχή

ΜΠΑΡΑ : δημιούργησε

ΕΛΟΧΙΜ : (αυτό τώρα??)

ΕΛ: ο Θεός,, ΕΛΟΧΙΜ: όνομα κύριο, γένους αρσενικού με κατάληξη πληθυντικού αριθμού **έχουμε πρόβλημα Διυικός αριθμός (για εσάς πάντοτε μιλάω)** έτσι λέγεται στα Ελληνικά πάμε παρακάτω

Γέν. 1:26 Και είπε ο Θεός: Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση· και ας εξουσιάζει επάνω στα ψάρια της θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά τού ουρανού, κι επάνω στα κτήνη, κι επάνω σε ολόκληρη τη γη, κι επάνω σε κάθε ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמְוֹתֵנוּ וַיְרַדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַחַיָּה הַרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ **Γέν. 1:26**

Γέν. 1:26 και ειπεν ο θεος ποιησωμεν ανθρωπον κατ εικονα ημετεραν και καθ ομοιωσιν και αρχετωσαν των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης

Γέν. 1:26 Then God said, "Let us make man in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea and over the birds of the heavens and over the livestock and over all the earth and over every creeping thing that creeps on the earth."

Γέν. 1:26 Y dijo Dios: Hagamos al hombre á nuestra imagen, conforme á nuestra semejanza; y señoree en los peces de la mar, y en las aves de los cielos, y en las bestias, y en toda la tierra, y en todo animal que anda arrastrando sobre la tierra.

-ΒΑΓΙΟΜΕΡ : και είπε, το ρήμα(αμάρ) λέγω, Βαγιομέρ: και είπε

ΕΛΟΧΙΜ : Ο Θεοί (κύριο όνομα με κατάληξη πληθυντικού αριθμού)

ΝΑΑΣΕ : Δημιουργώ κάτι από κάτι που ήδη υπάρχει (το ρήμα είναι ΑΣΑ)πληθυντικός αριθμός

ΑΝΤΑΜ (ΑΔΑΜ – ΧΩΜΑΤΕΝΙΟΣ)

ΜΠΕΤΣΑΛΜΕΝΟΥ : *יְהוָה* κατ'εικόνα ημών (μας) πληθυντικός αριθμός.

ΚΙΝΤΜΟΥΝΤΕΝΟΥ: *יְהוָה* καθ'ομοίωση ημών (μας) πληθυντικός αριθμός.

- Ο πληθυντικός αριθμός χρησιμοποιείται για να καταλάβουμε πως την ώρα της δημιουργίας έλαβαν μέρος περισσότερα από ένα πρόσωπα. Αυτό βέβαια απαιτεί την αποκάλυψη της Κ.Δ. Όπως ο Θεός είναι τριαδικός έτσι και ο άνθρωπος αφού είναι σύμφωνα με την εικόνα και την ομοίωση του Θεού είναι κι αυτός τριαδικός.

Εβρ. 4:12 Επειδή, ο λόγος τού Θεού *είναι* ζωντανός, και ενεργός, και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα, και εισχωρεί βαθιά, μέχρι διαίρεσης και της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τους συνδέσμους και τους μυελούς, και διερευνάει τούς συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς.

Εβρ. 4:13 Και *κανένα* κτίσμα δεν είναι αφανές μπροστά του, αλλ' *είναι* όλα γυμνά και εκτεθειμένα στα μάτια του, προς τον οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο.

1Θεσ. 5:23 Και ο ίδιος ο Θεός τής ειρήνης είθε να σας αγιάσει ολοκληρωτικά· και να διατηρηθεί ολόκληρο το πνεύμα σας, και η ψυχή, και το σώμα, άμεμπτα στην παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

1Θεσ. 5:23 αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το **πνευμα και η ψυχη και το σωμα** αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη

-Δεν θα μείνω όμως εδώ, συνεχίζω, ο Ραβίνος λοιπόν μας είπε πως δεν μπορεί να μας εξηγήσει γιατί ξεκινάει λέγοντας *Εν αρχή και δεν ξεκινάει όπως θα έπρεπε, Ο Θεός, μα φυσικά υπάρχει απάντηση και γι' αυτό η Κ.Δ. μας αποκαλύπτει την ολοκληρωμένη αλήθεια,*

Ιωάν. 1:1 ΣΤΗΝ αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος.

Ιωάν. 1:2 Αυτός ήταν στην αρχή προς τον Θεό.

Ιωάν. 1:3 Όλα έγιναν διαμέσου αυτού· και χωρίς αυτόν δεν έγινε ούτε ένα το οποίο έχει γίνει.

Ιωάν. 1:4 Μέσα σ' αυτόν ήταν ζωή, και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων.

Ιωάν. 1:5 Και το φως μέσα στο σκοτάδι φέγγει, και το σκοτάδι δεν το κατέλαβε.

ΚΕΙΜΕΝΟ NESTLE-ALAND http://el.wikipedia.org/wiki/Novum_Testamentum_Graece

Ιωάν. 1:1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος

Ιωάν. 1:2 ουτος ην εν αρχη προς τον θεον

Ιωάν. 1:3 παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν

Ιωάν. 1:4 εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων

Ιωάν. 1:5 και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν

-**Στην αρχή λοιπόν ήταν ο Λόγος και ο Λόγος έγινε σάρκα(δηλ έγινε άνθρωπος)**

Ιωάν. 1:14 Και ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδαμε τη δόξα του, δόξα ως μονογενή από τον Πατέρα), **γεμάτος χάρη και αλήθεια.**

-Γεμάτος χάρη και αλήθεια,-ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ- τι απλά που είναι τα πράγματα ,ο Λόγος του Θεού είναι πρόσωπο και αυτό φαίνεται σε πολλά σημεία μέσα στην Βίβλο, το μόνο που χρειάζεται λοιπόν είναι πίστη, τι ωραία όμως που είπες τον ορισμό της πίστης έτσι ακριβώς όπως τον λέει το ευαγγέλιο,,, χα χα αστείο εε??

Εβρ. 11:1 ΕΙΝΑΙ δε η πίστη, πεποίθηση γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται.

-Πάμε πίσω, στο ποιος είναι αληθινός Θεός τον οποίο λατρεύω εγώ και που εσείς δεν έχετε γνωρίσει ακόμα, λέει λοιπόν στον Μωυσή στην βάτο:

Έξ. 3:11 Και ο Μωυσής αποκρίθηκε στον Θεό: Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στον Φαραώ, και να βγάλω τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο;

Έξ. 3:12 Και ο Θεός είπε: Επειδή, εγώ θα είμαι μαζί σου· και τούτο θα είναι σε σένα το σημείο, ότι εγώ σε απέστειλα: Αφού βγάλεις τον λαό μου από την Αίγυπτο, θα λατρεύσετε τον Θεό επάνω σε τούτο το βουνό.

Έξ. 3:13 Και ο Μωυσής είπε στον Θεό: Δες, όταν εγώ πάω στους γιους Ισραήλ, και τους πω: Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε σε σας, κι εκείνοι με ρωτήσουν: Τι είναι το όνομά του; Τι θα τους πω;

Έξ. 3:14 Και ο Θεός είπε στον Μωυσή: Εγώ είμαι ο Ων· και είπε: Έτσι θα πεις στους γιους Ισραήλ: Ο Ων με απέστειλε σε σας.

-Στον Μωυσή που τον ρωτάει ποιο είναι το όνομα του ο Θεός του απαντάει ΓΧΒΧ.

ΤΟ όνομα Γιαχβέ παρουσιάζεται για πρώτη φορά και είναι του ρήματος (χαγιάχ) που σημαίνει Είμαι. Το όνομα προβάλλει τον Θεό σαν αυθύπαρκτο, αυτάρκη, αιώνιο και κυρίαρχο. Το πλήρες όνομα ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ μπορεί να σημαίνει <Εγώ είμαι επειδή Είμαι> ή <Εγώ θα Είμαι αυτός που θέλω κάθε φορά να είμαι>

-Αλλά υπάρχει και το τρίτο και όχι τελευταίο όνομα του Θεού Αδωνάϊ

Ψαλ. 110:1 Ψαλμός τού Δαβίδ. ΕΙΠΕ ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθισε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.

Ψαλ. 110:2 Από τη Σιών ο Κύριος θα στείλει τη ράβδο τής δύναμής σου· κατακυριεύε ανάμεσα στους εχθρούς σου.

Ψαλ. 110:4 Ορκίστηκε ο Κύριος, και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.

Ησ. 8:7 γι' αυτό, δες, ο Κύριος ανεβάζει εναντίον τους τα νερά τού ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλιά τής Ασσυρίας, και ολόκληρη τη δόξα του· και θα υπερβεί όλα τα αυλάκια του, και θα πλημμυρίσει όλες τις όχθες του·

ANTON = ΚΥΡΙΟΣ

Το κλειδί για την κατανόηση της φράσης στο 110:1 είναι να διακρίνουμε ότι με την λέξη <Κύριος> γίνεται αναφορά σε δύο διαφορετικά πρόσωπα. Ο Κύριος που μιλάει είναι αναντίρρητα ο Γιαχβέ και για τον άλλον Κύριο η εβρ, λ. είναι Adon που σημαίνει <αφέντης> κάποιες φορές χρησιμοποιείται ως όνομα του Θεού (Ησαΐας 8:7) και μερικές για κάποιον ηγεμόνα. Αν και η λέξη από μόνη της δεν υποδηλώνει πάντα κάποιον με θεϊκή υπόσταση, η φράση που ακολουθεί δείχνει πως ο Κύριος (Adon) του Δαβίδ ήταν ίσος με τον Θεό. Μια μέρα που ο Χριστός μιλούσε στους Φαρισαίους στην Ιερουσαλήμ, τους ρώτησε για την ταυτότητα του Μεσσία. Από πού θα καταγόταν?? Εκείνοι του απάντησαν πολύ σωστά ότι θα ήταν γιος του Δαβίδ. Ο Χριστός όμως τους έδειξε πως σύμφωνα με τον ψαλμό 110 (τον οποίο οι Ιουδαίοι τον αποδέχονται ως μεσσιανικό) ο Μεσσίας θα ήταν και Κύριος (αφέντης) του Δαβίδ. Πως θα μπορούσε να είναι ταυτόχρονα γιος και Κύριος του Δαβίδ??και πως ήταν δυνατό ο Δαβίδ ο βασιλιάς να έχει κάποιον που να ήταν Κύριος του εδώ στη γη???

Η απάντηση εύκολη φυσικά είναι, πως ο Μεσσίας θα ήταν ταυτόχρονα και Θεός και άνθρωπος: Ως Θεός, θα ήταν Κύριος του Δαβίδ και ως άνθρωπος θα ήταν απόγονός του. Ο Ιησούς Χριστός συνδυάζοντας στο πρόσωπό του και την Θεϊκή και την ανθρώπινη ιδιότητα (φύση) ήταν Κύριος του Δαβίδ και απόγονός του. Κανένας δεν μπορούσε να του απαντήσει σε αυτό και σιώπησαν.

Ματθ. 22:41 Και ενώ οι Φαρισαίοι ήσαν συγκεντρωμένοι, ο Ιησούς τούς ρώτησε,

Ματθ. 22:42 λέγοντας: Ποια γνώμη έχετε για τον Χριστό; Τίνος γιος είναι; Του λένε: Του Δαβίδ.

Ματθ. 22:43 Τους λέει: Πώς, λοιπόν, ο Δαβίδ, διαμέσου τού Πνεύματος, τον αποκαλεί Κύριο, λέγοντας:

Ματθ. 22:44 «Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθισε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου ως υποπόδιο των ποδιών σου»;

Ματθ. 22:45 Αν, λοιπόν, τον αποκαλεί Κύριο, πώς είναι γιος του;

Ματθ. 22:46 Και κανένας δεν μπορούσε να του απαντήσει έναν λόγο· ούτε τόλμησε πλέον κάποιος να τον ρωτήσει από εκείνη την ημέρα.

Τα εδάφια πολλά μέσα από τη Κ.Δ. και δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για αμφιβολίες και παραποιήσεις ότι ήταν αυτός ο Ιησούς που κάθισε στα δεξιά του Θεού.

Ματθ. 26:64 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εσύ το είπες· όμως, σας λέω: Στο εξής, θα δείτε τον Υιό τού ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά τής δύναμης, και να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού.

Μάρκ. 14:62 Και ο Ιησούς είπε: Εγώ είμαι· και θα δείτε τον Υιό τού ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά τής δύναμης, και να έρχεται μαζί με τα σύννεφα του ουρανού.

Λουκ. 22:69 Από τώρα ο Υιός τού ανθρώπου θα είναι καθισμένος στα δεξιά τής δύναμης του Θεού.

Πράξ. 2:34 Επειδή, ο Δαβίδ δεν ανέβηκε στους ουρανούς· λέει, όμως, ο ίδιος: «Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθισε από τα δεξιά μου,

Πράξ. 2:35 μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου ως υποπόδιο των ποδιών σου».

Πράξ. 5:31 Αυτόν, ο Θεός τον ύψωσε με το δεξί του χέρι, αρχηγό και σωτήρα, για να δώσει μετάνοια στον Ισραήλ και άφεση αμαρτιών.

Πράξ. 7:55 Ο δε *Στέφανος*, πλήρης καθώς ήταν από Πνεύμα Άγιο, ατενίζοντας στον ουρανό, είδε τη δόξα τού Θεού, και τον Ιησού να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού,

Πράξ. 7:56 και είπε: Να! θωρώ τους ουρανούς ανοιγμένους, και τον Υιό τού ανθρώπου να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού.

Ρωμ. 8:34 Ποιος *θα είναι* εκείνος που *τους* κατακρίνει; Ο Χριστός *είναι* αυτός που πέθανε, επιπλέον δε και αναστήθηκε, ο οποίος και είναι στα δεξιά τού Θεού, ο οποίος και μεσιτεύει για μας.

1Κορ. 15:23 κάθε ένας, όμως, σύμφωνα με τη δική *του* τάξη· ο Χριστός *είναι* η απαρχή, έπειτα όσοι *είναι* τού Χριστού, στην παρουσία του·

1Κορ. 15:24 ύστερα *θα είναι* το τέλος, όταν παραδώσει τη βασιλεία στον Θεό και Πατέρα· όταν καταργήσει κάθε αρχή και κάθε εξουσία και δύναμη.

1Κορ. 15:25 Επειδή, πρέπει να βασιλεύει, μέχρις ότου βάλει όλους τούς εχθρούς του κάτω από τα πόδια του·

1Κορ. 15:26 τελευταίος εχθρός καταργείται ο θάνατος.

1Κορ. 15:27 Επειδή, «όλα τα υπέταξε κάτω από τα πόδια του»· και όταν πει ότι όλα είναι υποταγμένα, *είναι* φανερό ότι εξαιρείται αυτός που υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα.

1Κορ. 15:28 Και όταν τα πάντα υποταχθούν σ' αυτόν, τότε και ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σ' εκείνον ο οποίος υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα, σε όλα.

Αποκ. 3:21 Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του.

Αποκ. 3:22 Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.

Εφεσ. 1:20 την οποία ενέργησε στον Χριστό, καθώς τον ανέστησε από τους νεκρούς· και τον κάθισε στα δεξιά του στα επουράνια,

Κολ. 3:1 Αν, λοιπόν, συν αναστηθήκατε μαζί με τον Χριστό, τα άνω ζητάτε, όπου είναι ο Χριστός καθισμένος στα δεξιά τού Θεού.

Εβρ. 1:3 αυτός, που είναι το απαύγασμα της δόξας και ο χαρακτήρας τής υπόστασής του, και βαστάζει τα πάντα με τον λόγο της δύναμής του, αφού διαμέσου τού εαυτού του έκανε καθαρισμό των αμαρτιών μας, κάθισε στα δεξιά της μεγαλοσύνης στα υψηλά·

Εβρ. 1:13 Μάλιστα, προς ποιον από τους αγγέλους είπε ποτέ: «Κάθισε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου ως υποπόδιο των ποδιών σου;».

Εβρ. 8:1 Η ΣΥΝΟΨΙΣΗ, όμως, όλων αυτών που λέγονται *είναι τούτη*: Έχουμε τέτοιου είδους αρχιερέα, ο οποίος κάθισε στα δεξιά τού θρόνου τής μεγαλοσύνης μέσα στους ουρανούς,

Εβρ. 10:12 Αλλά, αυτός, αφού πρόσφερε μία θυσία υπέρ των αμαρτιών, κάθισε για πάντα στα δεξιά τού Θεού,

Εβρ. 10:13 προσμένοντας στο εξής μέχρις ότου οι εχθροί του θα μπουν ως υποπόδιο των ποδιών του.

Εβρ. 12:2 αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης, ο οποίος, εξαιτίας της χαράς που ήταν μπροστά του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθισε στα δεξιά τού θρόνου τού Θεού.

1Πέτ. 3:22 Ο οποίος είναι στα δεξιά τού Θεού, καθώς πορεύτηκε στον ουρανό, και στον οποίο υποτάχθηκαν άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις.

Αποκ. 3:21 Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα, και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του.

Αποκ. 3:22 Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.

-Ποιός πραγματικά εκείνη την εποχή θα μπορούσε να παραποιήσει όλα αυτά τα γραπτά, που για να τα βρω εγώ ξόδεψα πολύ χρόνο μπροστά στον υπολογιστή; Αλήθεια είναι τόσα πολλά τα εδάφια και τόσο κοντά στο νόημα που μόνο το Άγιο Πνεύμα του Θεού θα μπορούσε να το κάνει και κανένας άλλος. Επομένως το εδ, 1 μας λέει τι είπε ο Γιαχβέ στον Κύριο Ιησού κατά την ανάληψή του, όταν Αυτός κάθισε στα δεξιά του Θεού και θα μείνει μέχρι όλοι οι εχθροί του να υποταχθούν κάτω από την εξουσία του όπου και θα παραδώσει την εξουσία στον Πατέρα ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα, σε όλα.

Και κάτι ακόμα που είναι πολύ σημαντικό, αν τα κείμενα είναι παραποιημένα όπως ισχυρίζεστε τα αυθεντικά κείμενα τι έγιναν?? Δεν βρέθηκε ποτέ ούτε ένα που να λέει άλλα από αυτά που έχουμε σήμερα ως πρωτότυπα, μάλιστα όσο αφορά τις διάφορες εκκλησίες που είχαν διαφορετικές γνώμες από αυτή του απ. Παύλου είναι ακριβώς γιατί κάποιος ήθελε να διαστρεβλώσει την αλήθεια του ευαγγελίου για να μην πιστέψουν και σωθούν κάποιοι, όπως εσείς!!θα δούμε και παρακάτω ορισμένα πράγματα πάνω σε αυτό το θέμα.

1Κορ. 15:28 όταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασι

-Αρκετά νομίζω με τα τρία, και όχι μόνο, ονόματα του Θεού στην Π.Δ. Υπάρχει κανένα όνομα από αυτά στο Κοράνιο το οποίο και πιστεύετε; Αν όχι τότε έχουμε πρόβλημα και μεγάλο μάλιστα γιατί απ' ό τι φαίνεται ότι αναφερόμαστε σε άλλο Θεό και ότι άλλος είναι ο αληθινός Θεός της Βίβλου και άλλος ο Θεός του Κορανίου. Θα μου πείτε υπάρχουν τα 99 ονόματα του θεού στο Κοράνι, όμως κανένα από τα ονόματα αυτά δεν υπάρχουν μέσα στην Α.Γ.

Όπως για παράδειγμα Αρ Ραχμάν, Αρ Ραχίμ, Αλ Μαλίκ, Αλ Κουντούς, Ας Σαλάμ, Αλ Μουμίν (δεν θα αναφέρω άλλα) σε όποια γλώσσα και να μιλάμε τα ονόματα του Θεού δεν αλλάζουν, ούτε μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι έχουμε καινούρια αποκάλυψη από τον Θεό για το όνομα- ονόματα του. Ακόμα υπάρχουν και τα ονόματα των δύο αγγέλων που εμφανίζονται στο Κοράνι, Μιχαέλ και Γαβριέλ όπως είπαμε και προηγουμένως Ελ είναι ο Θεός Μιχαέλ; ποιος είναι όμοιος με τον Θεό και Γαβριέλ; Ο Θεός είναι δύναμη, ναι αλλά ποιος Θεός???

-Ο Θεός του Ισραήλ φυσικά

Έξ. 3:6 Και του είπε: Εγώ *είμαι* ο Θεός τού πατέρα σου, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ. Και ο Μωυσής έκρυψε το πρόσωπό του· επειδή, φοβόταν να κοιτάξει στον Θεό.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

-Μιας και αναφέρθηκα στην πιο προηγούμενη παράγραφο για το Άγιο Πνεύμα και όπως πολύ σωστά απαντήσατε στο σχόλιο μου, το Άγιο Πνεύμα μερικές φορές φαίνεται ως πρόσωπο το ίδιο ακριβώς πιστεύουμε και εμείς, ότι είναι πρόσωπο!!!

Πράξ. 13:1 ΚΑΙ στην Αντιόχεια, μέσα στην υπάρχουσα εκκλησία, υπήρχαν μερικοί προφήτες και δάσκαλοι, ο Βαρνάβας και ο Συμεών, που αποκαλείτο Νίγερ, και ο Λούκιος ο Κυρηνάιος, και ο Μαναήν, που συναναστράφηκε μαζί με τον τετράρχη Ηρώδη, και ο Σάυλος.

Πράξ. 13:2 Και ενώ υπηρετούσαν στον Κύριο και νήστευαν, το Πνεύμα το Άγιο είπε: Ξεχωρίστε σε μένα τον Βαρνάβα και τον Σάυλο για το έργο που τους προσκάλεσα.

-Πολλές λεπτομέρειες για να είναι παραποιημένα τα στοιχεία...

Πράξ. 13:4 Αυτοί, λοιπόν, αφού στάλθηκαν από το Πνεύμα το Άγιο, κατέβηκαν στη Σελεύκεια, και από εκεί απέπλευσαν στην Κύπρο.

-Όμως το Άγιο Πνεύμα αναφέρεται (εκτός από την Καινή Διαθήκη) και στην Παλαιά.

Γέν. 1:1 ΣΤΗΝ αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη.

Γέν. 1:2 Και η γη ήταν άμορφη και έρημη· και σκοτάδι *υπήρχε* επάνω στο πρόσωπο της αβύσσου. **Και Πνεύμα Θεού φερόταν επάνω στην επιφάνεια των νερών.**

-Το Πνεύμα του Θεού παρόν και αυτό στη Δημιουργία και όπως είχαμε δει και πιο πάνω και ο Υιός ήταν παρών στη δημιουργία

1) πρώτα είδαμε το ΕΛΟΧΙΜ και το αναλύσαμε λίγο

2) είδαμε τον Πατέρα και τον Υιό να είναι μαζί την ώρα της δημιουργίας

Ιωάν. 1:1 ΣΤΗΝ αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος.

Ιωάν. 1:2 Αυτός ήταν στην αρχή προς τον Θεό.

3) και τώρα βλέπουμε το Άγιο Πνεύμα το ίδιο παρόν όπως τα άλλα δύο πρόσωπα , σωστά το εντοπίζετε ως πρόσωπο γιατί αλλιώς δεν θα είχε και κανένα νόημα η εντολή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,,,

Ματθ. 28:18 Και καθώς ο Ιησούς τους πλησίασε, τους μίλησε, λέγοντας: Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.

Ματθ. 28:19 Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος,

Ματθ. 28:20 διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας· και δέστε, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα. Αμήν.

(-Πολύ μεγάλο ερώτημα: Τι κάνετε με την εντολή του Χριστού για το βάπτισμα;! ...και αυτό παραποιημένο;)

Ματθ. 21:23 Και όταν ήρθε στο ιερό, καθώς δίδασκε, ήρθαν κοντά του οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντας: Με ποια εξουσία *τα* κάνεις αυτά; Και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία;

Ματθ. 21:24 Και ο Ιησούς, απαντώντας, τους είπε: Θα σας ρωτήσω και εγώ έναν λόγο, που αν μου πείτε, θα σας πω και εγώ με ποια εξουσία *τα* κάνω αυτά·

Ματθ. 21:25 το βάπτισμα του Ιωάννη από πού ήταν; Από τον ουρανό ή από τους ανθρώπους; Και εκείνοι σκέπτονταν μέσα τους, λέγοντας: Αν πούμε: Από τον ουρανό, θα μας πει: Γιατί, λοιπόν, δεν πιστέψατε σ' αυτόν;

Ρωμ. 6:4 Συνταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του διαμέσου τού βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα τού Πατέρα, έτσι κι εμείς να περπατήσουμε σε μια νέα ζωή.

Και ξανά πάλι ως πρόσωπο στην Π.Δ.

Ησ. 63:7 Θα αναφέρω τους οικτιρμούς τού Κυρίου, τις αιτήσεις τού Κυρίου, σύμφωνα με όλα όσα έκανε ο Κύριος σε μας, και τη μεγάλη αγαθότητα προς τον οίκο Ισραήλ, που έδειξε σ' αυτούς, σύμφωνα με τους οικτιρμούς του, και σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους του.

Ησ. 63:8 Επειδή, είπε: Βέβαια, αυτοί *είναι* λαός μου, παιδιά *που* δεν θα ψευστούν· και υπήρξε ο Σωτήρας τους.

Ησ. 63:9 Σε όλες τις θλίψεις τους θλιβόταν, και ο άγγελος της παρουσίας του τούς έσωσε· στην αγάπη του και στην ευσπλαχνία του αυτός τούς λύτρωσε· και τους σήκωσε, και τους βάσταξε, όλες τις ημέρες τού αιώνα.

Ησ. 63:10 Αυτοί, όμως, απείθησαν, και λύπησαν το άγιο πνεύμα του· γι' αυτό, στράφηκε ώστε να γίνει εχθρός τους, τους πολέμησε ο ίδιος.

Ησ. 63:11 Τότε, θυμήθηκε τις αρχαίες ημέρες, τον Μωυσή, τον λαό του, *λέγοντας*: Πού είναι αυτός που τους ανέβασε από τη θάλασσα, μαζί με τον ποιμένα τού ποιμνίου του; Πού είναι αυτός που έβαλε το πνεύμα του το άγιο ανάμεσά τους;

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Γέν. 6:3 Και ο Κύριος είπε: Δεν θα παραμείνει το πνεύμα μου πάντοτε μαζί με τον άνθρωπο, επειδή είναι σάρκα· οι ημέρες του θα είναι ακόμα 120 χρόνια.

Γέν. 41:38 Και ο Φαραώ είπε στους δούλους του: Μπορούμε να βρούμε έναν άνθρωπον όπως τούτον, στον οποίο υπάρχει το πνεύμα τού Θεού;

Έξ. 35:31 και τον γέμισε με θείο πνεύμα, σοφία, σύνεση, και επιστήμη, και κάθε καλλιτεχνία·

Ψαλ. 51:11 Μη με απορρίψεις από το πρόσωπό σου· και το πνεύμα σου το άγιο μη *το* αφαιρέσεις από μένα.

Ψαλ. 104:30 στέλνεις το πνεύμα σου, κτίζονται, και ανανεώνεις το πρόσωπο της γης.

Ψαλ. 139:7 Πού να πάω από το πνεύμα σου; Και από το πρόσωπό σου πού να φύγω;

Ψαλ. 143:10 Δίδαξέ με να κάνω το θέλημά σου· επειδή, εσύ *είσαι* ο Θεός μου· το αγαθό σου πνεύμα ας με οδηγήσει σε δρόμο ευθύ.

2Κορ. 3:17 Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα· και όπου *είναι* το Πνεύμα τού Κυρίου, εκεί *υπάρχει* ελευθερία.

- Εδώ να πούμε ότι, όταν ο απ. Παύλος γράφει στην επιστολή προς Κορινθίους <ο Κύριος είναι το Πνεύμα> γνωρίζει πολύ καλά πως αυτός ο Κύριος είναι ο ΓΧΒΧ της Π.Δ. Με αυτόν τον τρόπο δείχνει για άλλη μια φορά πως το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός (ΓΙΑΧΒΕ)* και αυτό φαίνεται από το επόμενο εδάφιο

2Κορ. 3:18 Και όλοι εμείς, βλέποντας σαν μέσα σε κάτοπτρο τη δόξα τού Κυρίου, με ξεσκεπασμένο πρόσωπο, μεταμορφωνόμαστε στην ίδια εικόνα, από δόξα σε δόξα, ακριβώς όπως από του Πνεύματος του Κυρίου.

-Το Πνεύμα, λοιπόν, του Κυρίου είναι που ενεργεί μέσα στην ζωή μας και μας αλλάζει.

ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΔΑΦΙΑ λοιπόν και όλα από τα βιβλία που εσείς παραδέχεστε.

Είμαστε ακόμα στο Γένεση 1:26-27

Γέν. 1:26 Και είπε ο Θεός: Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση· και ας εξουσιάζει επάνω στα ψάρια τής θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά τού ουρανού, κι επάνω στα κτήνη, κι επάνω σε ολόκληρη τη γη, κι επάνω σε κάθε ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη.

Γέν. 1:27 Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε·

-**Όμως μετά από λίγο ήρθε η εντολή του Θεού**

Γέν. 2:16 Και ο Κύριος ο Θεός έδωσε προσταγή στον Αδάμ, λέγοντας: Από κάθε δέντρο του παραδείσου θα τρως ελεύθερα,

-**Και του έδωσε και σύζυγο ΜΙΑ (αν ήθελε να έχει παραπάνω θα τους τις έδινε εκείνος)...**

Γέν. 2:18 Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δεν *είναι* καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος· θα κάνω σ' αυτόν βοηθόν όμοιον μ' αυτόν.

... και δεν θα τις έπαιρναν μόνοι τους μετά την παρακοή όπως ο Σολομώντας με παρακοή στον Θεό να μην πληθύνει τις γυναίκες του όπως έλεγε ο νόμος:

Δευτ. 17:14 Αφού μπεις μέσα στη γη που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, και την κληρονομήσεις, και κατοικήσεις σ' αυτή, και πεις, θα καταστήσω επάνω μου βασιλιά, όπως όλα τα έθνη που *είναι* ολόγυρά μου,

Δευτ. 17:15 Θα καταστήσεις επάνω σου βασιλιά, όποιον ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει· από τους αδελφούς σου θα καταστήσεις βασιλιά επάνω σου· δεν μπορείς να καταστήσεις ξένον άνθρωπο επάνω σου, που δεν είναι αδελφός σου.

*Τον έβδομο ή όγδοο αιώνα μΧ, όταν τα Εβραϊκά είχαν αρχίσει να εξαφανίζονται καθώς δεν χρησιμοποιούνταν, Εβραίοι λόγιοι δημιούργησαν μια ομάδα με το όνομα Masorettes και πρότειναν μια μέθοδο για την προσθήκη φωνηέντων σε κείμενα που είχαν μόνο σύμφωνα. Όσον αφορά την λέξη *YHWH* συνέχισαν να μην την "προφέρουν" καθώς πρόσθεσαν τα φωνήεντα από την λέξη *Adonai* και αυτό το παράξενο κράμα γραμμάτων προέτρεπε τον αναγνώστη να αντικαταστήσει την λέξη με την *Adonai*. Όταν όμως τα κείμενα μεταφράστηκαν στα Αγγλικά από μεταφραστές του δωδέκατου αιώνα, η λέξη αυτή τους δημιούργησε πρόβλημα που τελικά το παρέκαμψαν "δημιουργώντας" την

λέξη Jehovah (Ιεχωβά), η οποία χρησιμοποιείται στις περισσότερες μεταφράσεις μέχρι σήμερα. Η λέξη "Ιεχωβά" όπως την έχουμε στα Ελληνικά είναι μια μεταγλώττιση της λέξης "Jehovah" που με την σειρά της είναι μια αυθαίρετη απόδοση της αρχαίας λέξης YHWH

Δευτ. 17:16 Όμως, δεν θα πληθύνει άλογα στον εαυτό του ούτε θα επαναφέρει τον λαό στην Αίγυπτο για να αυξήσει τα άλογα· επειδή, ο Κύριος σας είπε: Δεν θα επιστρέψετε πλέον μέσα από εκείνον το δρόμο.

Δευτ. 17:17 Ούτε θα πληθύνει στον εαυτό του γυναίκες, για να μη αποπλανηθεί η καρδιά του· ούτε θα πληθύνει υπερβολικά το ασήμι και το χρυσάφι για τον εαυτό του.

Δευτ. 17:18 Και όταν καθίσει επάνω στον θρόνο της βασιλείας του, θα γράψει για τον εαυτό του ένα αντίγραφο αυτού του νόμου, σε βιβλίο, από *εκείνο που είναι* μπροστά στους ιερείς τούς Λευίτες·

Δευτ. 17:19 κι αυτό θα είναι κοντά του, και θα διαβάζει μέσα σ' αυτό όλες τις ημέρες της ζωής του· για να μάθει να φοβάται τον Κύριο τον Θεό του, να τηρεί όλα τα λόγια αυτού του νόμου, και τα διατάγματα αυτά, ώστε να τα εκτελεί·

Δευτ. 17:20 για να μη υψωθεί η καρδιά του παραπάνω από τους αδελφούς του, και για να μη παρεκκλίνει από τις εντολές, είτε δεξιά είτε αριστερά· ώστε να μακροημερεύσει στη βασιλεία του, αυτός και τα παιδιά του, ανάμεσα στον Ισραήλ.

-Και έπαθε όλα αυτά,

1Βασ. 11:1 ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας, εκτός από τη θυγατέρα τού Φαραώ, αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες: Μωαβίτισσες, Αμμωνίτισσες, Ιδουμαίες, Σιδωνίες, Χετταίες·

1Βασ. 11:2 και από τα έθνη, για τα οποία ο Κύριος είχε πει προς τους γιους Ισραήλ: Δεν θα μπίετε μέσα σ' αυτά ούτε αυτά θα μπουν μέσα σε σας, μήπως και ξεκλίνουν τις καρδιές σας πίσω από τους θεούς τους· σ' αυτά ο Σολομώντας προσκολλήθηκε με έρωτα.

1Βασ. 11:3 Και είχε 700 γυναίκες βασιλίτισσες και 300 παλλακές· και οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του.

1Βασ. 11:4 Επειδή, όταν ο Σολομώντας γέρασε, οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του πίσω από άλλους θεούς· και η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο τον Θεό του, όπως η καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα του.

1Βασ. 11:5 Και ο Σολομώντας πορεύτηκε πίσω από την Ασάρτη, τη θεά των Σιδωνίων, και πίσω από τον Μελχώμ, το βδέλυγμα των Αμμωνιτών.

1Βασ. 11:6 Και ο Σολομώντας έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και δεν πορεύτηκε ολοκληρωτικά πίσω από τον Κύριο, όπως ο πατέρας του, ο Δαβίδ.

1Βασ. 11:7 Τότε, ο Σολομώντας έκτισε έναν ψηλό τόπο στον Χεμώς, το βδέλυγμα του Μωάβ, στο βουνό απέναντι από την Ιερουσαλήμ, και στον Μολόχ, το βδέλυγμα των γιων Αμμών.

1Βασ. 11:8 Και έτσι έκανε για όλες τις ξένες γυναίκες του, που θυμίαζαν και θυσίαζαν στους θεούς τους.

1Βασ. 11:9 Και ο Κύριος οργίστηκε ενάντια στον Σολομώντα, επειδή η καρδιά του παρεξέκλινε από τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, που του είχε φανερωθεί δύο φορές,

1Βασ. 11:10 και τον είχε προστάξει γι' αυτό το πράγμα, να μη πάει πίσω από άλλους θεούς· όμως, δεν φύλαξε εκείνο, που τον είχε προστάξει ο Κύριος.

1Βασ. 11:11 Γι' αυτό, ο Κύριος είπε στον Σολομώντα: Επειδή, αυτό το πράγμα βρέθηκε σε σένα, και δεν φύλαξες τη διαθήκη μου και τα διατάγματά μου, που είχα προστάξει σε σένα, θα διασπάσω τη βασιλεία σου, οπωσδήποτε, και θα τη δώσω στον δούλο σου·

1Βασ. 11:12 όμως, δεν θα το κάνω αυτό στις ημέρες σου, χάρη τού Δαβίδ, του πατέρα σου· από το χέρι τού γιου σου θα τη διασπάσω·

1Βασ. 11:13 όμως, δεν θα διασπάσω ολόκληρη τη βασιλεία σου· μία φυλή θα δώσω στον γιο σου, χάρη τού Δαβίδ, του δούλου μου, και χάρη τής Ιερουσαλήμ, που έχω εκλέξει.

-Υπάρχει μία περίπτωση, όπως λένε οι ερμηνευτές των Γραφών, αν ο Σολομώντας δεν μετανόησε στο τέλος της ζωής του αν δηλ το βιβλίο του Εκκλησιαστή δεν είναι στο τέλος της ζωής του τότε θα βρίσκετε έξω από την βασιλεία

Εκκλ. 12:8 Μатаιότητα ματαιοτήτων, είπε ο Εκκλησιαστής· τα πάντα ματαιότητα.

Εκκλ. 12:9 Και όσο περισσότερο ο Εκκλησιαστής στάθηκε σοφός, τόσο περισσότερο δίδαξε τη γνώση στον λαό· μάλιστα, πρόσεξε και ερεύνησε, και έβαλε σε τάξη πολλές παροιμίες.

Εκκλ. 12:10 Ο Εκκλησιαστής ζήτησε να βρει ευάρεστα λόγια· και το γραμμένο ήταν ευθύτητα και λόγια αλήθειας.

Εκκλ. 12:11 Τα λόγια των σοφών είναι σαν βούκεντρα, και σαν καρφιά μπηγμένα από τους δασκάλους που τα συγκέντρωσαν· δόθηκαν, όμως, από τον ίδιο ποιμένα.

Εκκλ. 12:12 Και επιπλέον αυτών, μάθε, γιε μου, ότι το να κάνει κάποιος πολλά βιβλία δεν έχει τέλος, και η πολλή μελέτη είναι μόχθος στη σάρκα.

Εκκλ. 12:13 Ας ακούσουμε το τέλος τής όλης υπόθεσης: Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, δεδομένου ότι αυτό είναι το παν τού ανθρώπου.

Εκκλ. 12:14 Επειδή, ο Θεός θα φέρει σε κρίση κάθε έργο, και κάθε κρυφό πράγμα, είτε αγαθό είτε πονηρό.

-Είναι όμως πολύ σημαντικό να δούμε και τα λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού σε αυτό το σημείο για το αν υπάρχουν σεξουαλικές επαφές στον ουρανό.

Ματθ. 22:23 Κατά την ημέρα εκείνη τον πλησίασαν οι Σαδδουκαίοι, αυτοί που λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση· και τον ρώτησαν, λέγοντας:

Ματθ. 22:24 Δάσκαλε, ο Μωυσής είπε: Αν κάποιος πεθάνει, μη έχοντας παιδιά, ο αδελφός του θα νυμφευθεί τη γυναίκα του, και θα φέρει απογόνους στον αδελφό του.

Ματθ. 22:25 Ήσαν, λοιπόν, ανάμεσά μας επτά αδελφοί· και ο πρώτος, αφού νυμφεύθηκε, πέθανε· και μη έχοντας παιδί, άφησε τη γυναίκα του στον αδελφό του·

Ματθ. 22:26 παρόμοια και ο δεύτερος, και ο τρίτος, μέχρι τους επτά·

Ματθ. 22:27 ύστερα απ' όλους, όμως, πέθανε και η γυναίκα·

Ματθ. 22:28 κατά την ανάσταση, λοιπόν, σε ποιον από τους επτά θα ανήκει η γυναίκα; Επειδή, όλοι την είχαν πάρει για γυναίκα.

Ματθ. 22:29 Και ο Ιησούς, απαντώντας, τους είπε: Πλανιέστε, επειδή δεν γνωρίζετε τις γραφές ούτε τη δύναμη του Θεού.

Ματθ. 22:30 Δεδομένου ότι, κατά την ανάσταση ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύουν, αλλά είναι σαν άγγελοι του Θεού στον ουρανό.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Γέν. 2:21 Και ο Κύριος ο Θεός επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του και έκλεισε *με* σάρκα τον τόπο της.

Γέν. 2:22 Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ.

Γέν. 2:23 Και ο Αδάμ είπε: Τούτο *είναι* τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα ονομαστεί Ανδρίδα, επειδή πάρθηκε από τον άνδρα.

Γέν. 2:24 Γι' αυτό, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του· και θα είναι *οι δύο* σε μία σάρκα.

Γέν. 2:25 Και ήσαν και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναίκα του, και δεν ντρέπονταν.

-Και μετά την δημιουργία της γυναίκας ήρθε και η παρακοή

Γέν. 3:1 Το φίδι, μάλιστα, ήταν το φρονιμότερο από όλα τα ζώα τού χωραφιού, που έκανε ο Κύριος ο Θεός· και *το φίδι* είπε στη γυναίκα: Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός: Μη φάτε από κάθε δέντρο τού παραδείσου;

Γέν. 3:2 Και η γυναίκα είπε στο φίδι: Από τον καρπό των δέντρων τού παραδείσου μπορούμε να φάμε·

Γέν. 3:3 από τον καρπό, όμως, του δέντρου, που *είναι* στο μέσον του παραδείσου, ο Θεός είπε: Μη φάτε απ' αυτόν, μήτε να τον αγγίξετε, για να μη πεθάνετε.

Γέν. 3:4 Και το φίδι είπε στη γυναίκα: Σίγουρα δεν θα πεθάνετε,

Γέν. 3:5 αλλ' ο Θεός ξέρει ότι την ίδια ημέρα που θα φάτε απ' αυτόν, τα μάτια σας θα ανοιχτούν, και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό.

Γέν. 3:6 Και η γυναίκα είδε ότι το δέντρο *ήταν* καλό για τροφή, και ότι ήταν αρεστό στα μάτια, και το δέντρο *ήταν* επιθυμητό στο να δίνει γνώση· και αφού πήρε από τον καρπό του, έφαγε· και έδωσε και στον άνδρα της μαζί της, κι αυτός έφαγε.

Γέν. 3:7 Κι ανοίχτηκαν τα μάτια και των δύο και γνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και αφού έρραψαν φύλλα συκιάς, έφτιαξαν για τον εαυτό τους περιζώματα.

Γέν. 3:8 Και άκουσαν τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού, να περπατάει στον παράδεισο προς το δειλινό· και ο Αδάμ και η γυναίκα του κρύφτηκαν από το πρόσωπο του Κυρίου τού Θεού, ανάμεσα στα δέντρα τού παραδείσου.

Γέν. 3:9 Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: Πού είσαι;

Γέν. 3:10 Κι εκείνος είπε: Άκουσα τη φωνή σου στον παράδεισο, και φοβήθηκα, επειδή είμαι γυμνός· και κρύφτηκα.

Γέν. 3:11 Και ο Θεός τού είπε: Ποιος σου φανέρωσε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε πρόσταξα να μη φας;

Γέν. 3:12 Και ο Αδάμ είπε: Η γυναίκα που μου έδωσες για *να είναι* μαζί μου, αυτή μου έδωσε από το δέντρο και έφαγα.

Γέν. 3:13 Και ο Κύριος ο Θεός είπε στη γυναίκα: Τι *είναι* τούτο *που* έκανες; Και η γυναίκα είπε: Το φίδι με εξαπάτησε, και έφαγα.

Γέν. 3:14 Και ο Κύριος ο Θεός είπε στο φίδι: Επειδή έκανες τούτο, επικατάρατο να είσαι ανάμεσα σε όλα τα κτήνη, και όλα τα ζώα τού χωραφιού· επάνω στην κοιλιά σου θα περπατάς, και θα τρως χόμα, όλες τις ημέρες τής ζωής σου·

Γέν. 3:15 και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.

Γέν. 3:16 Και στη γυναίκα είπε: Θα υπερπληθύνω τις λύπες σου και *τους πόνους* της κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς παιδιά· και στον άνδρα σου *θα είναι* η επιθυμία σου, κι αυτός θα σε εξουσιάζει.

Γέν. 3:17 Και στον Αδάμ είπε: Επειδή υπάκουσες στον λόγο τής γυναίκας σου, και έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε είχα προστάξει λέγοντας: Μη φας απ' αυτό, καταραμένη *να είναι* η γη εξαιτίας σου· με λύπες θα τρως *τους καρπούς* της όλης τις ημέρες τής ζωής σου·

Γέν. 3:18 αγκάθια δε και τριβόλια θα βλαστάνει σε σένα· και θα τρως το χορτάρι τού χωραφιού·

Γέν. 3:19 με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί *σου*, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη, από την οποία πάρθηκες· επειδή, γη είσαι και σε γη θα επιστρέψεις.

Γέν. 3:20 Και ο Αδάμ αποκάλεσε το όνομα της γυναίκας του Εύα· επειδή, αυτή ήταν η μητέρα όλων των ζωντανών *ανθρώπων*.

Γέν. 3:21 Και ο Κύριος ο Θεός έκανε στον Αδάμ και στη γυναίκα του δερμάτινους χιτώνες, και τους έντυσε.

Γέν. 3:22 Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δέστε, ο Αδάμ έγινε σαν ένας από μας, στο να γνωρίζει το καλό και το κακό· και τώρα μήπως απλώσει το χέρι του και πάρει από το δέντρο τής ζωής και φάει, και ζήσει αιώνια·

Γέν. 3:23 γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός τον έβγαλε έξω από τον παράδεισο της Εδέμ, για να εργάζεται τη γη από την οποία πάρθηκε.

Γέν. 3:24 Και έδιωξε τον Αδάμ· και στα ανατολικά τού παραδείσου της Εδέμ έβαλε τα Χερουβείμ, και τη ρομφαία τη φλόγινη, την περιστρεφόμενη, για να φυλάττουν τον δρόμο τού δέντρου τής ζωής.

-(ΓΙΑΤΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ???) Και όχι το δέντρο???)

Ιωάν. 14:6 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·)

-Εδώ για πρώτη φορά, δίνεται η μεγάλη υπόσχεση για τον ερχομό του Χριστού όπου ο διάβολος του χτυπάει την φτέρνα, (σε ανασκαφές που έχουν γίνει βρήκαν πως αυτοί που τους σταύρωναν τους περνούσαν το καρφί από την φτέρνα) και εκείνος θα του σύντριβε το κεφάλι.

Αποκ. 20:1 ΚΑΙ είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο οποίος είχε το κλειδί τής αβύσσου, και στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα.

Αποκ. 20:2 Και έπιασε τον δράκοντα, το αρχαίο φίδι, που είναι διάβολος και σατανάς· και τον έδεσε *[για]* 1.000 χρόνια.

Αποκ. 20:3 Και τον έρριξε στην άβυσσο, και τον έκλεισε, και σφράγισε από πάνω του, για να μη πλανήσει πλέον τα έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· και ύστερα απ' αυτά πρέπει να λυθεί για λίγο καιρό.

Αποκ. 20:10 Και ο διάβολος, που τους πλανούσε, ρίχτηκε στη λίμνη με τη φωτιά και το θειάφι, όπου *[είναι]* το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης· και θα βασανίζονται ημέρα και νύχτα, στους αιώνες των αιώνων.

Ιωάν. 12:31 Τώρα είναι *[η]* κρίση αυτού τού κόσμου· τώρα ο άρχοντας αυτού τού κόσμου θα ριχτεί έξω·

Πολύ μεγάλης σημασίας κεφάλαιο

-Εδώ βλέπουμε τον λόγο της πραγματικής μας κατάστασης και όπως θα διαβάσουμε λίγο παρακάτω:

Γέν. 5:1 ΤΟΥΤΟ *είναι* το βιβλίο τής γενεαλογίας του ανθρώπου. Την ημέρα που ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ, τον δημιούργησε σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού.

Γέν. 5:2 Αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε· και τους ευλόγησε και αποκάλεσε το όνομά τους Αδάμ, την ημέρα που τους δημιούργησε.

Γέν. 5:3 Και ο Αδάμ έζησε 130 χρόνια, και γέννησε *γιο*, σύμφωνα με την ομοίωσή του, σύμφωνα με την εικόνα του, και αποκάλεσε το όνομά του Σηθ·

-Ο Θεός έκανε τον Αδάμ σύμφωνα με την εικόνα του, όμως ο Αδάμ τον απόγονό του τον έκανε σύμφωνα με την δική του εικόνα (δηλ. ΑΜΑΡΤΩΛΟ).

Εδώ λοιπόν ξεκινάει το προσχεδιασμένο πλάνο του Θεού και μπαίνει στην άκρη το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση, δηλ. το ότι ο Θεός είχε σαν σχέδιο στην πορεία της ζωής του ο άνθρωπος με υπακοή στο θέλημα του και με κοινωνία μαζί του να γίνει σύμμορφος με την εικόνα του Υιού. Ξεκινάει το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου!

Ρωμ. 8:29 Επειδή, όσους προεγνώρισε, *αυτούς* και προόρισε να γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα τού Υιού του, για να είναι αυτός πρωτότοκος ανάμεσα σε πολλούς αδελφούς·

1Πέτ. 1:17 Και αν επικαλείστε Πατέρα, αυτόν που κρίνει χωρίς προσωποληψία, σύμφωνα με το έργο τού καθενός, να διάγετε με φόβο τον καιρό τής παροικίας σας·

1Πέτ. 1:18 ξέροντας ότι δεν λυτρωθήκατε από τη μάταιη πατροπαράδοτη διαγωγή σας με φθαρτά, ασήμι ή χρυσάφι,

1Πέτ. 1:19 αλλά με το πολύτιμο αίμα τού Χριστού, ως αμνού χωρίς ψεγάδι και χωρίς κηλίδα·

1Πέτ. 1:20 ο οποίος ήταν μεν προορισμένος πριν από τη δημιουργία τού κόσμου, φανερώθηκε όμως στους έσχατους καιρούς για σας,

1Πέτ. 1:21 που πιστεύετε διαμέσου αυτού στον Θεό, ο οποίος τον ανέστησε από τους νεκρούς, και του έδωσε δόξα, ώστε η πίστη σας και η ελπίδα να είναι στον Θεό.

-Το σχέδιο λοιπόν του Θεού υπήρχε πριν την δημιουργία του κόσμου σε περίπτωση που ο Αδάμ ή οποιοδήποτε άλλος έχανε τον δρόμο του στην πορεία <γιατί ο άνθρωπος δημιουργήθηκε ελεύθερος> μπαίνει στην άκρη για λίγο, ώστε να μπει σε εφαρμογή το σχέδιο της σωτηρίας για τον άνθρωπο τον ξεπεσμένο και αμαρτωλό. ΕΤΣΙ μετά από καιρό ο Θεός συναντάει έναν άνθρωπο τον Άβραμ, από την γενεαλογία του Σημ, και του δίνει υπόσχεση:

Γέν. 12:1 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Βγες έξω από τη γη σου, και από τη συγγενείά σου, και από την οικογένεια του πατέρα σου, στη γη που θα σου δείξω·

Γέν. 12:2 και θα σε κάνω να γίνεις ένα μεγάλο έθνος· και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλύνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία·

Γέν. 12:3 και θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταριούνται· και μέσα από σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης.

-Και στην συνέχεια,

Γέν. 14:18 Και ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς τής Σαλήμ, έφερε έξω ψωμί και κρασί· και ήταν ιερέας τού Θεού τού υψίστου.

Γέν. 14:19 Και τον ευλόγησε, και είπε: Ευλογημένος ο Άβραμ από τον Θεό τον υψίστο, που έκτισε τον ουρανό και τη γη·

Γέν. 14:20 και ευλογημένος ο Θεός ο υψίστος, που παρέδωσε τους εχθρούς σου στο χέρι σου. Και ο Άβραμ έδωσε σ' αυτόν ένα δέκατο από όλα.

-ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ , αυτά δεν μπορούν με τίποτα να διαψευστούν

Γέν. 15:1 ΥΣΤΕΡΑ από τα πράγματα αυτά, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Άβραμ, σε όραμα, λέγοντας: Μη φοβάσαι, Άβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου· ο μισθός σου *θα είναι* υπερβολικά μεγάλος.

Γέν. 15:2 Και ο Άβραμ είπε: Δέσποτα Κύριε, τι θα μου δώσεις, ενώ απέρχομαι άτεκνος, και ο κληρονόμος του σπιτιού μου *είναι* αυτός ο Ελιέζερ από τη Δαμασκό;

Γέν. 15:3 Είπε ακόμα ο Άβραμ: Δες, δεν έδωσες σε μένα σπέρμα· και να, θα με κληρονομήσει ο υπηρέτης μου.

Γέν. 15:4 Και να, *έγινε* σ' αυτόν λόγος τού Κυρίου, λέγοντας: Δεν θα σε κληρονομήσει αυτός· αλλ' εκείνος που θα βγει από τα σπλάχνα σου, αυτός θα σε κληρονομήσει.

Γέν. 15:5 Και τον έφερε έξω, και είπε: Κοίταξε τώρα ψηλά στον ουρανό, και απαρίθμησε τα αστέρια, αν μπορείς να τα απαριθμήσεις· και του είπε: Έτσι θα είναι το σπέρμα σου.

Γέν. 15:6 **Και πίστεψε στον Κύριο· και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη.**

Γέν. 15:7 Και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος, που σε έβγαλα από την Ουρ των Χαλδαίων, για να σου δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά.

Γέν. 15:8 Κι εκείνος είπε: Δέσποτα Κύριε, από πού θα γνωρίσω ότι θα την κληρονομήσω;

Γέν. 15:9 Και του είπε: Πάρε για μένα μία δάμαλη τριών χρόνων, και μία κατσίκια τριών χρόνων, και ένα αρσενικό κριάρι τριών χρόνων, και μια τρυγόνα και ένα περιστέρι.

Γέν. 15:10 Και πήρε σ' αυτόν όλα αυτά, και τα έσχισε στο μέσον, και έβαλε κάθε ένα κομμάτι απέναντι στο όμοιό του· τα πουλιά, όμως, δεν τα έσχισε,

Γέν. 15:11 και κατέβηκαν τα όρνια επάνω στα πτώματα, και ο Άβραμ τα έδιωξε.

Γέν. 15:12 Και κατά τη δύση τού ήλιου, έπεσε έκσταση επάνω στον Άβραμ· και να, ένας μεγάλος σκοτεινός φόβος πέφτει επάνω του.

Γέν. 15:13 Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Να ξέρεις με σιγουριά ότι το σπέρμα σου θα παροικήσει σε γη όχι δική τους, και θα τους υποδουλώσουν, και θα τους καταθλίψουν, 400 χρόνια·

Γέν. 15:14 το έθνος, όμως, στο οποίο θα υποδουλωθεί, εγώ θα το κρίνω· ύστερα δε απ' αυτά, θα βγουν με πολλά υπάρχοντα·

Γέν. 15:15 εσύ, όμως, θα απέλθεις στους πατέρες σου με ειρήνη· θα ταφείς σε καλά γηρατειά·

Γέν. 15:16 και στην τέταρτη γενεά θα επιστρέψουν εδώ· επειδή, δεν αναπληρώθηκε ακόμα η ανομία των Αμορραίων.

- Σωτηρία με την πίστη και όχι με τα έργα

Και πίστεψε στον Κύριο και λογαριάστηκε σε αυτόν για δικαιοσύνη. Είναι μεγάλο το θέμα της πίστης, όπως είπαμε και πιο πριν, πίστη είναι βεβαίωση για πράγματα που

δεν βλέπονται. Η οποιαδήποτε πίστη, όμως, δεν σώζει και αυτό θα το δούμε αργότερα, ας δούμε τώρα την καταγεγραμμένη ιστορία:

Γέν. 15:17 Και όταν ο ήλιος έδωσε και έγινε πυκνό σκοτάδι, να, ένα καμίνι που κάπνιζε, και μια λαμπάδα φωτιάς, η οποία διαπέρασε ανάμεσα σε τούτα τα διχοτομημένα.

Γέν. 15:18 Εκείνη την ημέρα ο Κύριος έκανε διαθήκη στον Άβραμ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου έδωσα αυτή τη γη, από τον ποταμό τής Αιγύπτου μέχρι τον ποταμό τον μεγάλο, τον ποταμό Ευφράτη·

Γέν. 15:19 τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και τους Κεδμωναίους,

Γέν. 15:20 και τους Χετταίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ραφαείμ,

Γέν. 15:21 και τους Αμορραίους, και τους Χαναανίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.

-ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΕΜΑΣ ΣΗΜΕΡΑ

Γέν. 16:1 ΚΑΙ η Σάρα, η γυναίκα τού Άβραμ, δεν τεκνοποιούσε σ' αυτόν· και είχε μια Αιγύπτια δούλη, που ονομαζόταν Άγαρ.

Γέν. 16:2 Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: Δες, ο Κύριος με απέκλεισε από την τεκνοποιία· μπες, λοιπόν, στη δούλη μου, ίσως αποκτήσω παιδί απ' αυτή. Και ο Άβραμ υπάκουσε στον λόγο τής Σάρας.

Γέν. 16:3 Και η Σάρα, η γυναίκα τού Άβραμ, πήρε την Άγαρ, την Αιγύπτια, τη δούλη της, αφού ο Άβραμ είχε κατοικήσει δέκα χρόνια στη γη Χαναάν, και την έδωσε στον άνδρα της τον Άβραμ, για να είναι γυναίκα του.

Γέν. 16:4 Και μπήκε στην Άγαρ, και εκείνη συνέλαβε· και όταν είδε ότι συνέλαβε, η κυρία της καταφρονιόταν μπροστά της.

Γέν. 16:5 Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: Εξαιτίας σου αδικούμαι. Εγώ έδωσα τη δούλη μου στον κόρφο σου· και αφού είδε ότι συνέλαβε, εγώ καταφρονήθηκα μπροστά της· ας κρίνει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σε σένα.

Γέν. 16:6 Και ο Άβραμ είπε στη Σάρα: Δες, η δούλη σου είναι στο χέρι σου· κάνε σ' αυτήν όπως φαίνεται αρεστό στα μάτια σου. Και η Σάρα τη μεταχειρίστηκε άσχημα, κι εκείνη έφυγε από το πρόσωπό της.

Γέν. 16:7 Και τη βρήκε ένας άγγελος του Κυρίου κοντά σε μια πηγή νερού, στην έρημο, κοντά στην πηγή προς τον δρόμο τής Σουρ·

Γέν. 16:8 και της είπε: Άγαρ, δούλη τής Σάρας, από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις; Κι εκείνη είπε: Φεύγω από το πρόσωπο της κυρίας μου της Σάρας.

Γέν. 16:9 Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Επιστρέψε στην κυρία σου, και ταπεινώσου κάτω από τα χέρια της.

Γέν. 16:10 Ο άγγελος του Κυρίου τής είπε ακόμα: Θα πληθύνω υπερβολικά το σπέρμα σου, ώστε να μη απαριθμείται λόγω του πλήθους του.

Γέν. 16:11 Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Δες, εσύ είσαι έγκυος, και θα γεννήσεις γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ισμαήλ· επειδή, ο Κύριος άκουσε τη θλίψη σου·

Γέν. 16:12 κι αυτός θα είναι άγριος άνθρωπος· το χέρι του *θα είναι* ενάντια σε όλους, και το χέρι όλων ενάντια σ' αυτόν· και θα κατοικήσει κατά πρόσωπο όλων των αδελφών του.

Γέν. 16:13 Και η Άγαρ αποκάλεσε το όνομα του Κυρίου, που της μιλούσε: Εσύ είσαι ο Θεός, που με είδες· επειδή είπε: Εγώ είδα, ακόμα, εδώ εκείνον που με είδε;

Γέν. 16:14 Γι' αυτό, το πηγάδι *εκείνο* ονομάστηκε Πηγάδι Λαχαΐ-ροϊ· να, *βρίσκεται* ανάμεσα στην Κάδης και τη Βαράδ.

Γέν. 16:15 Και η Άγαρ γέννησε στον Άβραμ έναν γιο· και ο Άβραμ αποκάλεσε το όνομα αυτού του γιου, που γέννησε η Άγαρ, Ισμαήλ.

Γέν. 16:16 Και ο Άβραμ ήταν 86 χρόνων, όταν η Άγαρ γέννησε τον Ισμαήλ στον Άβραμ.

Όταν η Άγαρ είδε ότι ήταν έγκυος άρχισε να φέρετε με περιφρόνηση στην κυρά της, η Σάρα αντέδρασε κατηγορώντας τον Άβραμ και στην συνέχεια διώχνοντας την Άγαρ από το σπίτι. Το περιστατικό αυτό εικονίζει την διαμάχη ανάμεσα στον νόμο και την χάρη

Γαλ. 4:21 Πείτε μου, εσείς που θέλετε να είστε κάτω από τον νόμο, τον νόμο δεν τον ακούτε;

Γαλ. 4:22 Επειδή, είναι γραμμένο ότι, ο Αβραάμ γέννησε δύο γιους· έναν από τη δούλη, και έναν από την ελεύθερη·

Γαλ. 4:23 αλλά, ο μεν γιος της δούλης γεννήθηκε κατά σάρκα· ενώ ο γιος της ελεύθερης, διαμέσου της υπόσχεσης.

Γαλ. 4:24 Τα οποία είναι με αλληγορική σημασία· επειδή, αυτές είναι οι δύο διαθήκες· η μία μεν από το βουνό Σινά, αυτή που γεννάει για δουλεία, η οποία είναι η Άγαρ.

Γαλ. 4:25 (Επειδή, το Άγαρ είναι το βουνό Σινά στην Αραβία, και ταυτίζεται με τη σημερινή Ιερουσαλήμ· είναι, μάλιστα, για δουλεία μαζί με τα παιδιά της).

Γαλ. 4:26 Ενώ η άνω Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, η οποία είναι μητέρα όλων μας.

Γαλ. 4:27 Επειδή, είναι γραμμένο: «Να ευφρανθείς εσύ στείρα, που δεν γεννάς, βγάλε μια φωνή και φώναξε δυνατά εσύ που δεν έχεις ωδίνες· επειδή, τα παιδιά τής ερήμου *είναι* περισσότερα, παρά *τα παιδιά* εκείνης που έχει τον άνδρα».

Γαλ. 4:28 Κι εμείς, αδελφοί, όπως και ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά τής υπόσχεσης.

Γαλ. 4:29 Αλλά, όπως τότε αυτός που γεννήθηκε κατά σάρκα καταδίωκε αυτόν που γεννήθηκε κατά πνεύμα, έτσι και τώρα.

Γαλ. 4:30 Αλλά, τι λέει η γραφή; «Βγάλε έξω τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος τής δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο τής ελεύθερης».

Γαλ. 4:31 Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμαστε παιδιά τής δούλης, αλλά τής ελεύθερης.

-Φοβερό το τελευταίο!

Γύρνα πίσω και υποτάξου (δηλ. η Μητέρα του έθνους σας να υποταχτεί στην Μητέρα του έθνους του Ισραήλ).

Γέν. 16:9 Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Επίστρεψε στην κυρία σου, και ταπεινώσου κάτω από τα χέρια της

-Και από την άλλη

Γαλ. 4:30 Αλλά, τι λέει η γραφή; «Βγάλε έξω τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος τής δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο τής ελεύθερης».

Γέν. 21:1 ΚΑΙ ο Κύριος επισκέφθηκε τη Σάρρα, καθώς είχε πει· και ο Κύριος έκανε στη Σάρρα καθώς είχε μιλήσει.

Γέν. 21:2 Και η Σάρρα συνέλαβε, και γέννησε στον Αβραάμ έναν γιο στα γηρατειά του· κατά την εποχή, που του είχε πει ο Θεός.

Γέν. 21:3 Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα αυτού του γιου, που γεννήθηκε σ' αυτόν, τον οποίο η Σάρρα γέννησε σ' αυτόν, Ισαάκ.

Γέν. 21:4 Και ο Αβραάμ έκανε περιτομή στον γιο του τον Ισαάκ την όγδοη ημέρα, καθώς τον είχε προστάξει ο Θεός.

Γέν. 21:5 Και ο Αβραάμ *ήταν* 100 χρόνων, όταν γεννήθηκε σ' αυτόν ο γιος του ο Ισαάκ.

Γέν. 21:6 Και η Σάρρα είπτε: Ο Θεός με έκανε να γελάω· όποιος ακούσει, θα γελάει μαζί μου.

Γέν. 21:7 Και είπτε: Ποιος θα έλεγε στον Αβραάμ, ότι η Σάρρα θα θήλαζε παιδιά; Επειδή, γέννησα γιο στα γηραιά μου.

Γέν. 21:8 Και το παιδί μεγάλωσε, και απογαλακτίστηκε· και ο Αβραάμ έκανε μεγάλο συμπόσιο, την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο Ισαάκ.

Γέν. 21:9 Και η Σάρρα είδε τον γιο τής Άγαρ τής Αιγύπτιας, που γέννησε στον Αβραάμ, να περιγελάει *τον Ισαάκ*.

Γέν. 21:10 Και είπτε στον Αβραάμ: Διώξε αυτή τη δούλη και τον γιο της· επειδή, δεν θα κληρονομήσει ο γιος αυτής της δούλης μαζί με τον γιο μου, τον Ισαάκ.

Γέν. 21:11 Και το πράγμα φάνηκε υπερβολικά σκληρό στα μάτια τού Αβραάμ, για τον γιο του.

Γέν. 21:12 Και ο Θεός είπτε στον Αβραάμ: Ας μη φανεί σκληρό στα μάτια σου για το παιδί, και για τη δούλη σου· σε όλα όσα σου πει η Σάρρα, να ακούσεις τα λόγια της· επειδή, στον Ισαάκ θα κληθεί σπέρμα σε σένα·

Γέν. 21:13 και τον γιο τής δούλης θα τον καταστήσω έθνος· επειδή, είναι σπέρμα σου.

Γέν. 21:14 Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, πήρε ψωμιά, και ένα ασκί με νερό, και τα έδωσε στην Άγαρ, βάζοντάς τα επάνω στον ώμο της· και το παιδί, και την έδιωξε. Κι εκείνη, καθώς αναχώρησε, περιπλανιόταν στην έρημο Βηρ-σαβεέ.

Γέν. 21:15 Και αφού τέλειωσε το νερό από το ασκί, έρριξε το παιδί κάτω από έναν θάμνο·

Γέν. 21:16 και αφού ήρθε κάθησε απέναντι, σε απόσταση μέχρι βολής ενός τόξου· επειδή, είπτε: Να μη δω τον θάνατο του παιδιού. Και κάθησε απέναντι και ύψωσε τη φωνή της, και έκλαψε.

Γέν. 21:17 Και ο Θεός εισάκουσε τη φωνή τού παιδιού· και ένας άγγελος του Θεού φώναξε από τον ουρανό στην Άγαρ, και της είπτε: Τι έχεις, Άγαρ; Μη φοβάσαι· επειδή, ο Θεός άκουσε τη φωνή τού παιδιού από τον τόπο όπου βρίσκεται·

Γέν. 21:18 σήκω, πάρε το παιδί, και κράτα το με το χέρι σου· επειδή, θα το καταστήσω μεγάλο έθνος.

Γέν. 21:19 Και ο Θεός άνοιξε τα μάτια της, και σαν είδε ένα πηγάδι με νερό, πήγε και γέμισε το ασκί με νερό, και πότισε το παιδί.

Γέν. 21:20 Και ο Θεός ήταν μαζί με το παιδί, και μεγάλωσε, και κατοίκησε στην έρημο και έγινε τοξότης.

-Βλέπουμε πως ο νόμος καταδιώκει την χάρη και αυτά τα δυο είναι αντίθετα πάντα

(Γεν 21:9 κ Γαλ 4:29)και η διαμάχη αυτή κρατάει μέχρι και σήμερα.

Γέν. 17:19 Και ο Θεός είπτε: Ναι, η γυναίκα σου η Σάρρα θα γεννήσει σε σένα έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ισαάκ· και θα στήσω τη διαθήκη μου σ' αυτόν για αιώνια διαθήκη, *και* στο σπέρμα του ύστερα απ' αυτόν·

Γέν. 17:21 αλλά, τη διαθήκη μου θα τη στήσω στον Ισαάκ, τον οποίο θα γεννήσει σε σένα η Σάρρα τον ερχόμενο χρόνο, την ίδια αυτή εποχή.

Ρωμ. 9:7 Ούτε επειδή είναι σπέρμα τού Αβραάμ, *γι' αυτό είναι* όλοι παιδιά· αλλά, «στον Ισαάκ θα αποκληθεί σε σένα σπέρμα».

Ρωμ. 9:8 Δηλαδή, τα παιδιά κατά σάρκα, αυτά δεν *είναι* παιδιά τού Θεού· αλλά, τα παιδιά τής υπόσχεσης λογαριάζονται για σπέρμα.

Εβρ. 11:18 προς τον οποίο ειπώθηκε ότι: «Στον Ισαάκ θα κληθεί σε σένα σπέρμα»·

Ιωάν. 4:19 Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, βλέπω ότι εσύ είσαι προφήτης.

Ιωάν. 4:20 Οι πατέρες μας προσκύνησαν σε τούτο το βουνό· κι εσείς λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα είναι ο τόπος, όπου πρέπει να προσκυνούμε.

Ιωάν. 4:21 Ο Ιησούς τής λέει: Γυναίκα, πίστεψέ με, ότι, έρχεται ώρα, κατά την οποία ούτε σε τούτο το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα θα προσκυνήσετε τον Πατέρα.

Ιωάν. 4:22 Εσείς προσκυνάτε *εκείνο* που δεν ξέρετε· εμείς προσκυνούμε *εκείνο* που ξέρουμε· **επειδή, η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους.**

Ιωάν. 4:23 Όμως, έρχεται ώρα, και ήδη είναι, όταν οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον Πατέρα με πνεύμα και με αλήθεια· επειδή, ο Πατέρας τέτοιου είδους ζητάει *να είναι* εκείνοι που τον προσκυνούν.

Ιωάν. 4:24 Ο Θεός *είναι* πνεύμα· και εκείνοι που τον προσκυνούν με πνεύμα και με αλήθεια πρέπει να *τον* προσκυνούν.

-Η υπόσχεση λοιπόν του Θεού είναι προς την <ελεύθερη> δηλ. προς τον Ισαάκ και όχι προς τον Ισμαήλ από όπου προέρχετε εσείς και στην συνέχεια έχουμε μια προεικόνιση της θυσίας του Χριστού στον Γολγοθά αφού το όρος Μοριάς είναι ακριβώς το σημείο όπου μετά από πολλά χρόνια θα χτιστεί η Ιερουσαλήμ

2Χρ. 3:1 ΚΑΙ ο Σολομώντας άρχισε να οικοδομεί τον οίκο τού Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, στο βουνό Μοριά, όπου *ο Κύριος* είχε φανεί στον Δαβίδ, τον πατέρα του, στον τόπο τον οποίο ο Δαβίδ είχε ετοιμάσει στο αλώνι τού Ορνάν τού Ιεβουσαίου.

2Χρ. 3:2 Και άρχισε να οικοδομεί τη δεύτερη *ημέρα* τού δεύτερου μήνα, στον τέταρτο χρόνο τής βασιλείας του.

Γέν. 22:1 ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ, και του είπε: Αβραάμ· κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

Γέν. 22:2 Και είπε: Πάρε τώρα τον γιο σου τον μονογενή, που αγάπησες, τον Ισαάκ, και πήγαινε στον τόπο Μοριά, και πρόσφερε τον εκεί σε ολοκαύτωμα επάνω σε ένα από τα βουνά, που θα σου πω.

Γέν. 22:3 Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήρε μαζί του δύο από τους δούλους του, και τον γιο του τον Ισαάκ· και αφού έσχισε ξύλα για την ολοκαύτωση, σηκώθηκε, και πήγε στον τόπο που του είπε ο Θεός.

Γέν. 22:4 Και την τρίτη ημέρα, υψώνοντας τα μάτια του ο Αβραάμ, είδε τον τόπο από μακριά.

Γέν. 22:5 Και ο Αβραάμ είπε στους δούλους του: Εσείς καθήστε αυτού μαζί με το γαϊδούρι· εγώ δε και το παιδάκι θα πάμε μέχρις εκεί· και όταν προσκυνήσουμε, θα επιστρέψουμε σε σας.

Γέν. 22:6 Και αφού ο Αβραάμ πήρε τα ξύλα της ολοκαύτωσης, τα έβαλε επάνω στον Ισαάκ τον γιο του· και πήρε στο χέρι του φωτιά, και τη μάχαιρα, και πήγαιναν και οι δύο μαζί.

Γέν. 22:7 Τότε, ο Ισαάκ μίλησε στον Αβραάμ τον πατέρα του, και είπε: Πατέρα μου. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι, παιδί μου. Και ο *Ισαάκ* είπε: Να η φωτιά και τα ξύλα· αλλά, πού είναι το πρόβατο για την ολοκαύτωση;

Γέν. 22:8 Και ο Αβραάμ είπε: Ο Θεός, παιδί μου, θα προβλέψει για τον εαυτό του το πρόβατο για την ολοκαύτωση. Και πορεύονταν οι δύο μαζί.

Γέν. 22:9 Και αφού έφτασαν στον τόπο, που του είχε πει ο Θεός, ο Αβραάμ οικοδόμησε εκεί το θυσιαστήριο, και τακτοποίησε τα ξύλα, και αφού έδεσε τον Ισαάκ τον γιο του, τον έβαλε επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στα ξύλα·

Γέν. 22:10 κι απλώνοντας ο Αβραάμ το χέρι του, πήρε τη μάχαιρα για να σφάξει τον γιο του.

Γέν. 22:11 Και ο άγγελος του Κυρίου τού φώναξε από τον ουρανό, και είπε: Αβραάμ, Αβραάμ. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

Γέν. 22:12 Και είπε: Μη επιβάλεις το χέρι σου επάνω στο παιδάκι, και μη του κάνεις τίποτε· επειδή, τώρα γνώρισα ότι εσύ φοβάσαι τον Θεό, δεδομένου ότι δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον μονογενή για μένα.

Γέν. 22:13 Και υψώνοντας ο Αβραάμ τα μάτια του, είδε· και να, πίσω *του ήταν* ένα κριάρι, που κρατιόταν από τα κέρατά του σε ένα πυκνόκλαδο φυτό· και αφού ήρθε ο Αβραάμ, πήρε το κριάρι, και το πρόσφερε σε ολοκαύτωμα, αντί του δικού του γιου.

Γέν. 22:14 Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Ιεοβά-ιρέ· όπως λέγεται και σήμερα: Στο βουνό αυτό θα εμφανιστεί ο Κύριος.

Γέν. 22:15 Και ο άγγελος του Κυρίου φώναξε μια δεύτερη φορά στον Αβραάμ από τον ουρανό.

Γέν. 22:16 Και είπε: Ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι, επειδή έπραξες αυτό το πράγμα, και δεν λυπήθηκες τον γιο σου, τον μονογενή σου,

Γέν. 22:17 ότι εξάπαντος θα σε ευλογήσω, και εξάπαντος θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια τού ουρανού, και σαν την άμμο που είναι κοντά στο χείλος τής θάλασσας· και το σπέρμα σου θα κυριεύσει τις πύλες των εχθρών σου·

Γέν. 22:18 και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης, επειδή υπάκουσες στη φωνή μου.

Γέν. 22:19 Και ο Αβραάμ επέστρεψε στους δούλους του· και αφού σηκώθηκαν, πήγαν μαζί στη Βηρ-σαβεέ· και ο Αβραάμ κατοίκησε στη Βηρ-σαβεέ.

Η ΘΥΣΙΑ ΣΤΗΝ Π.Δ. ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ.

Άραγε, εσείς τι κάνετε με τις θυσίες περί αμαρτίας; Η εντολή του Θεού στην Π.Δ. είναι πολύ ξεκάθαρη και έχει και προφητικό νόημα, όπως φαίνεται και στα παρακάτω εδάφια:

Λευ. 7:35 Αυτό *είναι* το χρίσμα τού Ααρών, και το χρίσμα των γιων του, από τις προσφορές τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά, την ημέρα που τους παρέστησε για να ιερατεύουν στον Κύριο·

Λευ. 7:36 το οποίο ο Κύριος πρόσταξε να δίνεται σ' αυτούς από τους γιους Ισραήλ, την ημέρα που τους έχρισε, σε αιώνιο θεσμό στις γενεές τους.

Λευ. 7:37 Αυτός είναι ο νόμος τού ολοκαυτώματος, της προσφοράς από άλφιτα, και της προσφοράς περί αμαρτίας, και της προσφοράς περί ανομίας, και των καθιερώσεων, και της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς·

Λευ. 7:38 που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή στο όρος Σινά, την ημέρα που πρόσταξε στους γιους Ισραήλ να προσφέρουν στον Κύριο τα δώρα τους, στην έρημο Σινά.

Ιωάν. 4:10 Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλ' ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.

Λευ. 16:27 Και το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, και τον τράγο τής προσφοράς περί αμαρτίας, το αίμα των οποίων μπήκε μέσα στο αγιαστήριο για να γίνει εξιλέωση, θα το φέρουν έξω από το στρατόπεδο· και θα κάψουν στη φωτιά τα δέρματά τους, και το κρέας τους, και τα κόπρανά τους.

Εβρ. 13:11 Επειδή, *τα σώματα* των ζώων, των οποίων το αίμα φέρνεται μέσα στα άγια από τον αρχιερέα περί αμαρτίας, τα σώματά τους κατακαίγονται έξω από το στρατόπεδο.

Εβρ. 13:12 Γι' αυτό και ο Ιησούς, για να αγιάσει τον λαό διαμέσου τού δικού του αίματος, έπαθε έξω από την πύλη.

-Αυτός είναι ο νόμος τού ολοκαυτώματος, της προσφοράς από άλφιτα, και της προσφοράς περί αμαρτίας, και της προσφοράς περί ανομίας, και των καθιερώσεων, και της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς·

-Όλες αυτές οι προσφορές έχουν την σημασία τους, καμία δεν είναι τυχαία, όλες αυτές μαζί ορίστηκαν από τον Θεό ακριβώς στο κέντρο και στην καρδιά της Ιουδαϊκής, εθνικής ζωής. Ότι κι αν σήμαινε για τους Ιουδαίους η τήρηση των θυσιών αυτών και η όποια και αν ήταν γι αυτούς η άμεση σημασία τους, η ακατάπαυστη θυσία ζώων και η διαρκής λάμψη της άσβεστης φωτιάς του θυσιαστηρίου είχαν χωρίς αμφιβολία από τον Θεό τον προορισμό να ανάβουν στην συνείδηση των ανθρώπων την βαθιά συναίσθηση της αμαρτωλότητά τους για να γίνουν μια εικόνα της μελλοντικής θυσίας του ΧΡΙΣΤΟΥ προς τον οποίον έδειχναν και στον οποίον εκπληρώθηκαν!!!

-Ακόμα λέει στην προς Εβραίους

Εβρ. 10:8 Αφού πιο πάνω είπε, ότι: «Θυσία και προσφορά, και ολοκαυτώματα, και *προσφορές* περί αμαρτίας, δεν θέλησες, ούτε ευαρεστήθηκες *σ' αυτές*»· (που προσφέρονται σύμφωνα με τον νόμο)·

Δεδομένου ότι, όσοι είναι από έργα του νόμου, είναι κάτω από κατάρα·

Γαλ. 3:1 Ω, ΑΝΟΗΤΟΙ, Γαλάτες, ποιος σας βάσκανε, ώστε να μη πείθεστε στην αλήθεια, εσείς, μπροστά στα μάτια των οποίων ο Ιησούς Χριστός σκιαγραφήθηκε ανάμεσά σας σταυρωμένος;

Γαλ. 3:2 Μονάχα τούτο θέλω να μάθω από σας: Από έργα τού νόμου λάβατε το Πνεύμα ή από ακοή τής πίστης;

Γαλ. 3:3 Τόσο ανόητοι είστε; Αφού αρχίσατε με το Πνεύμα, τώρα τελειώνετε με τη σάρκα;

Γαλ. 3:4 Μάταια πάθατε τόσα; Αν μονάχα μάταια!

Γαλ. 3:5 Εκείνος, λοιπόν, που επιπρόσθετα χορηγεί σε σας το Πνεύμα, και ενεργεί ανάμεσά σας θαύματα, *τα κάνει αυτά* από έργα τού νόμου ή από ακοή τής πίστης;

Γαλ. 3:6 Όπως ο Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και του λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη.

Γαλ. 3:7 Ξέρετε, λοιπόν, ότι αυτοί που *προέρχονται* από την πίστη, αυτοί είναι γιοι τού Αβραάμ.

Γαλ. 3:8 Προβλέποντας, μάλιστα, η γραφή ότι ο Θεός ανακηρύσσει δίκαιους *τους ανθρώπους* από τα έθνη με την πίστη, προανήγγειλε στον Αβραάμ, ότι: «Σε σένα θα ευλογηθούν όλα τα έθνη».

Γαλ. 3:9 Ωστε, αυτοί που *είναι* από την πίστη, ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ.

Γαλ. 3:10 Δεδομένου ότι, όσοι είναι από έργα του νόμου, είναι κάτω από κατάρα· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που δεν εμμένει σε όλα τα γραμμένα μέσα στο βιβλίο του νόμου, ώστε να τα πράξει».

Γαλ. 3:11 Ότι διαμέσου τού νόμου δεν ανακηρύσσεται δίκαιος κανένας μπροστά στον Θεό, είναι φανερό· επειδή, «ο δίκαιος διαμέσου τής πίστης, θα ζήσει».

Γαλ. 3:12 Και ο νόμος δεν στηρίζεται στην πίστη· αλλά, «ο άνθρωπος, που τα πράττει αυτά, θα ζήσει διαμέσου αυτών».

Γαλ. 3:13 Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου, καθώς έγινε κατάρα για χάρη μας· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που κρεμιέται επάνω σε ξύλο».

Γαλ. 3:14 Για νάρθει στα έθνη η ευλογία τού Αβραάμ διαμέσου τού Ιησού Χριστού, ώστε να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος διαμέσου τής πίστης.

-Εσείς λοιπόν λέτε πως πρέπει να πιστέψουμε στο Κοράνιο και στον προφήτη του ώστε την ώρα που θα βρεθούμε μπροστά στον Θεό να μας κρίνει ανάλογα με τις πράξεις μας και χωρίς κανένα άλλο κριτήριο και πως δεν ξέρουμε τι θα γίνει στο τέλος αφού ελπίζουμε στην χάρη του Θεού με βάση τα έργα του νόμου.

ΜΕΓΑ ΛΑΘΟΣ...

..όπως είδαμε και θα δούμε και στην συνέχεια.

Στη θυσία που προσφέρει ο Άβραάμ τον γιο του στον Θεό, βλέπουμε δυο εντυπωσιακούς συμβολισμούς του Χριστού. Ο πρώτος είναι ο Ισαάκ (ένας μονογενής) που τον αγαπούσε ο Πατέρας του και ήθελε να κάνει το θέλημα του Πατέρα του (Θεού) και που ο Πατέρας τον πήρε πίσω παραβολικά και δεύτερος συμβολισμός είναι το κριάρι, ένα αθώο θύμα παίρνει την θέση κάποιου άλλου, χύθηκε το αίμα του και στο τέλος κάηκε ολόκληρο θυσία στον Θεό.

Λευ. 16:9 Και ο Ααρών θα φέρει τον τράγο, στον οποίο έπεσε ο κλήρος τού Κυρίου, και θα τον προσφέρει ως προσφορά περί αμαρτίας.

-ΔΙΑΒΑΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΛΕΥΙΤΙΚΟΥ ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΥΣΙΕΣ.

Ο Αβραάμ ονόμασε εκείνο το σημείο <Ιεοβά-ιρέ> άλλο ένα όνομα του Θεού που δεν υπάρχει στο Κοράνι!!!

Γέν. 22:14 Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Ιεοβά-ιρέ· όπως λέγεται και σήμερα: Στο βουνό αυτό θα εμφανιστεί ο Κύριος

Ο βασιλιάς Δαυίδ 1000 χρόνια πριν τον Χριστό γράφει στους ψαλμούς, για τον Χριστό:

Ψαλ. 1:1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ο άνθρωπος, που δεν περπάτησε σε θέλημα ασεβών, και σε δρόμο αμαρτωλών δεν στάθηκε, και σε καθέδρα χλευαστών δεν κάθησε·

Ψαλ. 1:2 αλλά, στον νόμο τού Κυρίου είναι το θέλημά του, και στον νόμο του μελετάει ημέρα και νύχτα.

Ψαλ. 1:3 Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια των νερών, το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του, και το φύλλο του δεν μαραίνεται· και όλα, όσα αν πράττει, θα ευοδωθούν.

Ψαλ. 1:4 Δεν θα είναι έτσι οι ασεβείς· αλλά, σαν το λεπτό άχυρο, που το παρασύρει ο άνεμος.

Ψαλ. 1:5 Γι' αυτό, δεν θα σηκωθούν οι ασεβείς σε κρίση, ούτε οι αμαρτωλοί στη σύναξη των δικαίων.

Ψαλ. 1:6 Επειδή, ο Κύριος γνωρίζει τον δρόμο των δικαίων· ενώ ο δρόμος των ασεβών θα χαθεί.

Ψαλ. 2:1 ΓΙΑΤΙ φρύαξαν τα έθνη, και οι λαοί μελέτησαν μάταια;

Ψαλ. 2:2 Παραστάθηκαν οι βασιλιάδες της γης, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν μαζί, ενάντια στον Κύριο, και ενάντια στον Χριστό του, λέγοντας:

Ψαλ. 2:3 Ας διασπάσουμε τα δεσμά τους, και ας απορρίψουμε από πάνω μας τις αλυσίδες τους.

Ψαλ. 2:4 Εκείνος που κάθεται στους ουρανούς, θα γελάσει· ο Κύριος θα τους μκκτηρίσει.

Ψαλ. 2:5 Τότε, στην οργή του θα μιλήσει σ' αυτούς, και στον θυμό του θα τους συνταράξει.

Ψαλ. 2:6 Εγώ, όμως, θα πει, έχρισα τον Βασιλιά μου επάνω στο βουνό Σιών, το βουνό το άγιο μου.

Ψαλ. 2:7 Εγώ θα αναγγείλω το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε σε μένα: Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα·

Ψαλ. 2:8 Ζήτησε από μένα, και θα σου δώσω κληρονομιά σου τα έθνη, και ιδιοκτησία σου τα πέρατα της γης·

Ψαλ. 2:9 με σιδερένια ράβδο θα τους ποιμάνεις· σαν σκεύος τού κεραμέα θα τους συντρίψεις.

Ψαλ. 2:10 Τώρα, λοιπόν, βασιλιάδες, συνεισιτέτε· διδαχθείτε κριτές της γης.

Ψαλ. 2:11 Δουλεύετε τον Κύριο με φόβο, και αγάλλεστε με τρόμο.

Ψαλ. 2:12 Φιλείτε τον Υιό, μήποτε οργιστεί, και απολεστείτε από τον δρόμο, όταν ανάψει γρήγορα ο θυμός του. Μακάριοι όλοι εκείνοι που έχουν την πεποίθησή τους σ' αυτόν.

Όλα για τον Υιό, όλα για τον Χριστό, μόνο κάποιος που θέλει από μόνος του να μην δει δεν βλέπει (εθελοτυφλεί).

Ακόμα και για την ώρα του Σταυρού, μας γράφει προφητικά...

Ψαλ. 22:1 Στον αρχιμουσικό, σε τόνο Αγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμός τού Δαβίδ. **ΘΕΕ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; Γιατί στέκεσαι** μακριά από τη σωτηρία μου **και από** τα λόγια των στεναγμών μου;

Ψαλ. 22:7 **Με περιέπαιζαν όσοι με βλέπουν· ανοίγουν με τα χείλη, κουνάνε το κεφάλι, και λένε:**

Ψαλ. 22:8 **Έλπισε στον Κύριο· ας τον ελευθερώσει, ας τον λυτρώσει· επειδή, του είναι αρεστός.**

Ψαλ. 22:17 **μπορώ να απαριθμήσω όλα τα κόκαλά μου· αυτοί με ατενίζουν και με παρατηρούν.**

Ψαλ. 22:18 **Μοίρασαν μεταξύ τους τα ιμάτιά μου· και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο.**

Ψαλ. 22:19 **Όμως εσύ, Κύριε, μη απομακρυνθείς· εσύ, η δύναμή μου, σπεύσε σε βοήθειά μου.**

Ψαλ. 22:20 **Ελευθέρωσε την ψυχή μου από ρομφαία, τη μοναδική μου ψυχή από δύναμη σκύλου.**

Ψαλ. 22:21 Σώσε με από στόμα λιονταριού, και εισάκουσέ με, *ελευθέρωσέ με* από κέρατα μονοκέρατων ζώων.

-Όλα τα εδάφια που προφητεύουν για τον Χριστό επάνω στον σταυρό, ποιος άραγε θα μπορούσε να τα πειράξει?? Και πότε??

Ακόμα και σήμερα οι Ιουδαίοι αυτούς τους ψαλμούς διαβάζουν χωρίς να μπορούν να καταλάβουν για ποιόν τα λέει αυτά ο Δαβίδ.

Βλέπε ακόμα Ψαλ.110 (πιο πάνω)

Εδώ λοιπόν γίνεται μια προφητεία για τον θρόνο του Δαβίδ, από όπου θα προέρθει ο Βασιλιάς του Ισραήλ, αλλά και όλου του κόσμου:

Ψαλ. 89:1 Μασχίλ του Εθάν, του Εζραΐτη. ΘΑ ψάλλω τα ελέη τού Κυρίου στον αιώνα· με το στόμα μου θα αναγγέλλω την αλήθεια σου σε γενεά και γενεά.

Ψαλ. 89:2 Επειδή, είπα: Το έλεός σου θα θεμελιωθεί στον αιώνα· στους ουρανούς θα θεμελιώσεις την αλήθεια σου.

Ψαλ. 89:3 «Έκανα διαθήκη με τον εκλεκτό μου· ορκίστηκα στον Δαβίδ τον δούλο μου·

Ψαλ. 89:4 θα στερεώσω το σπέρμα σου στον αιώνα, και θα οικοδομήσω τον θρόνο σου σε γενεά και γενεά»· (Διάψαλμα)·

Ψαλ. 89:5 και οι ουρανοί θα υμνούν τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αλήθεια σου *θα εξυμνείται* στη σύναξη των αγίων.

Ψαλ. 89:6 Επειδή, ποιος μπορεί να εξισωθεί στον ουρανό με τον Κύριο; Ποιος ανάμεσα στους γιους των δυνατών μπορεί να ομοιωθεί με τον Κύριο;

Ψαλ. 89:19 Τότε,μίλησες στον όσιό σου με όραμα, και είπες: Έβαλα βοήθεια επάνω στον δυνατό· ύψωσα έναν εκλεκτό από τον λαό·

Ψαλ. 89:20 βρήκα τον Δαβίδ τον δούλο μου· τον έχρισα με το άγιο λάδι μου·

Ψαλ. 89:21 το χέρι μου θα τον στερεώνει· και ο βραχίονάς μου θα τον ενδυναμώνει.

Ψαλ. 89:22 Εχθρός δεν θα υπερισχύσει εναντίον του· ούτε γιος ανομίας θα τον ταλαιπωρήσει.

Ψαλ. 89:23 Και θα κατακόψω τους εχθρούς του από μπροστά του· κι αυτούς που τον μισούν θα τους κατατροπώσω.

Ψαλ. 89:24 Μάλιστα, η αλήθεια μου και το έλεός μου *θα είναι* μαζί του· και στο όνομά μου θα υψωθεί το κέρας του.

Ψαλ. 89:25 Και θα βάλω το χέρι του επάνω στη θάλασσα, και το δεξί του *χέρι* επάνω στους ποταμούς.

Ψαλ. 89:26 Αυτός θα κράξει σε μένα: Είσαι πατέρας μου, Θεός μου, και πέτρα τής σωτηρίας μου.

Ψαλ. 89:27 Εγώ, βέβαια, θα τον κάνω πρωτότοκό μου, ύψιστον επάνω στους βασιλιάδες τής γης.

Ψαλ. 89:28 Θα φυλάττω σ' αυτόν το έλεός μου για πάντα, και η διαθήκη μου *θα είναι* μαζί του στερεή.

Ψαλ. 89:29 Και θα κάνω ώστε το σπέρμα του να παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως οι ημέρες τού ουρανού.

Ψαλ. 89:30 Αν οι γιοι του εγκαταλείπουν τον νόμο μου, και δεν περπατήσουν στις κρίσεις μου·

Ψαλ. 89:31 αν παραβούν τα διατάγματά μου, και δεν φυλάξουν τις εντολές μου·

Ψαλ. 89:32 τότε, θα επισκεφθώ τις παραβάσεις τους με ράβδο, και τις παρανομίες τους με πληγές.

Ψαλ. 89:33 Το έλεός μου, όμως, δεν θα αφαιρέσω απ' αυτόν ούτε θα σταθώ αναληθής ενάντια στην αλήθεια μου.

Ψαλ. 89:34 Δεν θα παραβώ τη διαθήκη μου ούτε θα αθετήσω ό,τι βγήκε από τα χείλη μου.

Ψαλ. 89:35 Μια φορά ορκίστηκα στην αγιότητά μου, ότι δεν θα ψευτώ στον Δαβίδ.

Ψαλ. 89:36 Το σπέρμα του θα παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως ο ήλιος, μπροστά μου·

Ψαλ. 89:37 θα στερεωθεί στον αιώνα όπως το φεγγάρι, και μάρτυρας πιστός στον ουρανό. (Διάψαλμα).

-Μια διαθήκη του Θεού με τον Δαβίδ και σε λίγο έχουμε έναν άλλο προφήτη τον Ησαΐα, 700 χρόνια περίπου πριν τον Χριστό, που αναφέρεται στον Χριστό,,,

Ησ. 1:1 Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΗΣΑ.ΙΑ, ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΖΙΑ, ΤΟΥ ΙΩΑΘΑΜ, ΤΟΥ ΑΧΑΖ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΖΕΚΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ.

Ησ. 1:2 Ακούστε, ουρανοί, και ακροάσου γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε. Γιους έθρεψα και ύψωσα, αυτοί, όμως, αποστάτησαν από μένα.

Ησ. 1:3 Το βόδι γνωρίζει το αφεντικό του, και το γαϊδούρι τη φάτνη τού κυρίου του· ο Ισραήλ, όμως, δεν γνωρίζει, ο λαός μου δεν εννοεί.

Ησ. 1:4 Αλλοίμονο, έθνος αμαρτωλό, λαέ φορτωμένε ανομία, σπέρμα κακοποιών, γιοι διεφθαρμένοι· εγκατέλειψαν τον Κύριο, καταφρόνησαν τον Άγιο του Ισραήλ, στράφηκαν προς τα πίσω.

Ησ. 1:5 Γιατί, ενώ περνάτε από παιδεία, θα επιπροσθέτετε στασιασμό; Ολόκληρο το κεφάλι είναι άρρωστο, και όλη η καρδιά εξαντλημένη·

Ησ. 1:6 από το πέλμα τού ποδιού μέχρι το κεφάλι δεν υπάρχει σ' αυτόν ακεραιότητα, αλλά τραύματα, και μελανιές, και σάπια έλκη· δεν πιέστηκαν ούτε δέθηκαν ούτε μαλακώθηκαν με αλοιφή·

Ησ. 1:16 Λουστείτε, καθαριστείτε· αποβάλετε την κακία των πράξεών σας μπροστά από τα μάτια μου· σταματήστε πράττοντας το κακό,

Ησ. 1:17 μάθετε να πράττετε το καλό· εκζητήστε κρίση, κάντε ευθύτητα στον καταδυναστευμένο, να κρίνετε τον ορφανό, προστατεύστε τη δίκη τής χήρας.

Ησ. 1:18 Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος· αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρούν, θα γίνουν άσπρες σαν χιόνι· αν είναι ερυθρές σαν κόκκινο, θα γίνουν σαν άσπρο μαλλί.

Ησ. 1:19 Αν θέλετε, και υπακούσετε, θα φάτε τα αγαθά τής γης·

Ησ. 1:20 αν, όμως, δεν θέλετε, και αποστατήσετε, θα καταφαγωθείτε από μάχαιρα· επειδή, το στόμα τού Κυρίου μίλησε.

-Μιλάει σε έναν λαό όπου έχει φύγει εντελώς από τον δρόμο του Θεού και τους λέει να μετανοήσουν, και ακόμα παρακάτω μιλάει και τους λέει:

Ησ. 6:1 ΚΑΤΑ τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Οζίας, είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω σε έναν θρόνο ψηλό και υπερυψωμένο, και το κράσπεδό του γέμισε τον ναό.

Ησ. 6:2 Από πάνω του στέκονταν Σεραφεΐμ, που το κάθε ένα είχε έξι φτερούγια· με τα δύο σκέπαζε το πρόσωπό του, και με τα άλλα δύο σκέπαζε τα πόδια του, και με τα υπόλοιπα δύο πετούσε.

Ησ. 6:3 Και το ένα έκραζε προς το άλλο, και έλεγε: Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων· ολόκληρη η γη *είναι* πλήρης από τη δόξα του.

Ησ. 6:4 Και οι παραστάτες τής θύρας σείσθηκαν από τη φωνή εκείνου που έκραζε, και ο οίκος γέμισε από καπνό.

Ησ. 6:5 Τότε, είπα: Ω, ταλαίπωρος εγώ! Επειδή, χάθηκα· για τον λόγο ότι, είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη· επειδή, τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά, τον Κύριο των δυνάμεων.

Ησ. 6:6 Τότε, πέταξε προς εμένα ένα από τα Σεραφείμ, έχοντας στο χέρι του ένα κάρβουνο φωτιάς, που πήρε με τη λαβίδα από το θυσιαστήριο.

Ησ. 6:7 Και το άγγιξε στο στόμα μου, και είπε: Δες, αυτό άγγιξε τα χείλη σου· και η ανομία σου εξαλείφθηκε, και η αμαρτία σου καθάριστηκε.

Ησ. 6:8 Και άκουσα τη φωνή τού Κυρίου, που έλεγε: Ποιον θα αποστείλω, και ποιος θα πάει για μας; Τότε, είπα: Νάμαι, εγώ, απόστείλέ με.

Ησ. 6:9 **Και είπε: Πήγαινε, και πες σ' αυτό τον λαό: Με την ακοή θα ακούσετε, και δεν θα εννοήσετε· και βλέποντας θα δείτε, και δεν θα καταλάβετε·**

Ησ. 6:10 **η καρδιά αυτού τού λαού πάχυνε, και τα αυτιά τους έγιναν βαριά, και έκλεισαν τα μάτια τους, για να μη βλέπουν με τα μάτια τους, και ακούν με τα αυτιά τους, και καταλάβουν με την καρδιά τους, και επιστρέψουν και θεραπευθούν.**

-Ο ΥΙΟΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΑ ΚΑΤΕΒΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΝΑ ΜΑΣ ΜΙΛΗΣΕΙ:

Εβρ. 1:1 Ο ΘΕΟΣ, τον παλιό καιρό, αφού, *πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, μίλησε στους πατέρες* μας διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας διαμέσου τού Υιού,

Εβρ. 1:2 τον οποίο έθεσε κληρονόμο των πάντων, διαμέσου τού οποίου έκανε και τους αιώνες·

- ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΜΕΣΩΣ ΕΠΟΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Μιλάει σε έναν βασιλιά, και λέει:

Ησ. 7:11 Ζήτησε ένα σημάδι από τον Κύριο τον Θεό σου· ζήτησέ το είτε στο βάθος είτε στο ύψος άνω.

Ησ. 7:12 Ο Άχαζ, όμως, είπε: Δεν θα ζητήσω ούτε θα πειράξω τον Κύριο.

Ησ. 7:13 Και ο *Ησαΐας* είπε: Μικρό πράγμα είναι για σας να βαρύνετε ανθρώπους, και θα βαρύνετε ακόμα και τον Θεό μου;

Ησ. 7:14 Γι' αυτό, ο ίδιος ο Κύριος θα σας δώσει ένα σημάδι· Δέστε, η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιο, και το όνομά του θα αποκληθεί Εμμανουήλ.

Ησ. 7:15 Θα φάει βούτυρο και μέλι, μέχρις ότου μάθει να απορρίπτει το κακό, και να διαλέγει το αγαθό.

Ησ. 7:16 Επειδή, πριν το παιδί μάθει να απορρίπτει το κακό, και να διαλέγει το αγαθό, η γη, που αποστρέφεται, θα εγκαταλειφθεί από τους δύο βασιλιάδες της.

-Και υπάρχει βέβαια και η προφητεία του κήπου της Εδέμ, δεν πρέπει να την ξεχνάμε

Γέν. 3:15 και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.

Ματθ. 1:23 «Δέστε, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσουν το όνομά του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ», που ερμηνευόμενο σημαίνει: Μαζί μας *είναι* ο Θεός.

Λουκ. 1:35 Και ο άγγελος, απαντώντας, της είπε: Πνεύμα Άγιο θάρθει επάνω σου, και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και εκείνο που θα γεννηθεί *από σένα θα είναι* άγιο, θα ονομαστεί Υιός Θεού.

Όλα μεταξύ τους δένουν τόσο όμορφα!

Τα αξιόπιστα κείμενα του προφήτη Ησαΐα μας αναφέρουν τα εξής:

-Υπάρχει και η προφητεία για την σταύρωση του Χριστού!

Ησ. 53:1 Ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας; Και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε;

Ησ. 53:2 Επειδή, ανέβηκε μπροστά του σαν τρυφερό φυτό, και σαν ρίζα από ξερή γη· δεν έχει είδος ούτε κάλλος· και τον είδαμε, και δεν είχε ωραιότητα, ώστε να τον επιθυμούμε.

Ησ. 53:3 Καταφρονημένος και απορριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας· και σαν *άνθρωπος* από τον οποίο κάποιος αποστρέφει το πρόσωπο, καταφρονήθηκε, και τον θεωρήσαμε σαν *ένα* τίποτα.

Ησ. 53:4 Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας· ενώ, εμείς τον θεωρήσαμε τραυματισμένον, πληγωμένον από τον Θεό, και ταλαιπωρημένον.

Ησ. 53:5 Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, *που έφερε* τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς.

Ησ. 53:6 Όλοι εμείς πλανηθήκαμε σαν πρόβατα· στραφήκαμε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας.

Ησ. 53:7 Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος, αλλά δεν άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή, και σαν άφωνο πρόβατο μπροστά σ' εκείνον που το κουρεύει, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.

Ησ. 53:8 Από κατάθλιψη και κρίση αναρπάχτηκε· τη γενιά του, όμως, ποιος θα τη διηγηθεί; Επειδή, αποκόπηκε από τη γη των ζωντανών *ανθρώπων*· για τις παραβάσεις τού λαού μου τραυματίστηκε.

Ησ. 53:9 Και ο τάφος του διορίστηκε μαζί με τους κακούργους· εντούτοις, στον θάνατό του *στάθηκε* μαζί με τον πλούσιο· επειδή, δεν έπραξε ανομία ούτε *βρέθηκε* δόλος στο στόμα του.

Ησ. 53:10 Αλλά, ο Κύριος θέλησε να τον βασανίσει· τον ταλαιπώρησε. Αφού, *όμως*, δώσεις την ψυχή του προσφορά περί αμαρτίας, θα δει εγγόνια, θα μακρύνει τις ημέρες *του*, και το θέλημα του Κυρίου θα ευοδωθεί στο χέρι του.

Ησ. 53:11 Θα δει *τους καρπούς* του πόνου της ψυχής του, και θα χορτάσει· ο δίκαιος δούλος μου θα δικαιώσει πολλούς διαμέσου τής επίγνωσής του· επειδή, αυτός θα σηκώσει τις ανομίες τους.

Ησ. 53:12 Γι' αυτό, θα του δώσω *μερίδα* μαζί με τους μεγάλους, και θα μοιραστεί για λάφυρο τους ισχυρούς, επειδή παρέδωσε σε θάνατο την ψυχή του, και μαζί με ανόμους λογαριάστηκε, κι αυτός βάσταξε τις αμαρτίες πολλών, και υπέρ των ανόμων θα μεσιτεύσει.

-Τα ευαγγέλια έρχονται και επισφραγίζουν όλα αυτά που ειπώθηκαν στην Π.Δ. και αλληλοσυμπληρώνεται, η Παλαιά Διαθήκη με την Καινή και αντίστροφα.

Το Κοράνιο απλά περιέχει κάποιες αλήθειες από τις αλήθειες της Βίβλου αλλά δεν δένουν μεταξύ τους έτσι όπως δένει η Π.Δ. με την Κ.Δ.

Γι' αυτό και ο Ματθαίος ξεκινάει:

Ματθ. 1:1 ΒΙΒΛΙΟ της γενεαλογίας τού Ιησού Χριστού, γιου τού Δαβίδ, γιου τού Αβραάμ.

Ματθ. 1:2 Ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ· και ο Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ· και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιούδα και τους αδελφούς του·

Ματθ. 1:3 και ο Ιούδας γέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά από τη Θάμαρ· και ο Φαρές γέννησε τον Εσρώμ· και ο Εσρώμ γέννησε τον Αράμ·

Ματθ. 1:4 και ο Αράμ γέννησε τον Αμιναδάβ· και ο Αμιναδάβ γέννησε τον Ναασσών· και ο Ναασσών γέννησε τον Σαλμών·

Ματθ. 1:5 και ο Σαλμών γέννησε τον Βοόζ από τη Ραχάβ· και ο Βοόζ γέννησε τον Ωβήδ από τη Ρουθ· και ο Ωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί·

Ματθ. 1:6 και ο Ιεσσαί γέννησε τον Δαβίδ, τον βασιλιά. Και ο βασιλιάς Δαβίδ γέννησε τον Σολομώντα από τη *γυναίκα* τού Ουρία·

Ματθ. 1:7 και ο Σολομώντας γέννησε τον Ροβοάμ· και ο Ροβοάμ γέννησε τον Αβιά· και ο Αβιά γέννησε τον Ασά·

Ματθ. 1:8 και ο Ασά γέννησε τον Ιωσαφάτ· και ο Ιωσαφάτ γέννησε τον Ιωράμ· και ο Ιωράμ γέννησε τον Οζία·

Ματθ. 1:9 και ο Οζίας γέννησε τον Ιωάθαμ· και ο Ιωάθαμ γέννησε τον Άχαζ· και ο Άχαζ γέννησε τον Εζεκία·

Ματθ. 1:10 και ο Εζεκίας γέννησε τον Μανασσή· και ο Μανασσής γέννησε τον Αμών· και ο Αμών γέννησε τον Ιωσία·

Ματθ. 1:11 και ο Ιωσίας γέννησε τον Ιεχονία και τους αδελφούς του, κατά τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας.

Ματθ. 1:12 Και μετά τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας, ο Ιεχονίας γέννησε τον Σαλαθιήλ· και ο Σαλαθιήλ γέννησε τον Ζοροβάβελ·

Ματθ. 1:13 και ο Ζοροβάβελ γέννησε τον Αβιούδ· και ο Αβιούδ γέννησε τον Ελιακείμ· και ο Ελιακείμ γέννησε τον Αζώρ·

Ματθ. 1:14 και ο Αζώρ γέννησε τον Σαδώκ· και ο Σαδώκ γέννησε τον Αχείμ· και ο Αχείμ γέννησε τον Ελιούδ·

Ματθ. 1:15 και ο Ελιούδ γέννησε τον Ελεάζαρ· και ο Ελεάζαρ γέννησε τον Ματθάν· και ο Ματθάν γέννησε τον Ιακώβ·

Ματθ. 1:16 και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ, τον άνδρα τής Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς, που λέγεται Χριστός.

-Με το δέντρο γενεαλογίας του Χριστού για να μας δείξει πως αυτός είναι που οι Προφήτες λένε και δεν υπάρχει άλλος που να εκπληρώνονται όλες αυτές οι προφητείες.

Δευτ. 18:18 Προφήτην ανάμεσα από τους αδελφούς τους θα σηκώσω σ' αυτούς, όπως εσένα, και θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του, και θα τους μιλήσει όλα όσα εγώ τον προστάζω.

Ματθ. 1:18 ΚΑΙ η γέννηση του Ιησού Χριστού ήταν ως εξής: Αφού η μητέρα του Μαρία αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ, πριν βρεθούν μαζί, βρέθηκε έγκυος, από το Άγιο Πνεύμα.

Ματθ. 1:19 Και ο άνδρας της, ο Ιωσήφ, επειδή ήταν δίκαιος, και μη θέλοντας να την εκθέσει δημόσια, θέλησε να τη διώξει κρυφά.

Ματθ. 1:20 Και ενώ αυτός τα συλλογίστηκε αυτά, ξάφνου, ένας άγγελος του Κυρίου, παρουσιάστηκε σ' αυτόν σε όνειρο, λέγοντας: Ιωσήφ, γιε του Δαβίδ, μη φοβηθείς να παραλάβεις τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου· επειδή, αυτό που γεννήθηκε μέσα της είναι από το Άγιο Πνεύμα·

Ματθ. 1:21 και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.

Ματθ. 1:22 Και όλο αυτό έγινε για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε από τον Κύριο διαμέσου τού προφήτη, που έλεγε:

Ματθ. 1:23 «Δέστε, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσουν το όνομά του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ», που ερμηνευόμενο σημαίνει: Μαζί μας είναι ο Θεός.

Ματθ. 1:24 Και όταν ο Ιωσήφ σηκώθηκε από τον ύπνο, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου· και πήρε τη γυναίκα του.

Ματθ. 1:25 Και δεν τη γνώριζε, μέχρις ότου γέννησε τον πρωτότοκο γιο της· και αποκάλεσε το όνομά του ΙΗΣΟΥ.

-IMMANOYEL (ο Θεός είναι μαζί μας)

Όπως είπαμε και πιο πριν ο Θεός (ΕΛ) είναι μαζί μας το Ένα από τα τρία πρόσωπα του Θεού αφήνει τον ουρανό και μπαίνει μέσα στην ανθρώπινη ιστορία.

Γαλ. 4:4 όταν, όμως, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός εξαπέστειλε τον Υιό του, ο οποίος γεννήθηκε από γυναίκα και υποτάχθηκε στον νόμο·

Γαλ. 4:5 για να εξαγοράσει αυτούς που ήσαν κάτω από τον νόμο, ώστε να λάβουμε την υιοθεσία.

Εβρ. 10:5 Γι' αυτό, μπαίνοντας μέσα στον κόσμο, λέει: «Θυσία και προσφορά δεν θέλησες, αλλά μου ετοιμάσες ένα σώμα.

Ποιος θα μπορούσε να τα σκεφτεί όλα αυτά και να τα ρυθμίσει τόσο τέλεια 200 και 300 και 400 χρόνια μετά τον Χριστό??? Παρά μόνο ΕΝΑΣ, ο ΘΕΟΣ

Ματθ. 1:25 ... Και αποκάλεσε το όνομά του ΙΗΣΟΥ

-Ακόμα και αυτό σημαίνει ο Γιαχβέ Σωτήρας `άραγε υπάρχουν όλα αυτά μέσα στο Κοράνιο??

Μάλλον όχι. Ο Θεός είναι μαζί μας και ο Γιαχβέ Σωτήρας, και τα δυο μαζί σε λίγα μόνο εδάφια

Ματθ. 3:1 ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες έρχεται ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, κηρύττοντας στην έρημο της Ιουδαίας,

Ματθ. 3:2 και λέγοντας: Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών.

Ματθ. 3:3 Επειδή, αυτός είναι εκείνος που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας: «Φωνή κάποιου που φωνάζει δυνατά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια του».

Ματθ. 3:4 Αυτός, μάλιστα, ο Ιωάννης είχε το ένδυμά του από τρίχες καμήλας, και δερμάτινη ζώνη γύρω από τη μέση του· και η τροφή του ήταν ακρίδες και μέλι άγριο.

Ματθ. 3:5 Τότε, έβγαινε έξω προς αυτόν η Ιερουσαλήμ, και ολόκληρη η Ιουδαία, και όλα τα περίχωρα του Ιορδάνη·

Ματθ. 3:6 και βαπτίζονταν απ' αυτόν στον Ιορδάνη, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους.

Ματθ. 3:7 Και βλέποντας πολλούς από τους Φαρισαίους και τους Σαδδουκαίους να έρχονται στο βάπτισμά του, τους είπε: Γεννήματα από οχλές, ποιος σας έδειξε να φύγετε από τη μέλλουσα οργή;

Ματθ. 3:8 Κάντε, λοιπόν, καρπούς άξιους της μετάνοιας·

Ματθ. 3:9 και μη φανταστείτε να λέτε στον εαυτό σας: Έχουμε πατέρα τον Αβραάμ· επειδή, σας λέω ότι, ο Θεός μπορεί από τούτες τις πέτρες να σηκώσει παιδιά στον Αβραάμ.

Ματθ. 3:10 Μάλιστα, και η αξίνα κείτεται ήδη στη ρίζα των δέντρων· κάθε δέντρο, λοιπόν, που δεν κάνει καλό καρπό, κόβεται, και ρίχνεται στη φωτιά.

Ματθ. 3:11 Εγώ μεν σας βαπτίζω με νερό προς μετάνοια· εκείνος, όμως, που έρχεται πίσω από μένα είναι ισχυρότερος από μένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να κρατήσω τα υποδήματα· αυτός θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα και φωτιά.

Ματθ. 3:12 Ο οποίος κρατάει το φτυάρι στο χέρι του, και θα καθαρίσει το αλώνι του, και θα συνάξει το σιτάρι του στην αποθήκη· το άχυρο, όμως, θα το κατακάψει με ακατάσβεστη φωτιά.

Ησ. 40:3 Μια φωνή κάποιου που βοά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια του Θεού μας στην έρημο.

Ησ. 40:4 Κάθε φάραγγα θα υψωθεί, και κάθε βουνό και λόφος θα ταπεινωθεί· και τα στρεβλά θα γίνουν ίσια· και οι τραχείς τόποι, ομαλοί·

Ησ. 40:5 και η δόξα του Κυρίου θα φανερωθεί, και κάθε σάρκα ταυτόχρονα θα δει· επειδή, το στόμα του Κυρίου μίλησε.

Ησ. 40:6 Μια φωνή, που λέει: Φώναξε· και είπε: Τι να φωνάξω; Κάθε σάρκα είναι χορτάρι, και κάθε δόξα της σαν άνθος του χωραφιού.

-Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΦΟΥ ΗΡΘΕ ΠΛΕΟΝ Ο ΣΩΤΗΡΑΣ
Γι' αυτό λέει ο Ιησούς ότι είναι ο μεγαλύτερος που έχει γεννηθεί ποτέ από γυναίκα (αλλά ο πιο μικρός από εσάς θα είναι μεγαλύτερος στον Ουρανό), επειδή ανήκει στην Π.Δ. και επειδή είναι ο τελευταίος που μιλάει για τον ερχομό του Μεσσία,

Λουκ. 7:28 Επειδή, σας λέω ότι, ανάμεσα σ' αυτούς που γεννήθηκαν από γυναίκα **κανένας προφήτης δεν είναι μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή**· εντούτοις, ο μικρότερος μέσα στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν.

Μάρκ. 1:14 ΚΑΙ αφού παρέδωσαν τον Ιωάννη, ο Ιησούς ήρθε στη Γαλιλαία, κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού,

Μάρκ. 1:15 και λέγοντας, ότι: Ο καιρός συμπληρώθηκε και η βασιλεία του Θεού πλησίασε· μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο.

Ιωάν. 1:29 Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Δέστε, ο Αμνός του Θεού, που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου.

Ιωάν. 1:36 και αφού προσήλωσε το βλέμμα του στον Ιησού που περπατούσε, λέει: Δέστε, ο Αμνός του Θεού.

-Κανένας προφήτης δεν είναι μεγαλύτερος και φυσικά είναι και ο τελευταίος με την έννοια του προφήτη, ως πρόδρομος του Μεσσία. Ο λαός του Θεού, ο Ισραήλ, περίμενε και περιμένει ακόμα το Μεσσία αφού κι αυτός, όπως και εσείς, δεν δέχονται το Χριστό Κύριο και Σωτήρα.

Ρωμ. 9:1 ΣΑΣ λέω αλήθεια, εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, (έχοντας τη συνείδησή μου να συμμαρτυρεί μαζί μου, με *επιβεβαίωση από το Άγιο Πνεύμα*),

Ρωμ. 9:2 ότι έχω μεγάλη λύπη και αδιάκοπη οδύνη μέσα στην καρδιά μου.

Ρωμ. 9:3 Επειδή, ευχόμουν εγώ ο ίδιος να είμαι ανάθεμα από τον Χριστό χάρη των αδελφών μου, των συγγενών μου κατά σάρκα·

Ρωμ. 9:4 που είναι Ισραηλίτες, των οποίων *είναι* η υιοθεσία, και η δόξα, και οι διαθήκες, και η νομοθεσία, και η λατρεία, και οι υποσχέσεις·

Ρωμ. 9:5 των οποίων *είναι* οι πατέρες, και από τους οποίους *γεννήθηκε* ο Χριστός, όσον αφορά τη σάρκα, αυτός που είναι επάνω σε όλους ευλογητός Θεός στους αιώνες. Αμήν.

Ρωμ. 9:5 ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα **ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην**

Κολ. 2:6 Όπως, λοιπόν, παραλάβετε τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο, περπατάτε *ενωμένοι* μ' αυτόν, **Κολ. 2:7** ριζωμένοι και εποικοδομούμενοι σ' αυτόν, και στερεωνόμενοι στην πίστη, όπως διδαχθήκατε, περισσεύοντας σ' αυτή με ευχαριστία.

Κολ. 2:8 Βλέπετε μη σας εξαπατήσει κάποιος διαμέσου τής φιλοσοφίας και της μάταιης απάτης, σύμφωνα με την παράδοση των ανθρώπων, σύμφωνα με τα στοιχεία του κόσμου, και όχι σύμφωνα με τον Χριστό.

Κολ. 2:9 **Επειδή, μέσα σ' αυτόν κατοικεί ολόκληρο το πλήρωμα της θεότητας σωματικά·**

1Τιμ. 3:16 Και αναντίρρητα, το μυστήριο της ευσέβειας είναι μεγάλο· ο Θεός φανερώθηκε με σάρκα, δικαιώθηκε με Πνεύμα, φάνηκε σε αγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, έγινε αποδεκτός με πίστη στον κόσμο, αναλήφθηκε με δόξα.

1Τιμ. 3:16 **και όμολογουμένως μέγα έστιν τò τής εϋσεβείας μυστήριον· Ός έφανερώθη έν σαρκί, έδικαιώθη έν πνεύματι, ώφθη άγγέλους, έκηρύχθη έν έθνεσιν, έπιστεύθη έν κόσμω, άνελήμφθη έν δόξη.**

Θεός λοιπόν ο Χριστός που ήρθε να σηκώσει την αμαρτία μας. Και αυτό φαίνεται σε πολλά σημεία και στην Π.Δ. και στην Κ.Δ

Ησ. 44:1 Αλλά, τώρα, άκου, δούλε μου Ιακώβ, και Ισραήλ, τον οποίο έκλεξα·

Ησ. 44:2 έτσι λέει ο Κύριος, που σε έκανε, και σε έπλασε από την κοιλιά, και θα σε βοηθήσει· Μη φοβάσαι, δούλε μου Ιακώβ, κι *εσύ* Ιεσουρούν, τον οποίο έκλεξα.

Ησ. 44:3 Επειδή, θα ξεχύνω νερό επάνω σ' αυτόν που διψάει, και ποταμούς επάνω στην ξηρά· θα ξεχύνω το πνεύμα μου επάνω στο σπέρμα σου, και την ευλογία μου επάνω στους εγγονούς σου·

Ησ. 44:4 και θα βλαστήσουν σαν ανάμεσα σε χορτάρι, σαν ιτιές κοντά στα ρυάκια των νερών.

Ησ. 44:5 Ο μεν ένας θα λέει: Εγώ είμαι του Κυρίου· ενώ ο άλλος θα ονομάζεται με το όνομα του Ιακώβ· και άλλος θα υπογράφεται με το χέρι του στον Κύριο, και θα επονομάζεται με το όνομα του Ισραήλ.

Ησ. 44:6 Έτσι λέει ο Κύριος, ο Βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Λυτρωτής του, ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ ο έσχατος· και εκτός από μένα Θεός δεν υπάρχει.

Ησ. 41:4 Ποιος ενέργησε και το έκανε, καλώντας τις γενεές εξαρχής; Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος, κι αυτός που είμαι με τους έσχατους· εγώ, ο ίδιος.

Ησ. 48:12 Άκουσέ με, Ιακώβ, και Ισραήλ, τον οποίο εγώ κάλεσα· εγώ είμαι ο ίδιος· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος.

Αποκ. 1:8 Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος, λέει ο Κύριος, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος, ο Παντοκράτορας,

Αποκ. 1:11 που έλεγε: Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο τελευταίος· και: Ό,τι βλέπεις, γράψ' το σε βιβλίο, και στείλ' το στις επτά εκκλησίες που είναι στην Ασία: Στην Έφεσο, και στη Σμύρνη, και στην Πέργαμο, και στα Θυάτειρα, και στις Σάρδεις, και στη Φιλαδέλφεια, και στη Λαοδίκεια.

Αποκ. 1:17 Και όταν τον είδα, έπεσα κοντά στα πόδια του σαν νεκρός· και έβαλε επάνω μου το δεξί του χέρι, λέγοντας: Μη φοβάσαι· εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος,

Αποκ. 1:18 κι αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και δες, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου.

Αποκ. 2:8 ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας των Σμυρναίων, γράψε: Αυτά λέει ο πρώτος και ο τελευταίος, που έγινε νεκρός και έζησε·

Αποκ. 22:13 Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος.

1) Εγώ είμαι,

2)ο ΩΝ και ο ΗΝ (αυτός που ήταν και αυτός που είναι) μετοχή και παρατατικό του είμί.

ΩΝ

λήμμα	τύπος	φωνή	χρόνος	γένος	αριθμός	πτώση
είμί	μετοχή	ενεργητική	ενεστώτας	αρσενικό	ενικός	ονομαστική κλητική

Παρατατικός του είμί: ἦ και ἦν, ἦσθα, ἦν, ἦμεν, ἦτε ή ἦστε, ἦσαν

-Ας αφήσουμε όμως την γραμματική και ας πάμε στην Γραφή.

Ο Ιωάννης λέει: «Δεν είμαι εγώ» ο Μεσσίας – ο Χριστός

Ιωάν. 3:28 Εσείς οι ίδιοι είστε μάρτυρές μου ότι είπα: Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι αποσταλμένος μπροστά από εκείνον.

-Ενώ ο Κύριος το διακηρύττει ξανά και ξανά

Ιωάν. 4:25 Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, αυτός που λέγεται Χριστός· όταν έρθει εκείνος, θα μας *τα* αναγγείλει όλα.

Ιωάν. 4:26 **Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Εγώ είμαι, αυτός που σου μιλάει.**

Ιωάν. 6:35 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εγώ είμαι ο άρτος τής ζωής· όποιος έρχεται σε μένα, δεν θα πεινάσει· και όποιος πιστεύει σε μένα, δεν θα διψάσει ποτέ.

Ιωάν. 6:36 Όμως, σας είπα ότι, και με είδατε και δεν πιστεύετε.

Ιωάν. 6:37 Κάθε τι που μου δίνει ο Πατέρας, θάρθει σε μένα· και εκείνον που έρχεται σε μένα, δεν θα τον βγάλω έξω·

Ιωάν. 6:38 επειδή, κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε.

Ιωάν. 6:39 Και το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε, είναι τούτο: Κάθε τι που μου έδωσε, να μη απολέσω *τίποτε* απ' αυτό, αλλά να το αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα.

Ιωάν. 6:40 Και το θέλημα εκείνου που με απέστειλε είναι τούτο: Καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν, να έχει αιώνια ζωή, και εγώ θα τον αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα.

Ιωάν. 8:12 Ο Ιησούς, λοιπόν, μίλησε πάλι προς αυτούς, λέγοντας: Εγώ είμαι το φως τού κόσμου· όποιος ακολουθεί εμένα, δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως τής ζωής.

Ιωάν. 8:13 Του είπαν, λοιπόν, οι Φαρισαίοι: Εσύ δίνεις μαρτυρία για τον εαυτό σου· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθινή.

Ιωάν. 8:14 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Και αν εγώ δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου είναι αληθινή· επειδή, ξέρω από πού ήρθα, και πού πηγαίνω· εσείς, όμως, δεν ξέρετε από πού έρχομαι και πού πηγαίνω.

Ιωάν. 8:15 Εσείς κρίνετε κατά σάρκα· εγώ δεν κρίνω κανέναν.

Ιωάν. 8:16 Αλλά, και αν εγώ κρίνω, η δική μου κρίση είναι αληθινή· επειδή, δεν είμαι μόνος, αλλά εγώ και ο Πατέρας, που με απέστειλε.

Ιωάν. 8:21 **Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε πάλι προς αυτούς: Εγώ πηγαίνω, και θα με ζητήσετε, και θα πεθάνετε μέσα στην αμαρτία σας. Όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δεν μπορείτε ν' άρθετε.**

...εφόσον δεν τον δεχτούν...

Ιωάν. 14:6 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·

Πράξ. 4:12 Και δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.

-Είναι πάρα πολλά το εδάφια που θα μπορούσαμε εδώ να παραβάλουμε, αλλά δεν έχει κανένα νόημα και αυτά είναι αρκετά για κάποιον που θέλει να δεχτεί.

Στην συνέχεια λοιπόν η απορία του Νικόδημου

Ιωάν. 3:1 ΥΠΗΡΧΕ δε ένας άνθρωπος από τους Φαρισαίους, που ονομαζόταν Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων.

Ιωάν. 3:2 Αυτός ήρθε στον Ιησού μέσα στη νύχτα και του είπε: Ραββί, ξέρουμε ότι ήρθες Δάσκαλος από τον Θεό· επειδή, κανένας δεν μπορεί να κάνει αυτά τα σημεία που εσύ κάνεις, αν ο Θεός δεν είναι μαζί του.

Ιωάν. 3:3 Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία τού Θεού.

Ιωάν. 3:4 Ο Νικόδημος λέει σ' αυτόν: Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί ενώ είναι γέροντας; Μήπως μπορεί να μπει μια δεύτερη φορά στην κοιλιά τής μητέρας του και να γεννηθεί;

Ιωάν. 3:5 Αποκρίθηκε ο Ιησούς: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού.

Ιωάν. 3:6 Εκείνο που έχει γεννηθεί από τη σάρκα είναι σάρκα· και εκείνο που έχει γεννηθεί από το Πνεύμα, είναι πνεύμα.

Ιωάν. 3:7 Μη θαυμάσεις ότι σου είπα: Πρέπει να γεννηθείτε από επάνω.

Ιωάν. 3:8 Ο άνεμος πνέει όπου θέλει, και ακούς τη φωνή του, αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται, και πού πηγαίνει· έτσι είναι καθένας που γεννήθηκε από το Πνεύμα.

Ιωάν. 3:9 Αποκρίθηκε ο Νικόδημος και του είπε: Πώς μπορούν να γίνουν αυτά;

Ιωάν. 3:10 Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: Εσύ είσαι ο Δάσκαλος του Ισραήλ, κι αυτά δεν τα ξέρεις;

Ιωάν. 3:11 Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι, μιλούμε *εκείνο* που ξέρουμε, και μαρτυρούμε *εκείνο* που είδαμε· και δεν δέχεστε τη μαρτυρία μας.

Ιωάν. 3:12 Αν σας είπα τα επίγεια, και δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε, αν σας πω τα επουράνια;

Ιωάν. 3:13 **Και κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανό, παρά αυτός που κατέβηκε από τον ουρανό, ο Υιός τού ανθρώπου, αυτός που είναι στον ουρανό.**

Ιωάν. 3:14 **Και όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι μέσα στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός τού ανθρώπου·**

Ιωάν. 3:15 **για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.**

Ιωάν. 3:16 Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, **αλλά να έχει αιώνια ζωή.**

Ιωάν. 3:17 Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν απέστειλε τον Υιό του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος διαμέσου αυτού.

Ιωάν. 3:18 **Όποιος πιστεύει σ' αυτόν, δεν κρίνεται· όποιος, όμως, δεν πιστεύει, έχει ήδη κριθεί, επειδή δεν πίστεψε στο όνομα του μονογενή Υιού τού Θεού.**

Ιωάν. 3:19 **Κι αυτή είναι η κρίση, ότι το φως ήρθε στον κόσμο, και οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι περισσότερο παρά το φως· για τον λόγο ότι, τα έργα τους ήσαν πονηρά.**

Ιωάν. 3:35 **Ο Πατέρας αγαπάει τον Υιό, και όλα τα έδωσε στο χέρι του.**

Ιωάν. 3:36 **Όποιος πιστεύει στον Υιό, έχει αιώνια ζωή· όποιος, όμως, απειθεί στον Υιό, δεν θα δει ζωή, αλλά η οργή τού Θεού μένει επάνω του.**

-Αυτό είναι το ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ του ΧΡΙΣΤΟΥ και όχι αυτό που λέει το Κοράνιο ότι πρέπει να πιστεύει κάποιος. Οτιδήποτε άλλο δεν είναι από τον Θεό και σκοπό έχει να απομακρύνει τους ανθρώπους από την αλήθεια.

Γαλ. 1:1 Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος όχι από ανθρώπους ούτε διαμέσου ανθρώπου, αλλά διαμέσου του Ιησού Χριστού, και του Θεού Πατέρα, που τον ανέστησε από τους νεκρούς,

Γαλ. 1:2 και όλοι οι αδελφοί που *είναι* μαζί μου, προς τις εκκλησίες τής Γαλατίας·

Γαλ. 1:3 χάρη να *είναι* σε σας και ειρήνη από τον Θεό Πατέρα, και τον Κύριό μας Ιησού Χριστό,

Γαλ. 1:4 που έδωσε τον εαυτό του εξαιτίας των αμαρτιών μας, για να μας ελευθερώσει από τον παρόντα πονηρό αιώνα, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και Πατέρα μας·

Γαλ. 1:5 στον οποίο *ας είναι* η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Γαλ. 1:6 Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο·

Γαλ. 1:7 το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά, υπάρχουν μερικοί που σας ταραίζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού.

Γαλ. 1:8 **Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που σας κηρύξαμε, *ας είναι ανάθεμα.***

Γαλ. 1:9 **Όπως είχαμε πει πρωτύτερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, *ας είναι ανάθεμα.***

2Κορ. 11:14 Και δεν είναι τίποτε το θαυμαστό· επειδή, ο ίδιος ο σατανάς μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός.

-Αυτά όλα είναι προειδοποιήσεις του Παύλου για όσα πρόκειται να ακολουθήσουν γιατί ο Κύριος γνωρίζοντας τον εχθρό της ψυχής προειδοποιεί τον άνθρωπο συνεχώς.

Ματθ. 7:15 Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με ενδύματα προβάτων, από μέσα όμως είναι αρπακτικοί λύκοι.

Ματθ. 24:11 Και θα σηκωθούν πολλοί ψευδοπροφήτες, και θα πλανήσουν πολλούς.

Ματθ. 24:24 Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς.

2Πέτ. 2:1 Υπήρξαν, όμως, και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και μεταξύ σας θα υπάρξουν ψευδοδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν με πλάγιο τρόπο αιρέσεις απώλειας, καθώς θα αρνούνται και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας επάνω στον εαυτό τους γρήγορη απώλεια.

1Ιωάν. 4:1 Αγαπητοί, μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό· επειδή, πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο.

-Μέχρι εδώ είδαμε τον Κύριο Ιησού Χριστό ως προφήτη του Θεού, -το ένα πρόσωπο από τα τρία της Θεότητας (Ελοχίμ)- ως Υιός. Ο προφητικός λόγος όμως μιλάει για αυτόν που θα πεθάνει για τις αμαρτίες μας.

Ησ. 40:1 ΠΑΡΗΓΟΡΕΙΤΕ, παρηγορείτε τον λαό μου, λέει ο Θεός σας.

Ησ. 40:2 Μιλήστε παρηγορητικά προς την Ιερουσαλήμ, και φωνάξτε προς αυτήν ότι, ο καιρός τής ταπείνωσής της ολοκληρώθηκε, ότι η ανομία της συγχωρήθηκε· επειδή, πήρε από το χέρι τού Κυρίου διπλάσιο για όλες τις αμαρτίες της.

Ησ. 40:3 Μια φωνή κάποιου που βοά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο τού Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια τού Θεού μας στην έρημο.

Ησ. 40:4 Κάθε φάραγγα θα υψωθεί, και κάθε βουνό και λόφος θα ταπεινωθεί· και τα στρεβλά θα γίνουν ίσια· και οι τραχείς τόποι, ομαλοί·

Ησ. 40:5 και η δόξα τού Κυρίου θα φανερωθεί, και κάθε σάρκα ταυτόχρονα θα δει· επειδή, το στόμα τού Κυρίου μίλησε.

Ησ. 40:6 Μια φωνή, που λέει: Φώναξε· και είπε: Τι να φωνάξω; Κάθε σάρκα *είναι* χορτάρι, και κάθε δόξα της σαν άνθος τού χωραφιού.

Ησ. 40:7 Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· επειδή, έπνευσε επάνω του το πνεύμα τού Κυρίου· χορτάρι στ' αλήθεια *είναι* ο λαός.

Ησ. 40:8 Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· ο λόγος, όμως, του Θεού μας μένει στον αιώνα.

Ησ. 43:25 Εγώ, εγώ είμαι, ο οποίος εξαλείφω τις παραβάσεις σου για χάρη μου, και δεν θα θυμηθώ τις αμαρτίες σου.

Ησ. 44:22 Εξάλειψα τις παραβάσεις σου, σαν πυκνή ομίχλη, και τις αμαρτίες σου, σαν σύννεφο· γύρνα σε μένα· επειδή, εγώ σε λύτρωσα.

Ησ. 53:6 Όλοι εμείς πλανηθήκαμε σαν πρόβατα· στραφήκαμε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας.

Ησ. 53:12 **Γι' αυτό, θα του δώσω μερίδα μαζί με τους μεγάλους, και θα μοιραστεί για λάφυρο τους ισχυρούς, επειδή παρέδωσε σε θάνατο την ψυχή του, και μαζί με ανόμους λογαριάστηκε, κι αυτός βάσταξε τις αμαρτίες πολλών, και υπέρ των ανόμων θα μεσιτεύσει.**

Λευ. 16:16 Και θα κάνει εξιλέωση για το αγιαστήριο, για τις ακαθαρσίες των γίων Ισραήλ, και για τις παραβάσεις τους σε όλες τους τις αμαρτίες· το ίδιο θα κάνει και για τη σκηνή τού μαρτυρίου, που κατοικεί μεταξύ τους, ανάμεσα στην ακαθαρσία τους.

Λευ. 16:21 και ο Ααρών θα βάλει τα δυο του χέρια επάνω στο κεφάλι τού ζωντανού τράγου, και θα εξομολογηθεί επάνω σ' αυτόν όλες τις αμαρτίες των γίων Ισραήλ, και όλες τις παραβάσεις τους σε όλες τους τις αμαρτίες· και θα τις βάλει στο κεφάλι τού τράγου· και θα *τον* εξαποστείλει, με διορισμένον άνθρωπο, στην έρημο.

Ματθ. 1:21 και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.

Ματθ. 9:6 Αλλά, για να γνωρίσετε ότι ο Υιός τού ανθρώπου έχει εξουσία επάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες, (λέει τότε στον παράλυτο): Μόλις εγερθείς, σήκωσε το κρεβάτι σου, και πήγαινε στο σπίτι σου.

Ιωάν. 11:50 ούτε συλλογίζεστε ότι, μας συμφέρει να πεθάνει ένας άνθρωπος για χάρη τού λαού, και να μη χαθεί ολόκληρο το έθνος.

Ιωάν. 11:51 Και τούτο δεν το είπε από τον εαυτό του, αλλά επειδή ήταν αρχιερέας εκείνου τού χρόνου, προφήτευσε ότι ο Ιησούς επρόκειτο να πεθάνει χάρη τού έθνους·

Ιωάν. 12:24 Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Αν ο κόκκος του σιταριού δεν πέσει στη γη και πεθάνει, αυτός μονάχος μένει· αν, όμως, πεθάνει, φέρνει πολύ καρπό.

Ιωάν. 12:27 Τώρα η ψυχή μου είναι ταραγμένη· και τι να πω; Πατέρα, σώσε με από τούτη την ώρα. Αλλά, γι' αυτό ήρθα σε τούτη την ώρα.

Ιωάν. 12:28 Πατέρα, δόξασε το δικό σου όνομα. Μια φωνή, λοιπόν, ήρθε από τον ουρανό: Και δόξασα, και θα δοξάσω ξανά.

Ιωάν. 12:29 Το πλήθος, λοιπόν, που παραστεκόταν και άκουσε, έλεγε ότι έγινε βροντή. Άλλοι έλεγαν; Ένας άγγελος του μίλησε.

Ιωάν. 12:30 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Αυτή η φωνή δεν έγινε για μένα, αλλά για σας.

Ιωάν. 12:31 Τώρα είναι η κρίση αυτού τού κόσμου· τώρα ο άρχοντας αυτού τού κόσμου θα ριχτεί έξω·

Ιωάν. 12:32 και εγώ, όταν υψωθώ από τη γη, θα τους ελκύσω όλους στον εαυτό μου.

Ιωάν. 12:33 (Κι αυτό το έλεγε, δείχνοντας με ποιον θάνατο επρόκειτο να πεθάνει).

Ιωάν. 12:34 Το πλήθος αποκρίθηκε σ' αυτόν: Εμείς ακούσαμε από τον νόμο, ότι: Ο Χριστός μένει στον αιώνα· και πώς εσύ λες, ότι: Πρέπει να υψωθεί ο Υιός τού ανθρώπου; Ποιος είναι αυτός ο Υιός τού ανθρώπου;

Ιωάν. 12:35 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Λίγο καιρό ακόμα το φως είναι μαζί σας. Περπατάτε ενόσω έχετε το φως, για να μη σας καταφτάσει το σκοτάδι· και όποιος περπατάει μέσα στο σκοτάδι, δεν ξέρει πού πηγαίνει.

-Εδώ λοιπόν σε αυτό το σημείο θα πούμε για το εδάφιο που σχολίασες από την προς Εβραίους επιστολή:

Εβρ. 5:7 Ο οποίος κατά τις ημέρες τής σάρκας του, αφού με δυνατή κραυγή και δάκρυα πρόσφερε δεήσεις και ικεσίες προς εκείνον που μπορεί να τον σώζει από τον θάνατο, και εισακούστηκε εξαιτίας τής ευλάβειάς του,

-Είπες λοιπόν ότι εισακούστηκε ,άρα δεν πέθανε, όμως το εδάφιο δεν σταματάει εκεί δεσ τι λέει αμέσως μετά:

Εβρ. 5:7 Ο οποίος κατά τις ημέρες τής σάρκας του, αφού με δυνατή κραυγή και δάκρυα πρόσφερε δεήσεις και ικεσίες προς εκείνον που μπορεί να τον σώζει από τον θάνατο, και εισακούστηκε εξαιτίας τής ευλάβειάς του,

Εβρ. 5:8 παρόλο που ήταν υιός, έμαθε την υπακοή από όσα έπαθε.

Εβρ. 5:9 Και αφού έγινε τέλειος, καταστάθηκε αίτιος αιώνιας σωτηρίας σε όλους αυτούς που τον υπακούν,

Εβρ. 5:10 καθώς ονομάστηκε από τον Θεό αρχιερέας σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.

-Πω! Πω! πραγματικά τέλειο έργο Σωτηρίας (τον Μελχισεδέκ τον είχαμε δει πιο πριν με τον Αβραάμ όπου έδωσε δέκατο στον Βασιλιά της Σαλήμ (ειρήνης)).

Εβρ. 7:1 Επειδή, αυτός ο Μελχισεδέκ, βασιλιάς τής Σαλήμ, ιερέας τού Ὑψιστου Θεού, ο οποίος συνάντησε τον Αβραάμ, καθώς επέστρεφε από την καταστροφή των βασιλιάδων, και τον ευλόγησε·

Εβρ. 7:2 στον οποίο ο Αβραάμ έδωσε και δέκατο από όλα τα λάφυρα· ο οποίος πρώτα μεν ερμηνεύεται ως βασιλιάς δικαιοσύνης, έπειτα δε ως βασιλιάς τής Σαλήμ, που σημαίνει βασιλιάς ειρήνης·

Εβρ. 7:3 χωρίς πατέρα, χωρίς μητέρα, χωρίς γενεαλογία· μη έχοντας ούτε αρχή ημερών ούτε τέλος ζωής· αλλά, αφομοιωμένος με τον Υιό τού Θεού· μένει ιερέας πάντοτε.

Εβρ. 7:4 Στοχαστείτε, μάλιστα, πόσο μεγάλος ήταν αυτός, στον οποίο ο Αβραάμ, ο πατριάρχης, του έδωσε και δέκατο από τα λάφυρα.

Εβρ. 7:5 Και όσοι μεν από τους γιους τού Λευί παίρνουν την ιερατεία, έχουν εντολή να αποδεκατίζουν τον λαό, σύμφωνα με τον νόμο, δηλαδή, τους αδελφούς τους, παρόλο που βγήκαν από την οσφύ τού Αβραάμ·

Εβρ. 7:6 εκείνος, όμως, του οποίου η γενεαλογία δεν προέρχεται απ' αυτούς, αποδεκάτισε τον Αβραάμ, και ευλόγησε εκείνον που είχε τις υποσχέσεις.

Εβρ. 7:7 Χωρίς, μάλιστα, καμιά αντιλογία, το μικρότερο ευλογείται από το μεγαλύτερο.

Εβρ. 7:8 Και εδώ μεν οι θνητοί άνθρωποι παίρνουν δέκατα· εκεί, όμως, *παίρνει* αυτός που έχει τη μαρτυρία ότι ζει.

Εβρ. 7:9 Και, για να το πω έτσι, διαμέσου τού Αβραάμ, και ο Λευί, που έπαιρνε δέκατα, αποδεκατίστηκε.

Εβρ. 7:10 Επειδή, ήταν ακόμα στην οσφύ τού πατέρα του, όταν τον συνάντησε ο Μελχισεδέκ.

- (Όπως λοιπόν ο Λευί έδωσε δέκατα πριν ακόμα γεννηθεί έτσι κι εμείς παίρνουμε το βάρος της αμαρτίας με τον ίδιο τρόπο, -το προπατορικό αμάρτημα- όχι μόνο την αμαρτία αυτή καθεαυτή αλλά και την τάση της αμαρτίας)

Ρωμ. 3:23 δεδομένου ότι, όλοι αμάρτησαν, και στερούνται τη δόξα τού Θεού·

Ρωμ. 5:12 Γι' αυτό, όπως διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τούς ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν·

-Ο Χριστός Μέγας Ιερέας

Εβρ. 7:11 Αν, λοιπόν, η τελειότητα υπήρχε διαμέσου τής Λευιτικής ιεροσύνης, (επειδή, ο λαός πήρε τον νόμο όταν αυτή *υπήρχε*), ποια ανάγκη *υπήρχε* πλέον να σηκωθεί ένας άλλος ιερέας, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ, και όχι να λέγεται σύμφωνα με την τάξη Ααρών;

Εβρ. 7:12 Για τον λόγο ότι, καθώς μετατίθεται η ιεροσύνη, από ανάγκη γίνεται και μετάθεση του νόμου.

Εβρ. 7:13 Δεδομένου ότι, εκείνος για τον οποίο λέγονται αυτά, ήταν μέτοχος άλλης φυλής, από την οποία κανένας δεν πλησίασε στο θυσιαστήριο.

Εβρ. 7:14 Επειδή, *είναι* προφανές, ότι ο Κύριός μας ανέτειλε από τη φυλή τού Ιούδα· στην οποία φυλή ο Μωυσής δεν μίλησε τίποτε για ιεροσύνη.

Εβρ. 7:15 Και είναι ακόμα περισσότερο καταφάνερο, για τον λόγο ότι, σύμφωνα με την ομοιότητα του Μελχισεδέκ σηκώνεται ένας άλλος ιερέας,

Εβρ. 7:16 ο οποίος δεν έγινε σύμφωνα με νόμο σαρκικής εντολής, αλλά σύμφωνα με δύναμη ατελεύτητης ζωής.

Εβρ. 7:17 Επειδή, δίνει τη μαρτυρία, λέγοντας ότι: «Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ».

Εβρ. 7:18 Επομένως, γίνεται μεν αθέτηση της προηγούμενης εντολής, εξαιτίας τού ότι αυτή ήταν ανίσχυρη και ανώφελη·

Εβρ. 7:19 (επειδή, ο νόμος δεν έφερε τίποτε στο τέλειο), προστέθηκε όμως μια καλύτερη εισαγωγή ελπίδας, διαμέσου τή οποίας πλησιάζουμε τον Θεό.

Εβρ. 7:20 Και καθόσον δεν έγινε ιερέας χωρίς ορκωμοσία·

Εβρ. 7:21 (επειδή, εκείνοι έγιναν ιερείς χωρίς ορκωμοσία, τούτος όμως με ορκωμοσία, διαμέσου αυτού που του είπε: «Ορκίστηκε ο Κύριος και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ»).

Εβρ. 7:22 κατά τέτοιο μεγαλύτερο βαθμό ανώτερης διαθήκης εγγυητής έγινε ο Ιησούς.

Εβρ. 7:23 Και εκείνοι μεν έγιναν πολλοί ιερείς, επειδή εμποδίζονταν από τον θάνατο να παραμένουν·

Εβρ. 7:24 εκείνος, όμως, επειδή μένει στον αιώνα, έχει αμετάθετη την ιεροσύνη.

Εβρ. 7:25 Γι' αυτό, μπορεί και να σώζει ολοκληρωτικά αυτούς που προσέρχονται στον Θεό διαμέσου αυτού, ζώντας πάντοτε για να μεσιτεύσει για χάρη τους.

Εβρ. 7:26 Επειδή, τέτοιου είδους αρχιερέας έπρεπε σε μας: Όσιος, άκακος, αμόλυντος, ξεχωρισμένος από τους αμαρτωλούς, και ο οποίος έγινε ψηλότερος από τους ουρανούς·

Εβρ. 7:27 αυτός δεν έχει ανάγκη καθημερινά, όπως οι αρχιερείς, να προσφέρει πρωτύτερα θυσίες για χάρη των δικών του αμαρτιών, έπειτα για χάρη τού λαού· επειδή, το έκανε αυτό μια φορά για πάντα, όταν πρόσφερε τον εαυτό του·

Εβρ. 7:28 δεδομένου ότι, ο νόμος βάζει αρχιερείς ανθρώπους, που έχουν αδυναμία· ο λόγος, όμως, της ορκωμοσίας, που έγινε μετά τον νόμο, τοποθέτησε τον Υιό, που έχει αποδειχθεί τέλειος στον αιώνα.

-Η επιστολή προς Εβραίους δεν αναφέρει το συγγραφέα της, αλλά αυτό δεν έχει καμία σημασία για την Θεοπνευστία της.

Ο κ. Φίλος στο βιβλίο του, «Η επιστολή προς Εβραίους», με ερμηνευτικά σχόλια στην συγκεκριμένη επιστολή, αναφέρει:

... η επιστολή προς Εβραίους ήταν όχι μόνο γνωστή, αλλά ήταν μάλιστα και σε χρήση ακόμα και κατά την αποστολική εποχή. Η δυνατότερη μαρτυρία έρχεται από τον Κλήμη της Ρώμης (30-101 μ.Χ.), που όπως φαίνεται η επιστολή αυτή ήταν ήδη σε εκτεταμένη χρήση από το 85μΧ και μάλιστα στην Ρώμη. Μετά τον Κλήμη της Ρώμης ακολουθεί ο Ερμάς, και αυτός στην Ρώμη, ιδίως μάλιστα για όσα αναφέρονται στο 3:12

Εβρ. 3:12 Προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχει σε κανέναν από σας πονηρή καρδιά απιστίας, ώστε κάποιος να αποστατήσει από τον ζωντανό Θεό·

-Ως προειδοποίηση για αποστασία και τα οποία ο Ερμάς φαίνεται να τα μεταφέρει σε πάρα πολλά σημεία στο τμήμα των γραπτών του με τίτλο Οράσεις (160 μΧ)...

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟ ΥΨΙΣΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΣΗΜΕΙΟ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ, Ο ΣΤΑΥΡΟΣ!

Εβρ. 5:8 παρόλο που ήταν υιός, έμαθε την υπακοή από όσα έπαθε

Ματθ. 27:38 Τότε, σταυρώθηκαν μαζί του δύο ληστές, ο ένας από δεξιά και ο άλλος από αριστερά.

Ματθ. 27:39 Και όσοι διάβαιναν, τον βλασφημούσαν, κουνώντας τα κεφάλια τους,

Ματθ. 27:40 και λέγοντας: Αυτός που γκρεμίζει τον ναό, και που σε τρεις ημέρες τον κτίζει, σώσε τον εαυτό σου· αν είσαι Υιός τού Θεού, κατέβα από τον σταυρό.

Ματθ. 27:41 Το ίδιο και οι αρχιερείς, μαζί με τους γραμματείς και τους πρεσβύτερους, εμπαίζοντας έλεγαν:

Ματθ. 27:42 Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει· αν είναι βασιλιάς τού Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, και θα πιστέψουμε σ' αυτόν·

Ματθ. 27:43 εμπιστεύθηκε στον Θεό· ας τον σώσει τώρα, αν τον θέλει· επειδή, είπε: Είμαι Υιός τού Θεού.

Ματθ. 27:44 Το ίδιο μάλιστα και οι δύο ληστές που είχαν συσταυρωθεί μαζί του, τον ονειδίζαν.

Ματθ. 27:45 Και από την έκτη ώρα έγινε σκοτάδι επάνω σε ολόκληρη τη γη μέχρι την ένατη ώρα.

Ματθ. 27:46 Και γύρω στην ένατη ώρα, ο Ιησούς αναβόησε με δυνατή φωνή, λέγοντας: «Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί;», δηλαδή, «Θεέ μου, Θεέ μου, για ποιον σκοπό με εγκατέλειψες;».

Ματθ. 27:47 Και μερικοί από εκείνους που έστεκαν εκεί, όταν το άκουσαν, έλεγαν ότι: Αυτός φωνάζει τον Ηλία.

Ματθ. 27:48 Κι αμέσως, ένας απ' αυτούς έτρεξε, και παίρνοντας ένα σφουγγάρι, και γεμίζοντάς το με ξίδι, και βάζοντάς το σε ένα καλάμι, τον πότιζε.

Ματθ. 27:49 Ενώ οι υπόλοιποι έλεγαν: Άφησε, να δούμε αν θάρθει ο Ηλίας για να τον σώσει.

Ματθ. 27:50 Και ο Ιησούς, αφού έκραξε ξανά με δυνατή φωνή, άφησε το πνεύμα.

Ματθ. 27:51 Και ξάφνου, το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω· και η γη σείστηκε, και οι πέτρες σχίστηκαν,

Ματθ. 27:52 και τα μνήματα άνοιξαν, και πολλά σώματα αγίων που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν·

Ματθ. 27:53 κι αφού βγήκαν από τα μνήματα ύστερα από την ανάστασή του, μπήκαν μέσα στην άγια πόλη, και εμφανίστηκαν σε πολλούς.

Λουκ. 23:24 Και ο Πιλάτος αποφάσισε να γίνει το αίτημά τους.

Λουκ. 23:30 Τότε, θα αρχίσουν να λένε στα βουνά: Πέστε επάνω μας· και στους λόφους: Σκεπάστε μας.

Λουκ. 23:31 Επειδή, αν στο υγρό ξύλο τα κάνουν αυτά, τι θα γίνει στο ξηρό;

Λουκ. 23:32 Φέρνονταν, μάλιστα, και άλλοι δύο μαζί του, που ήσαν κακούργοι, για να θανατωθούν.

Λουκ. 23:33 Και όταν ήρθαν στον τόπο, που ονομάζεται Κρανίο, εκεί τον σταύρωσαν, και τους κακούργους, τον έναν μεν από τα δεξιά, τον άλλον δε από τα αριστερά.

Λουκ. 23:34 Και ο Ιησούς έλεγε: Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν. Και καθώς διαμοιράζονταν τα ιμάτιά του, έβαλαν κλήρο.

Λουκ. 23:35 Και όλος ο λαός στεκόταν βλέποντας. Μάλιστα, τον ενέπαιζαν και οι άρχοντες μαζί τους, λέγοντας: Άλλους έσωσε· ας σώσει τον εαυτό του, αν αυτός είναι ο Χριστός, ο εκλεκτός τού Θεού.

Λουκ. 23:36 Τον ενέπαιζαν μάλιστα και οι στρατιώτες, πλησιάζοντας και προσφέροντάς του ξίδι,

Λουκ. 23:37 λέγοντας: Αν εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε τον εαυτό σου.

Λουκ. 23:38 Ήταν δε από πάνω του και μια επιγραφή γραμμένη με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά: ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

Λουκ. 23:39 Ένας, μάλιστα, από τους κακούργους που κρεμάστηκαν, τον βλασφημούσε, λέγοντας: Αν εσύ είσαι ο Χριστός, σώσε τον εαυτό σου κι εμάς.

Λουκ. 23:40 Αποκρινόμενος, όμως, ο άλλος τον επέπληττε, λέγοντας: Ούτε τον Θεό δεν φοβάσαι εσύ, που είσαι μέσα στην ίδια καταδίκη;

Λουκ. 23:41 Κι εμείς μεν δίκαια· επειδή, απολαμβάνουμε άξια των όσων πράξαμε· αυτός, όμως, δεν έπραξε τίποτε το άτοπο.

Λουκ. 23:42 Και έλεγε στον Ιησού: Κύριε, θυμήσου με, όταν έρθεις στη βασιλεία σου.

Λουκ. 23:43 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Σε διαβεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο.

Λουκ. 23:44 Ήταν δε περίπου η έκτη ώρα, και έγινε σκοτάδι επάνω σε όλη τη γη μέχρι την έκτη ώρα.

Λουκ. 23:45 Και σκοτίστηκε ο ήλιος· και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στο μέσον.

Λουκ. 23:46 Και ο Ιησούς, αφού φώναξε με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν *τα* είπε αυτά, εξέπνευσε.

Λουκ. 23:47 Και βλέποντας ο εκατόνταρχος αυτό που έγινε δόξασε τον Θεό, λέγοντας: Ο άνθρωπος αυτός ήταν πραγματικά δίκαιος.

Λουκ. 23:48 Και όλα τα πλήθη που είχαν συγκεντρωθεί σ' αυτό το θέαμα, βλέποντας τα όσα έγιναν, επέστρεφαν χτυπώντας τα στήθη τους.

-ΠΡΑΓΜΑΤΙ Ο ΠΙΛΑΤΟΣ ΕΙΠΕ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΩ ΛΟΓΟ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΚΑΣΩ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΦΗΣΕ ΟΠΩΣ ΙΣΧΥΡΙΖΕΣΤΕ . (ποιος θα ήταν ο λόγος, εάν ο Χριστός δεν πέθανε επάνω στον σταυρό και δεν αναστήθηκε όπως εσείς πιστεύετε, για τον οποίο πέθαιναν οι πρώτοι χριστιανοί ?? Και ακόμα τι νόημα έχει να πούνε ψέματα ότι ο Χριστός αναστήθηκε αν δεν έγινε στην πραγματικότητα? Για να ιδρύσουν μια νέα θρησκεία? Δεν έχει κανένα νόημα).

Ιωάν. 19:23 Οι στρατιώτες, λοιπόν, αφού σταύρωσαν τον Ιησού, πήραν τα ιμάτιά του, και έκαναν τέσσερα μερίδια, ένα μερίδιο σε κάθε έναν στρατιώτη, και τον χιτώνα· ο χιτώνας, μάλιστα, ήταν άρραφος, υφαντός ολόκληρος, από πάνω *μέχρι κάτω*.

Ιωάν. 19:24 Είπαν, λοιπόν, αναμεταξύ τους: Ας μη τον σχίσουμε, αλλά ας ρίξουμε γι' αυτόν λαχνό, τίνος θα είναι· για να εκπληρωθεί η γραφή που λέει: «Διαμοιράστηκαν τα ιμάτιά μου αναμεταξύ τους, και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο». Οι μεν, λοιπόν, στρατιώτες αυτά έκαναν.

Ιωάν. 19:25 Και κοντά στον σταυρό τού Ιησού στέκονταν η μητέρα του, και η αδελφή τής μητέρας του, η Μαρία, η γυναίκα τού Κλωπά, και η Μαρία η Μαγδαληνή.

Ιωάν. 19:26 Ο Ιησούς, λοιπόν, καθώς είδε τη μητέρα του και τον μαθητή, που αγαπούσε, να στέκεται δίπλα, λέει στη μητέρα του: Γυναίκα, να! ο γιος σου.

Ιωάν. 19:27 Έπειτα, λέει στον μαθητή: Να! η μητέρα σου. Και από την ώρα εκείνη ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.

Ιωάν. 19:28 Ὑστερα απ' αυτά, ο Ιησούς, γνωρίζοντας ότι όλα έχουν ήδη τελειώσει, για να εκπληρωθεί η γραφή, λέει: Διψάω.

Ιωάν. 19:29 Βρισκόταν δε εκεί ένα σκεύος γεμάτο ξίδι· και εκείνοι, γεμίζοντας ένα σφουγγάρι με ξίδι, αφού το έβαλαν γύρω σε μια δέσμη από ύσσωπο, το έφεραν στο στόμα του.

Ιωάν. 19:30 Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς το πήρε, είπε: Τετέλεσται· και αφού έγειρε το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα.

Ιωάν. 19:31 Και οι Ιουδαίοι, για να μη μείνουν τα σώματα επάνω στον σταυρό κατά το σάββατο, επειδή ήταν Παρασκευή, (για τον λόγο ότι, εκείνη η ημέρα τού σαββάτου ήταν μεγάλη), παρακάλεσαν τον Πιλάτο να τους συντρίψουν τα σκέλη, και να τους σηκώσουν.

Ιωάν. 19:32 Ἦρθαν, λοιπόν, οι στρατιώτες, και στον μεν πρώτο σύντριψαν τα σκέλη του, και στον άλλον που σταυρώθηκε μαζί του.

Ιωάν. 19:33 Όταν, όμως, ἦρθαν στον Ιησού, καθώς τον είδαν να έχει ήδη πεθάνει, δεν του σύντριψαν τα σκέλη·

Ιωάν. 19:34 αλλά, ένας από τους στρατιώτες διατρύπησε με τη λόγχη την πλευρά του, κι αμέσως βγήκε αίμα και νερό.

Ιωάν. 19:35 Και αυτός που το είδε δίνει μαρτυρία, και η μαρτυρία του είναι αληθινή, και εκείνος ξέρει ότι λέει την αλήθεια, για να πιστέψετε εσείς.

Ιωάν. 19:36 Επειδή, αυτά έγιναν, για να εκπληρωθεί η γραφή: «Κόκαλο δικό του δεν θα συντριφτεί».

Ιωάν. 19:37 Και άλλη γραφή, πάλι, λέει: «Θα επιβλέψουν σ' εκείνον τον οποίο λόγχισαν».

Ιωάν. 19:38 Και ὕστερα απ' αυτά, ο Ιωσήφ, εκείνος από την Αριμαθαία, (που ήταν μαθητής τού Ιησού, κρυμμένος, όμως, εξαιτίας τού φόβου των Ιουδαίων), παρακάλεσε τον Πιλάτο να σηκώσει το σώμα τού Ιησού· και ο Πιλάτος έδωσε την άδεια. Ἦρθε, λοιπόν, και σήκωσε το σώμα τού Ιησού.

Ιωάν. 19:39 Ἦρθε μάλιστα και ο Νικόδημος, (που αρχικά είχε έρθει στον Ιησού μέσα στη νύχτα), φέρνοντας μίγμα από σμύρνα και αλόη 100 περίπου λίτρες.

Ιωάν. 19:40 Πήραν, λοιπόν, το σώμα τού Ιησού, και το έδεσαν με σάβανα μαζί με τα αρώματα, όπως είναι συνήθεια στους Ιουδαίους να ενταφιάζουν.

Ιωάν. 19:41 Και στον τόπο, όπου σταυρώθηκε, ήταν ένας κήπος, και μέσα στον κήπο υπήρχε ένα καινούργιο μνήμα, στο οποίο κανένας δεν είχε ακόμα τοποθετηθεί.

Ιωάν. 19:42 Εκεί, λοιπόν, έβαλαν τον Ιησού, εξαιτίας τής Παρασκευής των Ιουδαίων, επειδή ήταν κοντά το μνήμα.

ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, τρεις διαφορετικές μαρτυρίες σε διαφορετικό χρόνο και με διαφορετικούς αποδέκτες όλα αυτά πρέπει να τα σκεφτούμε.

Το τετέλεσται σημαίνει πως το έργο της σωτηρίας έλαβε τέλος, σημαίνει πως το έργο το οποίο ἦρθε να κάνει ο Ιησούς Χριστός εδώ στη γη τελείωσε, δεν χρειάζεται και ούτε μπορεί να κάνει κανείς πια τίποτα παρά μόνο να το δεχτεί η όχι. Το τέλειο σχέδιο σωτηρίας για τον άνθρωπο ολοκληρώθηκε. Και ρωτάω πάλι: Αυτοί που λέτε ότι πείραξαν τις γραφές δεν πιστεύουν πως η σωτηρία τους είναι έργο Χάρης και Πίστης αλλά έχουν μπει στην Π.Δ. με τέτοιο τρόπο ώστε να περιμένουν σαν κι εσάς την Σωτηρία από τα έργα. Εμείς ανήκουμε στο δόγμα όπου λέει :

Sola scriptura Sola fide., Sola gratia, Solus Christus, Soli Deo gloria

-Μόνο η Γραφές, μόνο η Πίστη, μόνο η Χάρη, μόνο ο Χριστός, η δόξα μόνο στον Θεό!!!

Ο Λούθηρος διάβασε τις Γραφές τις οποίες έκρυβαν καλά κάποιои, και είδε πως η Σωτηρία έχει ήδη πραγματοποιηθεί και όλο το Παπικό σύστημα κλπ ούτε το ήξερε ούτε το ξέρει και ούτε θα το καταλάβει ποτέ γιατί το μόνο που χρειάζεται είναι απλά ΠΙΣΤΗ!!!

1Κορ. 15:1 ΣΑΣ φανερώνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιο, που σας κήρυξα, το οποίο και παραλάβατε, στο οποίο και στέκεστε·

1Κορ. 15:2 διαμέσου τού οποίου και σώζεστε, με ποιον τρόπο σας το κήρυξα, αν το τηρείτε· εκτός αν πιστέψατε μάταια.

1Κορ. 15:3 Επειδή, εν πρώτοις, σας παρέδωσα εκείνο, το οποίο και παρέλαβα, ότι ο Χριστός πέθανε εξαιτίας των αμαρτιών μας σύμφωνα με τις γραφές·

1Κορ. 15:4 και ότι θάφτηκε, και ότι την τρίτη ημέρα αναστήθηκε, σύμφωνα με τις γραφές·

1Κορ. 15:5 και ότι φάνηκε στον Κηφά, έπειτα στους δώδεκα·

1Κορ. 15:6 ύστερα απ' αυτά φάνηκε σε 500 και περισσότερους αδελφούς, μονομιάς, από τους οποίους οι περισσότεροι παραμένουν *στη ζωή* μέχρι τώρα, μερικοί όμως και κοιμήθηκαν·

1Κορ. 15:7 έπειτα, φάνηκε στον Ιάκωβο, ύστερα σε όλους τούς αποστόλους·

1Κορ. 15:8 και τελευταίον απ' όλους, φάνηκε και σε μένα, σαν σε έκτρωμα.

1Κορ. 15:9 Επειδή, εγώ είμαι ο ελάχιστος από τους αποστόλους· ο οποίος δεν είμαι άξιος να ονομάζομαι απόστολος, επειδή καταδίωξα την εκκλησία τού Θεού.

1Κορ. 15:10 Αλλά, με τη χάρη τού Θεού είμαι ό,τι είμαι· και η χάρη του σε μένα δεν έγινε μάταιη, αλλά κοπίασα περισσότερο απ' όλους αυτούς· όμως, όχι εγώ, αλλά η χάρη τού Θεού, που *ήταν* μαζί μου.

1Κορ. 15:11 Είτε, λοιπόν, εγώ είτε εκείνοι έτσι κηρύττουμε, και έτσι πιστέψατε.

1Κορ. 15:12 Αν, όμως, κηρύττεται ότι ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, πώς μερικοί ανάμεσά σας λένε, ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών;

1Κορ. 15:13 Και αν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, ούτε και ο Χριστός αναστήθηκε·

1Κορ. 15:14 και αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, τότε είναι μάταιο το κήρυγμά μας, αλλά και η πίστη σας είναι μάταιη·

1Κορ. 15:15 είμαστε δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, επειδή δώσαμε μαρτυρία για τον Θεό, ότι ανέστησε τον Χριστό· τον οποίο δεν ανέστησε, αν, καθ' υπόθεση, οι νεκροί δεν ανασταίνονται.

1Κορ. 15:16 Επειδή, αν δεν ανασταίνονται οι νεκροί, ούτε ο Χριστός αναστήθηκε.

1Κορ. 15:17 **Αλλά, αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, η πίστη σας είναι μάταιη· είστε δε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας.**

1Κορ. 15:18 Επομένως, κι αυτοί που κοιμήθηκαν εν Χριστώ, απολέστηκαν.

1Κορ. 15:19 Αν μονάχα σ' αυτή τη ζωή ελπίζουμε στον Χριστό, είμαστε ελεεινότεροι από όλους τούς ανθρώπους.

1Κορ. 15:20 **Αλλά, τώρα, ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς· έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί.**

1Κορ. 15:21 **Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου ήρθε ο θάνατος, έτσι και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών.**

1Κορ. 15:22 **Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν λόγω συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν, ερχόμενοι σε συγγένεια με τον Χριστό·**

-Το ευαγγέλιο του Χριστού ο Παύλος το παρέλαβε από τον ίδιο τον Χριστό, όπως λέει στη μαρτυρία του σε πολλά σημεία, και όλα αυτά που γράφει είναι σύμφωνα με τις Γραφές και όχι κάτι έξω από αυτές.

1Κορ. 15:3 Επειδή, εν πρώτοις, σας παρέδωσα εκείνο, το οποίο και παρέλαβα, ότι ο Χριστός πέθανε εξαιτίας των αμαρτιών μας σύμφωνα με τις γραφές·

-Άρα λοιπόν το καινούριο συμφωνεί με το παλαιό και το παλαιό με το καινούριο, που σημαίνει πως δεν φεύγουμε από τις γραμμές της Βίβλου γιατί είναι η ολοκληρωμένη αλήθεια και δεν υπάρχει τίποτα άλλο έξω από τις Γραφές.

Ιουδ. 1:3 Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω κάθε επιμέλεια να σας γράφω για την κοινή σωτηρία, αναγκάστηκα να σας γράψω, προτρέποντας στο να αγωνίζεστε για την πίστη, η οποία μια φορά για πάντα παραδόθηκε στους αγίους.

Αποκ. 19:13 Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο σε αίμα· και το όνομά του αποκαλείται: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

1Ιωάν. 1:1 Εκείνο που ήταν από την αρχή, εκείνο που ακούσαμε, εκείνο που είδαμε με τα μάτια μας, εκείνο που τη θέα του κοιτάξαμε και τα χέρια μας ψηλάφησαν, για τον Λόγο τής ζωής,

1Ιωάν. 1:2 (και η ζωή φανερώθηκε, και είδαμε και δίνουμε μαρτυρία και εξαγγέλλουμε σε σας την αιώνια ζωή, που ήταν προς τον Πατέρα και φανερώθηκε σε μας·)

1Ιωάν. 1:3 εκείνο που είδαμε και ακούσαμε, εξαγγέλλουμε και σε σας, για να έχετε κι εσείς κοινωνία μαζί μας· και η δική μας, μάλιστα, κοινωνία *είναι* μαζί με τον Πατέρα και μαζί με τον Υιό του, τον Ιησού Χριστό.

1Ιωάν. 1:4 Κι αυτά τα γράφουμε σε σας, ώστε η χαρά σας να είναι πλήρης.

1Ιωάν. 17:1 ΑΥΤΑ μίλησε ο Ιησούς, και ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, και είπε: Πατέρα, ήρθε η ώρα· δόξασε τον Υιό σου, για να σε δοξάσει και ο Υιός σου·

1Ιωάν. 17:2 καθώς του έδωσες εξουσία επάνω σε κάθε σάρκα, για να δώσει αιώνια ζωή σε όλους όσους έδωσες σ' αυτόν.

1Ιωάν. 17:3 Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και *εκείνον* τον οποίον απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.

1Ιωάν. 17:4 Εγώ σε δόξασα επάνω στη γη· το έργο, που μου έδωσες να κάνω, το τελείωσα.

1Ιωάν. 17:5 Και, τώρα, εσύ Πατέρα, δόξασέ με κοντά σου, με τη δόξα που είχα κοντά σε σένα, πριν γίνει ο κόσμος.

1Ιωάν. 17:6 Φανέρωσα το όνομά σου στους ανθρώπους, που μου έδωσες από τον κόσμο. Δικοί σου ήσαν, και τους έδωσες σε μένα, και φύλαξαν τον λόγο σου.

Φιλ. 2:5 Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό·

Φιλ. 2:6 ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό·

Φιλ. 2:7 αλλά, κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους·

Φιλ. 2:8 και, καθώς βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.

Φιλ. 2:9 Γι' αυτό, και ο Θεός τον υπερύψωσε, και του χάρισε όνομα, που είναι το όνομα πάνω από κάθε *άλλο*·

1Θεσ. 2:13 Γι' αυτό κι εμείς ευχαριστούμε αδιάκοπα τον Θεό ότι, όταν παραλάβετε τον λόγο του Θεού, που ακούσατε από μας, *τον* δεχθήκατε όχι *ως* λόγον ανθρώπων, αλλά, (όπως, αληθινά, είναι), ως λόγον Θεού, ο οποίος και ενεργείται ανάμεσα σε σας που πιστεύετε.

1Ιωάν. 5:11 Και η μαρτυρία είναι τούτη, ότι: Ο Θεός έδωσε σε μας αιώνια ζωή, κι αυτή η ζωή είναι μέσα στον Υιό του.

1Ιωάν. 5:12 Εκείνος που έχει τον Υιό, έχει τη ζωή· εκείνος που δεν έχει τον Υιό του Θεού, τη ζωή δεν έχει.

Πριν κλείσω θα ήθελα να πω μερικά ακόμη για τις απορίες τις οποίες εξέθεσες όπως για το ότι πως οι μαθητές ψαράδες, αγράμματοι, έγραψαν στα ελληνικά και όχι στα εβραϊκά που ήταν η γλώσσα τους και ακόμα πως έγραψαν με τόσο λόγιο τρόπο?? Και αν τα κείμενα είναι πειραγμένα ή όχι.

-Ας ξεκινήσουμε από την παραδεγμένη ιστορία :

Ο Αλέξανδρος Γ' ο Μακεδών (356 - 323 π.Χ.) ή Αλέξανδρος ο Μέγας ή Μέγας Αλέξανδρος, ήταν Βασιλιάς της Μακεδονίας, Ηγεμών της Πανελληνίας Συμμαχίας κατά της Περσικής αυτοκρατορίας, Φαραώ της Αιγύπτου, Βασιλιάς της Ασίας και βορειοδυτικής Ινδίας, και οι κατακτήσεις του αποτέλεσαν τον θεμέλιο λίθο της Ελληνιστικής εποχής των βασιλείων των Διαδόχων και Επιγόνων του.

Γεννήθηκε στην Πέλλα της Μακεδονίας τον Ιούλιο του έτους 356 π.Χ.. Γονείς του ήταν ο βασιλιάς Φίλιππος Β' της Μακεδονίας και η πριγκίπισσα Ολυμπιάδα της Ηπείρου. Ως βασιλιάς της Μακεδονίας, συνέχισε το έργο του πατέρα του, Φιλίππου Β', και του παππού του Αμύντα Γ', ικανών στρατηγών, πολιτικών και διπλωματών, οι οποίοι διαδοχικά αναμόρφωσαν το Μακεδονικό βασίλειο και το εξέλιξαν σε σημαντική δύναμη του Ελληνικού κόσμου, και με τη σειρά του ο Αλέξανδρος το διαμόρφωσε σε παγκόσμια υπερδύναμη. Υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους στρατηγούς στην ιστορία, και κατά την περίοδο των 13 ετών της βασιλείας του (336 - 323 π.Χ.) κατέκτησε το μεγαλύτερο μέρος του τότε γνωστού κόσμου (Μικρά Ασία, Περσία, Αίγυπτο κλπ), φτάνοντας στις παρυφές της Ινδίας, και χωρίς να έχει ηττηθεί σε μάχη που ο ίδιος συμμετείχε. **Οι Αλεξανδρινοί χρόνοι αποτελούν το τέλος της κλασσικής αρχαιότητας και την απαρχή της περιόδου της παγκόσμιας ιστορίας γνωστής ως Ελληνιστικής.**

Πέθανε στην Βαβυλώνα, στο παλάτι του Ναβουχοδονόσορα Β' στις 10 Ιουνίου του 323 π.Χ., σε ηλικία ακριβώς 32 ετών και 11 μηνών. Το σύνολο της επιρροής του, συχνά τον κατατάσσει μεταξύ των κορυφαίων παγκοσμίων προσωπικοτήτων όλων των εποχών με τη μεγαλύτερη επιρροή, μαζί με τον δάσκαλο του Αριστοτέλη.

-Η Ελληνιστική περίοδος είναι η αρχή για το σχέδιο του Θεού να γράψει την Καινούρια Διαθήκη σε μια γλώσσα παγκόσμια του τότε γνωστού κόσμου, όλος ο κόσμος είχε την Ελληνική για γλώσσα του εμπορίου και όχι μόνο, -έτσι ο Θεός εργάζεται- ώπου το 250 περίπου π.Χ. γίνεται η μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης (η Τορά στην αρχή μέχρι να γίνει ολόκληρη η Π.Δ.)

Η Μετάφραση των Εβδομήκοντα αποτελεί τη σπουδαιότερη από τις πρώτες [μεταφράσεις](#) της [Παλαιάς Διαθήκης](#) και την πρώτη, στην ουσία, γραπτή μετάφραση από την [εβραϊκή](#) στην [ελληνιστική κοινή](#) γλώσσα. Η μετάφραση έγινε σταδιακά μεταξύ του 3ου και του 1ου αιώνα π.Χ. από ελληνόγλωσσους [Ιουδαίους](#) και μεταγενέστερα περιέλαβε επιπλέον βιβλία, πέρα από αυτά που ανήκουν στον [Ιουδαϊκό Βιβλικό κανόνα \(Τανάκ\)](#). Μερικά [ταρκούμ](#) που αποτελούσαν μεταφράσεις ή παραφράσεις των Εβραϊκών Γραφών στην αραμαϊκή έγιναν επίσης εκείνη την εποχή.

Συμβολίζεται στην ελληνική βιβλιογραφία ως **Ο'** (ο αριθμός εβδομήντα στον αλφαβητικό τρόπο αρίθμησης, δηλαδή «κατά τους εβδομήκοντα») και στην αγγλική βιβλιογραφία ως **LXX** (ο αριθμός εβδομήντα στον λατινικό τρόπο αρίθμησης, ή αλλιώς *Septuaginta*)

-Όμως πράγματι οι μαθητές ήταν ικανοί να γράψουν σε αυτή την γλώσσα??

Πράξ. 4:8 Τότε, ο Πέτρος, αφού έγινε πλήρης από Άγιο Πνεύμα, τους είπε: Άρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ,

Πράξ. 4:9 αν εμείς ανακρινόμαστε σήμερα για ευεργεσία σε έναν άνθρωπο που ήταν ασθενής, με ποια *δύναμη* αυτός γιατρεύτηκε,

Πράξ. 4:10 ας είναι γνωστό σε όλους εσάς, και σε ολόκληρο τον λαό του Ισραήλ ότι, διαμέσου τού ονόματος του Ιησού Χριστού, του Ναζωραίου, που εσείς σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, διαμέσου αυτού παραστέκεται αυτός μπροστά σας υγιής.

Πράξ. 4:11 Αυτός είναι η πέτρα, που εξουθενώθηκε από σας τους οικοδομούντες, η οποία έγινε ακρογωνιαία *πέτρα*.

Πράξ. 4:12 Και δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.

Πράξ. 4:13 Και βλέποντας την παρρησία τού Πέτρου και του Ιωάννη, και καθώς πληροφορήθηκαν ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώτες, θαύμαζαν, και τους αναγνώριζαν ότι ήσαν μαζί με τον Ιησού.

Πράξ. 4:14 Βλέποντας, μάλιστα, τον άνθρωπο που είχε θεραπευθεί να στέκεται μαζί τους, δεν είχαν τίποτε να αντείπουν.

-Όμως τι λέει η γραφή γι αυτό το θέμα?

Ο Ματθαίος ήταν τελώνης στο επάγγελμα άρα γνώριζε σίγουρα τα Ελληνικά.

Ματθ. 9:9 Και ο Ιησούς, διαβαίνοντας από εκεί, είδε έναν άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο, ο οποίος λεγόταν Ματθαίος· και του λέει: Ακολούθα με. Και αφού σηκώθηκε, τον ακολούθησε.

-Ο Λουκάς δεν ήταν μαθητής του Χριστού, μάλιστα δεν ήταν καν Ιουδαίος. Η καταγωγή του ήταν από την Αντιόχεια της Συρίας και ήρθε στην πίστη ίσως μέσω του Παύλου του οποίου ήταν στενός συνεργάτης

Πράξ. 11:19 ΕΚΕΙΝΟΙ μεν, λοιπόν, που διασκορπίστηκαν από τον διωγμό ο οποίος έγινε εξαιτίας του Στεφάνου, πέρασαν μέχρι τη Φοινίκη και την Κύπρο και την Αντιόχεια, χωρίς να κηρύττουν σε κανέναν τον λόγο τού Θεού, παρά μονάχα στους Ιουδαίους.

Πράξ. 11:20 Ήσαν, όμως, μερικοί απ' αυτούς, άνδρες Κύπριοι και Κυρηναίοι, που όταν μπήκαν μέσα στην Αντιόχεια, μιλούσαν στους Ελληνιστές, ευαγγελιζόμενοι σ' αυτούς τον Κύριο Ιησού.

Πράξ. 11:21 Και το χέρι τού Κυρίου ήταν μαζί τους· κι ένα μεγάλο πλήθος, αφού πίστεψαν, επέστρεψαν στον Κύριο.

-Ο Λουκάς ήταν άνθρωπος μεγάλης και ευρείας μόρφωσης και γιατρός, και εκτός από το Ευαγγέλιο έχει γράψει και τις Πράξεις των Αποστόλων. Και τα δύο βιβλία είναι αφιερωμένα σε κάποιον εθνικό με υψηλή κοινωνική θέση με το όνομα Θεόφιλος.

Ο Λουκάς θεωρείται σήμερα ως ο καλύτερος και ακριβέστερος από τους αρχαίους ιστορικούς. (σχόλια από την εισαγωγή κατά Λουκά Ευαγγελίου από τις εκδόσεις Πέργαμος).

Το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο είναι γραμμένο από τον Ιωάννη –Μάρκο στο σπίτι του οποίου γινόταν συναθροίσεις της Εκκλησίας (Πραξ. 12:12, 13:5, 13:13). Φαίνεται ότι ο Πέτρος τον οδήγησε στην πίστη και συμπεραίνεται ακόμα ότι αυτός είναι ο πνευματικός γιός του που αναφέρεται στην Πρώτη Επιστολή του (1Πετ 5:13).

Τέταρτος Ευαγγελιστής ο Ιωάννης, όπως είδαμε πιο πριν, μαζί με τον Πέτρο. Εφόσον δεν ήταν πολύ μορφωμένοι, πώς έγραψαν όλα αυτά με αυτό τον τρόπο?

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ο Θεός δίνει χαρίσματα σε ανθρώπους και ειδικά με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος βλέπουμε να μιλούν γλώσσες που ποτέ δεν γνώριζαν

Πράξ. 2:4 Και έγιναν όλοι πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες, όπως το Πνεύμα έδινε σ' αυτούς να μιλούν.

-Ακόμα η υπόσχεση του Κυρίου ήταν:

Ιωάν. 14:26 Και ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο, που ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, εκείνος θα σας τα διδάξει όλα, και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα είπα προς εσάς.

2Πέτ. 1:19 Και έχουμε βεβαιότερο τον προφητικό λόγο, στον οποίο κάνετε καλά να προσέχετε, σαν σε λυχνάρι που φέγγει μέσα σε σκοτεινόν τόπο, μέχρις ότου έρθει η αυγή τής ημέρας, και ο φωσφόρος ανατείλει μέσα στις καρδιές σας,

2Πέτ. 1:20 ξέροντας πρώτα τούτο, ότι καμιά προφητεία τής γραφής δεν γίνεται από την προσωπική εξήγηση εκείνου που προφητεύει.

2Πέτ. 1:21 Επειδή, δεν ήρθε ποτέ προφητεία από θέλημα ανθρώπου, αλλά, οδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα, μίλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.

-Εδώ πρέπει να πούμε κάτι πολύ σημαντικό για τον προφητικό λόγο τους προφήτες και το πώς καταλαβαίνουμε αυτά που είπαν ότι είναι θεόπνευστα ή όχι

Ο Wilbur Smith που διαθέτει στην προσωπική του βιβλιοθήκη 25.000 βιβλία καταλήγει στο συμπέρασμα πως ,

Οτιδήποτε κι αν πιστεύουμε για την αυθεντία και το μήνυμα της Βίβλου υπάρχει μια κοινή συμφωνία ότι με περισσότερους από έναν τρόπους είναι το πιο εκπληκτικό βιβλίο που έχει υπάρξει ποτέ στην ιστορία τα 5000 χρόνια περίπου που γνωρίζει ο άνθρωπος την γραφή.

Είναι το μόνο βιβλίο που συνέγραψε ο άνθρωπος ή μια ομάδα ανθρώπων στο οποίο βρίσκεται ένα μεγάλο τμήμα προφητών που αφορούν, έναν συγκεκριμένο λαό το Ισραήλ , όλους τους λαούς της γης , συγκεκριμένες πόλεις , συγκεκριμένα πρόσωπα και τον ερχομό Αυτού που θα ήταν ο Μεσσίας.

Το Ισλάμ, και το Κοράνι δεν έχει να επιδείξει καμία προφητεία για τον ερχομό του Μωάμεθ κι όσο αναφορά της εξαγγελίας της Αγίας Γραφής όλες μιλάνε όπως είδαμε για τι πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Σύμφωνα με το 18^ο κεφ. του Δευτερονομίου κάποιος ήταν ψευδοπροφήτης αν έκανε προφητεία που δεν θα επαληθευόταν. Καμία απόλυτη προφητεία της Α.Γ. για γεγονότα που αφορούν την σύγχρονη εποχή δεν έχει μείνει ανεκπλήρωτη. Εκατοντάδες προβλέψεις που έγιναν για τον Χριστό πάρα πολλά χρόνια πριν έχουν εκπληρωθεί στην κυριολεξία. Ο χρόνος (Δανιήλ κεφ. 9) η πόλη (Μιχαίας 5:2) και ο τρόπος (Ησαΐας 7:14) είχαν προλεχθεί όλα από την Π.Δ. καθώς και πολλά άλλα όπως προ αναφέραμε (Ησαΐας κεφ. 53). Πολυάριθμες ακόμα προφητείες έχουν εκπληρωθεί, όπως η καταστροφή του Εδώμ (Αβδιού κεφ. 1), η κατάρα στη Βαβυλώνα (Ησαΐας 13 κεφ.) η καταστροφή της Τύρου (Ιεζεκιήλ κεφ. 26) και της Νινευή (Ναούμ κεφ. 1-3) και φυσικά η επιστροφή του Ισραήλ στη γη της Επαγγελίας (υπόσχεσης) Ησαΐας 11:11.

Και Άλλα βιβλία υποστηρίζουν ότι έχουν θεία έμπνευση, όπως το Κοράνιο, το βιβλίο των Μορμόνων και μερικές Βέδες των Ινδουιστών, όμως κανένα από αυτά τα βιβλία δεν περιέχει προγνωστική προφητεία. Συνεπώς η εκπληρωμένη προφητεία αποτελεί

ΙΣΧΥΡΗ ΕΝΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΥΘΕΝΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (η έμφαση δική μου)

Ακόμα υπάρχει η ανακάλυψη των Κυλίνδρων της Νεκράς Θάλασσας που επιβεβαιώνουν την λεπτομερή εγγύτητα του Κυλίνδρου του Ησαΐα (125 π.Χ.) προς το Μασοριτικό κείμενο του Ησαΐα (916 μ.Χ.) χίλια χρόνια αργότερα. Δείχνει την εξαιρετική ακρίβεια των αντιγράφων των Ιερών Κειμένων σε μία περίοδο 1000 ετών και άνω.

-Τέλος μας μένει να παρουσιάσουμε το πόσο τα κείμενα της Κ.Δ. είναι γνήσια και το πόσο σε αυτά που διαβάζουμε σήμερα είναι αποδεκτά ότι γράφτηκαν εκείνη την εποχή.

Είναι αλήθεια πως το γραπτό μήνυμα που διασώθηκε από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης, εξαφανίστηκε στην αρχική του μορφή. Δεν έχουμε στη διάθεση μας ούτε ένα απλό σπάραγμα παπύρου, της γραφικής ύλης των πρώτων αιώνων, που να περιέχει κείμενο της Καινής Διαθήκης όπως βγήκε από το χέρι του αρχικού συγγραφέα. Αν και κάποια από αυτά μας οδηγούν αρκετά κοντά στη συγγραφή των αυθεντικών, ό,τι υπάρχει σήμερα είναι αντίγραφα των πρωτοτύπων.

Αυτό οφείλεται σε χιλιάδες αντιγραφείς, που από γενιά σε γενιά διέσωσαν και μετέδωσαν τα κείμενα αυτά. Βεβαίως, κι αυτοί υπόκεινταν στο ανθρώπινο λάθος. Είτε δεν διάβασαν σωστά κάποιες λέξεις, είτε εσφαλμένα αντέγραψαν άλλες, μετέθεσαν ολόκληρες προτάσεις, παρέλειψαν ολόκληρες φράσεις καθώς ήταν δυνατό από κάποια φυσική φθορά στο κείμενο του υποδείγματος να είχαν σβηστεί λίγα ή πολλά γράμματα και αυτά να παραλείπονται στο αντίγραφο, διάφορες προσθήκες παρουσιάζονταν και γενικά έκαναν όλα τα λάθη που η μελέτη της παλαιογραφίας και της κριτικής κειμένων έχει εντοπίσει σε κάθε ανθρώπινη προσπάθεια αντιγραφής.

Υπήρχαν επίσης πολλοί άλλοι αντιγραφείς που αναλάμβαναν να βελτιώσουν την ατελή γραμματική μερικών συγγραφέων της Καινής Διαθήκης, να προσθέσουν επεξηγήσεις όταν κάτι φαινόταν πως απαιτούσε αποσαφήνιση ή να εισαγάγουν κάποιες αλλαγές έτσι ώστε να κερδίσουν κάποια μάχη που δινόταν στα χρόνια τους. Πολλοί αντιγραφείς εμπιστεύονταν, περιστασιακά, περισσότερο τη μνήμη τους παρά την όραση τους, γράφοντας αυτό που θυμόντουσαν και όχι αυτό που έβλεπαν μπροστά τους. Παρόλο λοιπόν που οι αντιγραφείς αυτοί πίστευαν πως τα κείμενα που αντέγραφαν ήταν ο λόγος του Θεού, μας κληροδότησαν ένα πλήθος από παραλλαγές και παραφθορές του κειμένου της Καινής Διαθήκης.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, τον μεγάλο μόχθο για την έρευνα, σύγκριση και αποκατάσταση των αρχαίων χειρογράφων ώστε να φτάσουμε όσο είναι ανθρώπινα δυνατό στο αρχικό κείμενο των ευαγγελιστών και επιστολογράφων, ανέλαβαν ερευνητές, που η ειδικότητα τους είναι γνωστή ως **"Κριτική του κειμένου"**. Οι ερευνητές αυτοί, κατά τη διάρκεια του έργου τους, έπρεπε να μελετήσουν μαρτυρίες χιλιάδων χειρογράφων από τον δεύτερο ως τον δέκατο πέμπτο αιώνα, να αξιολογήσουν το υλικό, να ταχθούν υπέρ ή ενάντια αυτής ή της άλλης λέξης, υπέρ της μιας ή της άλλης φράσης, υπέρ της κρίσης μιας περικοπής ως αυθεντικής ή ως μεταγενέστερης προσθήκης.

Το σημερινό κείμενο της Καινής Διαθήκης, είναι προϊόν όλων αυτών των συντονισμένων προσπαθειών από αναγνωρισμένους και αξιολογημένους ειδικούς στον κλάδο τους. Παρά το γεγονός ότι και μετά την επικράτηση του χριστιανισμού, επιδρομές διαφόρων λαών εξαφάνισαν τα βιβλικά χειρόγραφα από αρκετές περιοχές της χριστιανοσύνης, σώθηκαν μέχρι σήμερα πάνω από 2.500 ελληνικά χειρόγραφα που περιέχουν είτε πλήρη, είτε αποσπάσματα του κειμένου. Ο συνολικός αριθμός παραλλαγών, θελητών και αθέλητων, των ιερών κειμένων, κυμαίνεται γύρω στις 200.000, **στο μεγαλύτερο μέρος τους όμως πρόκειται για παραλλαγές ασήμαντες όσον αφορά το νόημα και την ουσία του κειμένου**. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο τεράστιος αριθμός χειρογράφων και παραθέσεων χωρίων από τους εκκλησιαστικούς συγγραφείς, μας επιτρέπει να έχουμε ένα κείμενο κατά πολύ ανώτερο απέναντι στις περισσότερες σχεδόν νεώτερες φιλολογικές συνθέσεις.

Το κείμενο της 27ης έκδ. "Nestle-Aland" και 4ης έκδ. της "Greek New Testament", θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένα οικουμενικά αποδεκτό κείμενο, αφού απ' αυτό

διδάσκονται οι φοιτητές την ερμηνεία στα Πανεπιστήμια του κόσμου και απ' αυτό γίνονται οι μεταφράσεις στις διάφορες γλώσσες και διαλέκτους.

Υπάρχει όμως κάτι που πρέπει να τονισθεί. **Τα βιβλία της Καινής Διαθήκης δεν έγιναν έγκυρα για την Εκκλησία, επειδή περιλήφθηκαν στον Κανόνα. Αντίθετα, η Εκκλησία τα περιέλαβε στον Κανόνα, επειδή ήδη θεωρούσε πως ήσαν εμπνευσμένα από τον Θεό, αναγνώριζε την αξία τους και γενικά την αποστολική τους εγκυρότητα, άμεσα ή έμμεσα.**

Είναι λοιπόν το έτος 192 μ.Χ. όταν για πρώτη φορά εισάγεται στην Εκκλησία ο όρος Καινή Διαθήκη και έκτοτε επικρατεί. Η «περιπέτεια» των βιβλίων της Καινής Διαθήκης λήγει οριστικά στην Ανατολή το 367 μ.Χ. με την 39η εορταστική επιστολή του Μεγάλου Αθανασίου στην οποία αναφέρονται ως γνήσια τα 27 σημερινά βιβλία. **Ο Μέγας Αθανάσιος είναι αυτός που εισάγει και τον όρο «κανών» για τον κατάλογο των βιβλίων της Καινής Διαθήκης. Και από τότε καθιερώθηκε όσα περιλαμβάνονται σ' αυτόν τον κατάλογο να τα λέμε «κανονικά»**

Ο Γιάννης Σπυράλατος γράφει τα παρακάτω σε σχετικό άρθρο στο διαδίκτυο:

Οι αρχαίοι συγγραφείς: Αριστοτέλης, Αριστοφάνης, Δημοσθένης, Ευριπίδης, Πλάτων Σοφοκλής ...κτλ, είναι αρκετά γνωστοί. Λίγοι αμφισβητούν τα γραπτά τους. Το θεωρούμε «ντεφάκτο» ότι οι σκέψεις και οι απόψεις που βρίσκονται στα ανάλογα γραπτά τους, πραγματικά ανήκουν στον αναφερόμενο συγγραφέα. Δεν ακούω άτομα να ρωτάνε: «Και πως ξέρω ότι ο Αριστοτέλης το έγραψε αυτό»;

Εξίσου γνωστά είναι και τα άτομα που έγραψαν τα βιβλία της Καινής Διαθήκης: Ματθαίος, Μάρκος, Λουκάς, Ιωάννης, Πέτρος, Παύλος...κτλ. Εδώ όμως, κάποιοι αμφισβητούν τα γραπτά τους. Για τα γραπτά της Καινής Διαθήκης, έχω ακούσει κάποιους να λένε: «Εφ' όσον τα πρωτότυπα βιβλία δεν υπάρχουν, πώς μπορώ να είμαι σίγουρος ότι με τον πάροδο του χρόνου, η Καινή Διαθήκη δεν αλλοιώθηκε;

Όλα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης που έχουμε, είναι αντίγραφα. Το γεγονός ότι τα πρωτότυπα δεν υπάρχουν, μπορεί να σας σοκάρει. Όμως το ίδιο ισχύει και για τα αρχαία γραπτά που ανέφερα στην αρχή. Τα πρωτότυπά τους ΔΕΝ υπάρχουν. Το ερώτημα είναι, «Όταν έχει χαθεί το πρωτότυπο, ποια βεβαιότητα μπορώ να έχω ότι με την πάροδο του χρόνου, το αρχαίο γραπτό, δεν αλλοιώθηκε;»

Για να απαντήσουμε πρέπει να ξέρουμε ποτέ γράφτηκε το αρχικό κείμενο. Μετά, πρέπει να δούμε πόσα χρόνια χωρίζουν το πρωτότυπο από το αντίγραφο. Βέβαια, όσο λιγότερα χρόνια έχουν περάσει τόσο καλύτερα. Τέλος, θέλουμε να μάθουμε πόσα αντίγραφα υπάρχουν. Όσα περισσότερα αντίγραφα, τόσο καλύτερα διότι μπορούμε να τα συγκρίνουμε και να δούμε εάν μεταξύ τους συμφωνούν. Ας μη ξεχνάμε ότι εκείνα τα χρόνια δεν είχε ανακαλυφθεί η τυπογραφία και οι φωτοτυπίες. Όλα τα αντίτυπα αντιγράφονταν με το χέρι.

Ας δούμε μαζί τον πίνακα που ακολουθεί. Ο πίνακας αναφέρει αρκετούς αρχαίους συγγραφείς. [Στην συνέχεια, θα προσθέσω κι άλλους.] Μας δίνει τις ημερομηνίες

όπου έζησαν/έγραψαν. Μας χρονολογεί (στο περίπου) τα αντίγραφα. Μας λέει πόσα χρόνια χωρίζουν τα πρωτότυπα από τα αντίγραφα. Τέλος μας αναφέρει και πόσα αντίγραφα επέζησαν.

Δείτε το λιγάκι, και μετά θα συνεχίσω τα σχόλιά μου.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.....ΠΟΤΕ.....ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟ....ΔΙΑΦΟΡΑ.....ΑΡΙΘΜΟΣ
.....ΕΓΓΡΑΨΕ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ.....ΧΡΟΝΟΥ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.....	485-406 πΧ.....	1.100 μΧ.....	1.500.....	9
ΣΟΦΟΚΛΗΣ.....	495-406 πΧ.....	1.000 μΧ.....	1.400.....	193
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.....	384-322 πΧ.....	1.100 μΧ.....	1.400.....	49
ΗΡΟΔΟΤΟΣ.....	484-420 πΧ.....	900 μΧ.....	1.300.....	8
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.....	460-400 πΧ.....	900 μΧ.....	1.300.....	8
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.....	383-322 πΧ.....	1.100 μΧ.....	1.300.....	200
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.....	445-406 πΧ.....	900 μΧ.....	1.200.....	10
ΠΛΑΤΩΝ.....	428-348 πΧ.....	900 μΧ.....	1.200.....	7
ΚΑΙΣΑΡΑΣ.....	100-44 πΧ.....	900 μΧ.....	1.000.....	10
ΤΑΚΙΤΟΣ.....	100 μΧ.....	1.100 μΧ.....	1.000.....	20
ΠΛΙΝΙΟΣ.....	61-113 μΧ.....	850 μΧ.....	750.....	7

(Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ)

Ας προσέξουμε τον Ευριπίδη. Ζούσε το 485-406 πΧ. Το παλαιότερο αντίγραφο χρονολογείται το 1.100 μΧ.
Αυτό σημαίνει ότι περίπου 1.500 χρόνια χωρίζουν το πρωτότυπο από τα αντίγραφα. Υπάρχουν μόνο 9 αντίγραφα που μπορούμε να συγκρίνουμε.

Ο Δημοσθένης τα πάει λίγο καλύτερα. Ζούσε το 383-322 πΧ. Το παλαιότερο αντίγραφο χρονολογείται το 1.100 μΧ.
Αυτό σημαίνει ότι περίπου 1.300 χρόνια χωρίζουν το πρωτότυπο από τα αντίγραφα. Υπάρχουν 200 αντίγραφα που μπορούμε να συγκρίνουμε.

Χίλια Πεντακόσια Χρόνια;.....Χίλια Τριακόσια Χρόνια;
Στάσου.....Δεν μιλάμε για ένα και δύο χρονάκια!
Εδώ χωράνε πολλά ερωτήματα.

- Τα αντίγραφα που έχουμε, από πού αντιγράφηκαν;
- Αντιγράφηκαν από το πρωτότυπο ή από αντίγραφο του αντιγράφου του αντιγράφου του αντιγράφου;
- Επίσης, εάν το αντίγραφο είναι αντίγραφο του αντιγράφου, πώς μπορώ να ξέρω ότι αντιπροσωπεύει πιστά το πρωτότυπο;
- Πώς μπορώ να πιστέψω ότι μετά από 1.500 και 1.300 χρόνια τα αρχικά κείμενα του Ευριπίδη ή του Δημοσθένη παρέμεναν τα ίδια;

Παρ' όλους αυτούς τους προβληματισμούς, δεν ακούω πολλές συζητήσεις για την αξιοπιστία τους.

Ο πιο σύγχρονος συγγραφέας στον πίνακα είναι ο Πλίνιος ο Νεότερος. Όμως, και μ' αυτόν, το χάσμα μεταξύ πρωτότυπου και αντιγράφων είναι μεγάλο: 750 χρόνια. Επίσης, έχουν μείνει μόνο 7 αντίγραφα.

Αυτός που τα πάει καλύτερα απ' όλους είναι ο Όμηρος.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.....ΠΟΤΕ.....ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟ....ΔΙΑΦΟΡΑ.....ΑΡΙΘΜΟΣ
.....ΕΓΡΑΨΕ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ.....ΧΡΟΝΟΥ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΟΜΗΡΟΣ.....900 πΧ.....400 πΧ.....500.....643
(ΙΛΙΑΔΑ)

Όπως βλέπετε, μόνο [;] 500 χρόνια τον χωρίζουν από τα αντίγραφα του. Πιο σημαντικό είναι, ότι διασώθηκαν 643 αντίγραφα. Όταν εξετάστηκαν τα αντίγραφα, βρέθηκε ότι οι διαφορές μεταξύ τους είναι μόνο 5%. Η Ιλιάδα είναι από τα πιο αξιόπιστα κείμενα της αρχαιότητας.

Αυτό μας φέρνει στο αρχικό μας ερώτημα:

- Πόσο αξιόπιστη είναι η Καινή Διαθήκη;

Έχουμε δει ότι για τα αρχαία έργα, οι επιστήμονες δέχονται χάσματα των 1.500, 1.000 και 500 χρόνων χωρίς ιδιαίτερους προβληματισμούς. Γι' αυτό το λόγο, η Καινή Διαθήκη δεν θα έπρεπε να φέρνει ΚΑΜΙΑ αμφιβολία. Δείτε τον πίνακα:

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.....ΠΟΤΕ.....ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟ....ΔΙΑΦΟΡΑ.....ΑΡΙΘΜΟΣ
.....ΕΓΡΑΨΕ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ.....ΧΡΟΝΟΥ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.....40-100 μΧ.....125 μΧ.....65.....24.000+

- Το "χάσμα" μεταξύ πρωτότυπου και αντιγράφων είναι ΜΟΝΟ Εξήντα Πέντε Χρόνια!
- Υπάρχουν πάνω από 24.000 αντίτυπα για σύγκριση.
- Όταν εξετάστηκαν τα αντίγραφα, βρέθηκε ότι οι διαφορές μεταξύ τους είναι μόνο 0,05%!!

Το ποιο αξιόπιστο γραπτό όλου του αρχαίου κόσμου είναι:
η Καινή Διαθήκη.

Εάν δέχεσαι τα κλασσικά αρχαία έργα, τότε δεν έχεις καμία δικαιολογία να μη δεχθείς και τον Λόγο του Θεού.

Όταν ήμουν στο πανεπιστήμιο, ένας φίλος μου ήταν στην φάση όπου «έψαχνε» την θρησκεία. Τα κοίταξε όλα: δυτικές θρησκείες, ανατολικές θρησκείες, μυστικισμός...κ.τ.λ. Στο τέλος, μετά από πολύ ψάξιμο, δέχθηκε τον Χριστό ως Δημιουργό, ως Κύριο και ως Σωτήρα του. Ακόμα, θυμάμαι τα λόγια του: «Γιάννη, όσο αφορά τον Θεό, ο άνθρωπος έχει τρεις επιλογές:

- Δεν υπάρχει Θεός
- Υπάρχουν πολλοί θεοί
- Υπάρχει Ένας Θεός»

Συνέχισε με τις εξής σκέψεις, «Δεν μπορώ να δεχθώ ότι δεν υπάρχει Θεός διότι κάποιος / κάτι πρέπει να ευθύνεται για την δημιουργία. Δεν μπορώ να δεχθώ ότι υπάρχουν πολλοί θεοί διότι τότε, δεν υπάρχει αλήθεια. Δεν μπορεί ο Χριστός να σώζει τον Έλληνα, ο Μωάμεθ να ώζει τον Άραβα, η αγελάδα τον Ινδό, οι νεκροί πρόγονοι τους Αφρικανούς, και να αληθεύουν όλα αυτά. Εάν υπάρχει ή αλήθεια, τότε μόνο ένας τρόπος σωτηρίας υπάρχει και αυτό σημαίνει ότι μόνο ένας αληθινός Θεός υπάρχει.»

Αγαπητέ αναγνώστη, ψάξε να δεις ποιος είναι ο αληθινός Θεός. Ξεκίνα με την Καινή Διαθήκη. Ήδη διαπιστώσαμε ότι είναι το πιο έγκυρο αρχαίο γραπτό. Δες τι έχει να πει το Ευαγγέλιο του Ιωάννου. Δες και την Επιστολή Προς Ρωμαίους. Εάν δεν ικανοποιηθείς, τότε ψάξε αλλού. Προσωπικά, πιστεύω ότι εάν διαβάσεις τον Λόγο του Θεού (χωρίς προκατάληψη) θα ικανοποιηθείς και θα βρεις τις απαντήσεις που αναζητάς.

Ο Χριστός λέει για τον εαυτό του:

«Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή» (Ιωάννης 14:6).

Στη συνέχεια διατυπώνω ολόκληρο τον πίνακα στον οποίο αναφέρομαι. Αντέγραφα τον πίνακα από το βιβλίο «Ζητώ Αποδείξεις» εκδόσεις «Ο ΛΟΓΟΣ»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.....ΠΟΤΕ.....ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟ....ΔΙΑΦΟΡΑ.....ΑΡΙΘΜΟΣ
.....ΕΓΡΑΨΕ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ.....ΧΡΟΝΟΥ.....ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.....	485-406 πΧ.....	1.100 μΧ.....	1.500.....	9
ΣΟΦΟΚΛΗΣ.....	495-406 πΧ.....	1.000 μΧ.....	1.400.....	193
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.....	384-322 πΧ.....	1.100 μΧ.....	1.400.....	49
ΗΡΟΔΟΤΟΣ.....	484-420 πΧ.....	900 μΧ.....	1.300.....	8
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.....	460-400 πΧ.....	900 μΧ.....	1.300.....	8
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.....	383-322 πΧ.....	1.100 μΧ.....	1.300.....	200
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.....	445-406 πΧ.....	900 μΧ.....	1.200.....	10
ΠΛΑΤΩΝ.....	428-348 πΧ.....	900 μΧ.....	1.200.....	7
ΚΑΙΣΑΡΑΣ.....	100-44 πΧ.....	900 μΧ.....	1.000.....	10
ΤΑΚΙΤΟΣ.....	100 μΧ.....	1.100 μΧ.....	1.000.....	20
ΠΛΙΝΙΟΣ.....	61-113 μΧ.....	850 μΧ.....	750.....	7
(Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ)				
ΟΜΗΡΟΣ.....	900 πΧ.....	400 πΧ.....	500.....	643
(ΙΛΙΑΔΑ)				
ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.....	40-100 μΧ.....	125 μΧ.....	65.....	24.000+

Τα λάθη κατά την αντιγραφή είναι αναπόφευκτα όχι αναγκαστικά επί τούτου αλλά εξαιτίας του ανθρώπινου παράγοντα και των συνθηκών υπό τις οποίες γινόταν η αντιγραφή. Ενδεικτικά, όσον αφορά την Ιλιάδα του Ομήρου τίθεται σε αμφισβήτηση το 5% του κειμένου ενώ όσον αφορά την Καινή Διαθήκη, τίθεται σε αμφισβήτηση μόλις το 0.5% και συγκεκριμένα 40 γραμμές σε ένα πλήθος 20.000 γραμμών. Σε κάποιους κώδικες απουσιάζουν μικρά αποσπάσματα που όμως δεν επηρεάζουν δογματικά θέματα και θέματα διδασκαλίας.

Ας ολοκληρώσουμε λοιπόν.

-Όπως σωστά είπες στο βίντεο, τα τελευταία εδάφια του κατά Μάρκον Ευαγγελίου, η μοιχαλίδα στο κατά Ιωάννη και το Ιωάνναιο κόμμα δεν υπάρχουν στα αρχαία κείμενα. Σωστά, όμως αλλάζει κάτι με αυτό?? Και βέβαια ΟΧΙ. Σε τίποτα δεν κλονίζεται η αξιοπιστία των κειμένων της υπόλοιπης Κ.Δ. και ίσα ίσα βλέπουμε πως 2-3 μη αυθεντικά χωρία, αυτομάτως από τους ίδιους τους κριτικούς κειμένου θέτονται εκτός μετά από προσεκτική έρευνα!

Ευχαριστώ τον Θεό μέσα από την καρδιά μου γιατί μέσα από τα μηνύματα που κάνουμε στο ιντερνέτ μας δίνετε η ευκαιρία να μιλήσουμε για το λυτρωτικό έργο του ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ επάνω στον σταυρό. Να ξέρετε λοιπόν όλοι εσείς που θα διαβάσετε αυτήν την εργασία δεν θα έχετε καμία δικαιολογία την ημέρα της κρίσης γιατί προσπάθησα όσο μπορούσα με λιγότερα λόγια να εκθέσω το θαυμαστό έργο του Κυρίου. Όποιος μετανοήσει για τις αμαρτίες του και δεχτεί τον Χριστό Κύριο και Σωτήρα στην ζωή του, έχει ήδη από ΤΩΡΑ αιώνια ζωή.

Έτσι λοιπόν ο Απ. Παύλος όπως είπε στους Αθηναίους την εποχή που είχε έρθει στην Αθήνα για να κηρύξει το Ευαγγέλιο, κατά το ίδιο τρόπο μιλάει και σε εμάς σήμερα:

Πράξ. 17:30 Παραβλέποντας, λοιπόν, ο Θεός τούς καιρούς τής άγνοιας, παραγγέλλει τώρα σε όλους τούς ανθρώπους, οπουδήποτε και αν είναι, να μετανοούν·

Πράξ. 17:31 επειδή, προσδιόρισε ημέρα, κατά την οποία πρόκειται να κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, διαμέσου ενός άνδρα, που τον διόρισε, και έδωσε γι' αυτό βεβαίωση σε όλους, ανασταίνοντάς τον από τους νεκρούς.

2Κορ. 13:14 η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην.

Αθήνα 07/01/2015

ΣΑΛΑΜΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Εδάφια από την Π.Δ (Παλαιά Διαθήκη) και Κ.Δ. (Καινή Διαθήκη), μετάφραση Σ. Φίλος, εκδόσεις Πέργαμος
- 2) Κριτικό κείμενο Nestle-Aland
- 3) Ερμηνευτικά σχόλια στην Αγία γραφή «η Παλαιά Διαθήκη», William Mac Donald
- 4) Ερμηνευτικά σχόλια «Η επιστολή προς Εβραίους», Σ. Φίλος, εκδόσεις Πέργαμος
- 5) Κείμενο των Ό (Εβδομήκοντα) LXX Παλαιά Διαθήκη
- 6) Εβραϊκό Μασοριτικό κείμενο Π.Δ.
- 7) Κείμενο Π.Δ. από την μετάφραση στα ισπανικά Reina Valera 1909
- 8) Κείμενο Π.Δ. από την μετάφραση στα αγγλικά KJV
- 9) Ζητώ αποδείξεις, Τζος ΜακΝτάουελ. Εκδόσεις "Ο Λόγος",
- 10) Άρθρο του Γιάννη Σπυράλατου, Πρέβεζα (διαδίκτυο)
- 11) Αποκάλυψη net (διαδίκτυο)
- 12) Κριτικό κείμενο Κ.Δ. SBLGNT
- 13) Συνοπτική εγκυκλοπαίδεια του HALLEY
- 14) Βικιπαίδεια